

# **Kudret Kobal**

**- şiirler -**

**Yayın Tarihi:**

27.01.2025

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

## Kudret Kobal

1963 yılında İstanbul'da doğan Kudret Kobal. İlk şiirini on dört yaşındayken yazdı. Lise ve üniversite yılları şiirleri onun için sanki bir çıraklık dönemi idi. İlk şiir kitabı şakacıaki'yi 1991 yılında yayınladı. Toplam oniki kitabı vardır. Kudret Kobal'ın bütün kitaplarının son sayfasında mehmetcik, lösev, çydd, bizim lösemili çocuklar todev ve darüşşafa gibi vakıflar ya da derneklere yer vermiş ve birilerine rast gele iyilik yapın cümlesini kullanmıştır. Zeynep adında bir kızı ve Mert adında bir oğlu olan Kudret Kobal Uludağ Üniversitesi uluslararası ilişkiler bölümü mezunudur. Şair halen İstanbul'da yaşamakta ve bekardır

## Ağlama Kadın

Bir film dönüyor duvarda  
Bir gözümle hüznü  
Bir gözümle hasreti  
Diğeri ile seni seyrediyorum  
Yağmur yağıyor filmde  
Sen ağlamak istiyorum diyorsun  
Ağlama kadının ağlama  
Yağmurun arkasındaki  
Güneşi hissediyorum  
Güneş denize düşüyor  
Yataklanıyor bir kıyıda  
Dalgalar ateşe vuruyor  
Sen yanıyorum diyorsun  
Yanma sevgili yanma  
Sarıl sen yarınlara  
Yanma sevgili yanma  
Bakmasını bilmeyen göz  
Dile gelmeyen söz neye yarar  
Yalnız sen yanacaksan  
Bendeki bu aşk neye yarar  
Ağlama yanma  
Ağlama yanma kadının  
Kıyıya dolanan şehrine gece çöküyor  
Sen bir küçük odada  
Bana sönüyorsun  
Bana bürünüyorsun  
Penceren kapalı olmasın kadının  
Yalnızken ağlama yanma  
Ağlama yanma kadının  
Omuzlarımda taşımak istiyorum seni  
Seni taşımak güzel yarınlara  
Dönüp camdan içeri bakıyorum  
Bir gözümde kokun  
Bir gözümde nefesin  
Diğerinde sen  
Gözlerime bak  
Ağlama artık yanma kadının

Kudret Kobal

## Alışacağım

Zor olacak ama alışacağım  
Belki ilk sabahlar  
İki bardak çay dökeneğim  
Şekerli şekersiz  
Yumurtalar çift olacak  
Az ve de çok kaynamış  
Alışacağım  
Penceredeki kuşlarla kahvaltı etmeye  
Sonra  
Kapıdan çıkarken  
Akşama  
Bir isteğin var mı diyeceğim  
Bu da en fazla bir kaç gün sürecek  
Dışarda yemeğe başlayacağım  
Alışacağım  
Hafta sonları  
İskelede beklerken seni  
Geç kaldı bu yine diyeceğim  
Vapura binerken  
Elimi arkaya uzatacağım tut diye  
Belki bir başka el degecek  
İrkileceğim  
Ama alışacağım  
Barda omzumu sana dayayacağım  
Hatta çaktırmadan  
Sağı solu keseceğim  
Sen dürteceksin  
Ben hıh diyeceğim  
Tanıdık işte falan filan  
Sonra zaman akıp geçecek  
Bunlara da alışacağım

Bir gece bacaklarımın arasında  
Bacakların değil de  
Yastığın olduğunu hissedeneğim  
Soğuklarla yatmaya da alışacağım  
Bir ara artık evde attıklarımı toplayan  
Toplarken de küfreden  
Biri olmadığını fark edeneğim  
Tertipli olmaya da alışacağım  
Dış fırçaları  
Bornoşlar  
Terlikler  
Teke düşecek  
Tek olmaya da alışacağım  
Gizli gizli yazdığımız ve sakladığımız  
Tüm notlar bulunacak

Gülümsememelere de alışacağım  
Tek olan  
Az olan  
Yalnız olan  
Hatta boş olan  
Her şeye  
Sensiz geçecek  
Her güne  
Hazırmışım gibi  
Alışacağım  
Hatta  
Her gün  
Çiçek getirmeye  
Toprağına dokunabilmeye  
Ağlamamaya da  
Alışacağım

Kudret Kobal

## **Anlamaz Canan**

Ne can anlar laftan  
Ne de kıymet bilir canan  
Sevdanın yollarında biçare can  
Geçen bir yolcu sanır canan

Hayatın son katresinde  
Son deminde  
Sallanır bir yaprak gibi can  
Bir rüzgardır der geçer canan

Ağıtlar yakılır  
Son yolculuğundayken can  
Semai kahvesinden gelen  
Bir türkü zanneder mırıldanır canan

Bir sevda çiçeği  
Fıskırır semaya  
Makberden yedi renk  
Alaimisema zanneder canan

Kudret Kobal

## Asılmış Adamın Vasiyeti

Biliyorum birazdan yakalayacaklar  
Ve asacaklar  
Bok yere bu bedene kıyacaklar  
sadece özgür insanlık bağımsız  
bir memleket istediğimizden  
hiç bir canlıyı öldürmemişken  
sadece mutlu bir memleket  
sadece yüzü gülen halk istediğimizden  
ve çocuklar artık öldürülmesin  
insanlar köleleştirilmesin dediğimizden  
bu cana kıyacaklar  
Yüreğimi bir yana bırak  
O kendi kendine sessizce kanar  
Hıçkırma boşuna  
Göz yaşların  
Düğüm düğüm düşmesin yanağına  
Gel uzan yanıma  
Önce gözlerinin yaşını silelim  
Sonra biraz laflarız  
Dinle bak gönlümün sahibi  
Oğluma  
Bedeni asılmış  
Şerefli bir ruh bırakıyorum  
İşlenmesi sana ait olacak  
Önünde bir ışık  
Arkasında bir gölge ol  
Ona başka baharlara  
Bıraktığımız  
Umutları anlat  
Umutsuz kalmasın  
Sokakta oynasın bütün çocuklar gibi  
Piç desinler kavgaya etsin  
Cam kırsın kalp kırmamasın  
Meyve ağaçlarını taşlasın  
Ağaçtan düşsün kafasını yarsın  
Basit bir yaşantıda basit bir sevgisi olsun  
Basit bir de sevgilisi  
Kolayı unutsun  
Zoru umutlara bağlamasın  
Ezilmesin ezdirmesin ezmesin  
Rakı içsin sigara içmesin  
Hayal kursun  
Sabahları uyanmak için saat kurmasın  
Evlenmek için acele etmesin  
Tüm bunlar olurken  
Dikkat et oğlumuza büyüsün  
Ama asla ve asla adam olmasın

Basit bir kasabada basit bir evi olsun

Basit bir de evliliği  
Dünyayı bir gözü ile görsün  
İkisi ile izlesin  
Arkasından söylenecek  
İki kötü kelime bırakmasın  
Ne iyi anılsın ne de kötü  
Basit ama şerefliydi desinler  
Ayrıca şeref kelimesini basit anlatsın  
Ş E R E F  
İyi okusun basit öğrensin  
Çabuk büyüsün  
Ama asla adam olmasın  
Şerefli bir ruhu  
Ve asılmaya hazır bir bedeni olsun  
Top sakal kirli sakal  
Uzun saç kısa saç  
Küpelili küpesiz  
Bu ayrıntılar da takılmasın  
Öylesine yaşasın böylesine otursun  
Şöylesine kalkıp gitsin  
Asılmaya hazır bedeni ile kalkıp gitsin  
Neyse seninle birazdan konuşuruz yine  
Şimdi oğluma bir kaç sözüm var

OĞLUM kaderin benim gibi ise  
Hazırlıksız yakalanma  
Hazırlıklı ol  
Hazır git  
İnsanların sevdiklerini kaybetmesi  
Birer birer kaybetmesi  
Gitmesini kolaylaştırır dersin sen  
Alıp ceketini gidersin  
Gitmek vakti beklersen hiç gelmez  
Gelse de sen fark etmezsin  
Alır başını gidersin  
Dönüşün olmaz  
Yarım kalan lafın olmaz  
Gittin mi adam akıllı gidersin  
Dönüşün olmaz  
Topyekün gidersin  
Fırtına gibi eser meltem gibi gidersin  
Yağmur gibi yağar sel gibi taşar gidersin  
Bir kuzu gibi olsan da  
Zamanı geldiğinde  
Aslan gibi kükrer de gidersin  
Kar yağar yollarını tutar sen erir sen gidersin  
Yolun kesilir dağlarda yolun durur sen gidersin  
Bir kurşun bağında yarana el basar gidersin  
Yoldaşın çok olur iyi gününde  
Kötü günde tek tabanca gidersin  
Mermi gibi seker bomba gibi düşer gidersin



Taksit taksit bitmeden peşin peşin gidersin  
Bir çok kişi ile kalkar tek başına gidersin  
Kimseyi götürmez iz bırakmadan  
Yol sormadan gıkını çıkarmadan  
Şerefine ile namusun ile  
Şiktiri çeker gidersin

Gene merhaba gönlümün sahibi  
Kendine de dikkat et  
Çok kolaydır vurmak  
Asılmış bedene şerefsiz damgası  
İçinde hep yeşillenmeye hazır  
Küçük bir umut kalmasın yarına dair  
Belki çıkar gelirim  
Uç kurşuluk dünyaya dönerim diye  
Avutma kendini  
Geçmişe dair ne varsa  
Film resim şiir roman  
Kaldır ortadan  
Maziye ebedi dalmadan  
Beni aşkımızı ve özümüzü unut demedim  
Ne olur kırılma bana  
Maziden bahsettim sadece  
Mazi bir burjuva oyalaması  
Mazi bir gönül aldatması  
O istedi de ve öyle yap  
Doğanın kanununa uy  
Karşı gelme yaradılışına  
Her beden gibi  
Her insan gibi  
Her kadın gibi  
Başka birini sev  
Olmaz deme sev  
Yalnızlık kimseye kalmaz  
Yalnızlık kimseyi unutturmaz  
Anla gönlümün sahibi  
Beni unut demek istiyorum  
Belki de imkansız deniyorum

Yine de sen bilirsin  
Ah be güzelim  
Gitmek çok zor  
Kalmak ise imkansız  
Beden yorgun beyin yorgun  
Ama bitmiş değil  
Kalmak imkansız  
Belki de ben öyle yapıyorum  
Kaçıp gitmek var aslında  
Ama nereye kadar ve niçin  
Kaçıp gitmek var bir yanda

Bir yanda iki ucu boklu değnek  
Son karar yine de senin  
Nasıl anmak istersin beni  
Korkak yaşayan ölü mü  
Şerefi ile asılmış bir beden mi  
Ah be güzelim  
Gitmek çok zor  
Kalmak ise imkansız  
Biliyorum birazdan yakalayacaklar  
Ve asacaklar  
Gel uzan yanıma  
Önce gözlerinin yaşını silelim  
Yaramı bir yana bırak  
O kendi kendine sessizce kanar  
Gel uzan yanıma  
Önce gözlerinin yaşını silelim  
Sonra biraz laflarız  
Vakit kalır sonra da sevişiriz  
Sanki yeni tanışmış gibi  
Sevişiriz  
Gel uzan yanıma  
Gel uzan yanıma  
Gel uzan yanıma.... HAZIRIM GİDELİM

Kudret Kobal

## Aşk Aşk Aşk

AŞK

AŞK AŞK

Aşk şöyle olmalı  
Dört dörtlük durmalı  
Dokuz sekizlik vurmali  
Hep oynatmalı  
Hep zıplatmalı

Kemanlar çalmalı  
Aşk aşk  
AŞK  
Yürekler çarpmalı  
Güm güm  
GÜM

Şimşek gibi çakmalı  
Sel gibi yıkmalı  
Dağları aşmalı  
hey hey  
HEY

Kanun taksimini yapmalı  
Zurna havasını basmalı  
Yürekler çarpmalı  
Güm güm  
GÜM

Çiçek gibi kokmalı  
Bulut gibi sarmalı  
Ateşiyle yakmalı  
Ay ay  
AY

Aşk şöyle olmalı  
Dört dörtlük durmalı  
Dokuz sekizlik vurmali  
Hep oynatmalı  
Hep zıplatmalı

Kanun taksimini yapmalı  
Zurna havasını basmalı  
Yürekler çarpmalı  
Güm güm  
GÜM

Dokuz sekizlik vurmali  
Hep oynatmalı  
Hep zıplatmalı

Kudret Kobal

## Aşk Bitince

Aşk bitince  
Kar gibi eriyip  
Yağmur gibi düşüp  
Gidiyor insan  
Kimsenin aslı kimsenin kerem olmadığı  
Diyarlara göçüyor  
Yazılar kalıyor yapraklarda  
Yağmur zarafetinde yazılmış  
Şiirler kalıyor  
Yüz bulunup henüz okunmamış  
Uzaklar kalıyor  
Aslında hiç yakınlaşmamış  
İnkırlar kalıyor  
Toplanmış yazılarda  
Kendini bulamamış  
Ve  
Pişmanlıklar dile geliyor  
En güzel duyguların  
Boşa gittiği anlarda  
Yine de  
Yaşanmış koklanmış  
Nefes olmuş  
Güzel anlar  
Kalıyor  
Aşkın buğulu camlarında

Kudret Kobal

## Aşk Bu

Aşk bu aşk  
promosyonu olmaz  
Bir fiyatına iki alınmaz  
Aşk bu aşk

Rafta uzun süre beklemez  
Defosu olsada geri alınmaz  
Hediye kartı buna uymaz  
Etiketin yarısı bu üründe kullanılmaz

aşk bu aşk  
Çeker diye bir beden büyük alınmaz  
Naftalinle saklanıp dolaba konmaz  
Salı pazarında hiç bulunmaz  
Naylon torbaya sıkıştırılmaz

Aşk bu elden ele dolaşmaz  
Mıknatıs gibi çekip durmaz  
Herkese açıktır sırrı olmaz  
Kalple kazanılır bedelsiz olmaz

Aşk bu dondurulup saklanmaz  
Zamanla tüketilmez bayatlamaz  
Göze değil kalbe hitap eder  
Sarılıp bırakılmaz hoyratça dokunulmaz

aşk bu aşk  
Çeker diye bir beden büyük alınmaz  
Naftalinle saklanıp dolaba konmaz  
Salı pazarında hiç bulunmaz  
Naylon torbaya sıkıştırılmaz

Kudret Kobal

## Aşk Falı

fal tuttuğumuz şarkıların  
telvesi şiir değil mi  
Gözlerini kapat ve dinle  
Şarkı ve şiir dokunsun yüreğine

şiirlerle başlayan yolculuk  
şarkılara varır sonunda  
Anlam dolu her bir nota  
ince ince çözülür ruhumuzda

dudağındaki şarkıların  
nefesi de şiir değil mi  
şarkıların gözü kör olsunda  
Şiirlerin ki şaşı mı kalsın

Ellerimiz birbirine değmişken  
şiirler müzik olup seslenirken  
Yıldızlar geceye gömülürken  
Ruhumuz müzikle şenlensin

dudağındaki şarkıların  
nefesi de şiir değil mi  
Şiir değil mi sevdanın her hecesi  
hangi mısrada çözülür  
bu aşkın bilmececi

fal tuttuğumuz şarkıların  
telvesi şiir değil mi  
şarkıların gözü kör olsunda  
Şiirlerin ki şaşı mı kalsın

Kudret Kobal

## **Aşk mı Sevgi mi**

aşk bir hakediş değildir  
asıl emek isteyen sevgidir  
aşk kendiliğinden gelir kurulur  
yazlık sinemalardaki kaçak seyirci gibidir  
filim bittiğinde  
ağaçtan veya damdan atlar  
ya da düşer  
sevgiyse herkes dağıldıktan sonra bile  
son perdeyi alkışlayan seyircidir  
kovmasalar  
gidecek gibi değildir

Kudret Kobal



## Aşk Yarım Kişiliktir

Aşk yarım kişiliktir  
Yeri  
Beynin kabul etmesede  
Yüreğinin attığı yerdir  
Yüzüne vuran yağmurun  
Sirtına dokunmaması  
Yüzünü yakan güneşin  
Sirtını ısıtamaması  
Hep bu yüzdendir  
Yarımındır  
Aşıksındır  
Yüreğine imkansız  
Yüreğine yokluğu anlatamıyansındır  
Sonra  
Yeni sevgiler filizlenir içinde  
Alışır gidersin  
İlk aşkın rotasında sevmeye  
Ve  
Artık bütünsündür  
Yüreğine kabullenmeyi  
Yüreğine mayalanmayı öğretensindir  
Günlerden bir gün  
Sevda yağmurlarından  
Sırılsıklam olduğunu  
Günlerden bir gün  
Omzundaki bir elin  
Güneşten de çok ısıttığını hissedersin  
Artık iki kişiliksindir  
Sevdalardasındır  
Yüreğine sabretmeyi  
Yüreğine muradı öğretensindir

Kudret Kobal

## **Aşkı Sana Günahını da Bana Yazmışlar**

bitmeyen hasret  
hiç gelmeyen vuslat yapmışlar  
adını da kader kısmet koymuşlar

masallarda murada erenler var ya  
biz hiç bir zaman onlar olamadık  
bir varmış bir yokmuşun  
yokmuşu hep bize düştü  
asla var olamadık

utanmamışlar aşkı sana  
günahını bana  
yazmışlar

düşlerimiz bile bize küstü  
Senle ben hayal meyal  
Ama asla var olamadık

arayıp sormuşlar  
bu aşkın suçlusu beni bulmuşlar  
Aşkı sana günahını bana yazmışlar

bitmeyen hasret  
hiç gelmeyen vuslat yapmışlar  
adını da kader kısmet koymuşlar

Kudret Kobal

## Avuntu Makamı

Bugün adaya gidecektim  
rum kadın meze yapacak  
ben rakıyı balık ve sen gelene kadar oyalayacaktım  
her kadehte  
İstanbul'a bir başka bakacaktım  
arasıra manzarayı aralayıp  
sana göz kırpıp  
şiir bile yazacaktım  
İstanbul işte  
her hali ile güzel  
bir de sen olunca  
promosyondan değil ama  
Hürriyet'in kelebeği  
Güneş'in rengi  
Günaydın'ın saklambacı gibi  
Tahinin pekmezi  
Rakının mezesi  
duanın amini gibi  
yani olmazsan olmazım gibisin diyecektim  
sonra iskeleye düşüp  
seni karşılayacak  
yorgun nefesine nefes  
üşüyen ellerine eldiven olacaktım  
sonra kim bilir  
ne hayaller kuracaktık masada

herşey hazırды  
Tüm İstanbul cebimdeydi  
lakin  
motorlar çalışmadı  
rakı balık ile buluşamadı  
mezesi olmayan rakı  
meyhanesi kapanmış akşamcı gibi kala kaldım  
İstanbul beyaza boyandı üşüdü  
ellerim ceplerimde  
dudaklarımda bir ılık  
bir de avuntu makamını tutturabilsem

Kudret Kobal

## Bahar Temizliği

kadınlar vardır bakışları şiir  
öpüşmeleri güfte  
sevişmeleri beste  
gökyüzünü ve denizi kucaklayan  
kadınlar vardır  
sizi bir başka kucaklar

yüzemeseniz de uçamasanız da  
nefes alırsınız kapılınca içine  
bir yol bulur size kaybolmazsınız  
deniz feneriniz olur  
adanız olur köyünüz olur  
günlenirsiniz güneşlenirsiniz  
gölürsünüz  
güzelliğe yolculuktur bu

bu kadınlar güzel kadınlardır  
ruhları güzel sevmeleri güzel  
onları asla aldatmayınız ve ağlatmayınız  
ve biliniz ki bu kadınlar  
ihaneti asla affetmezler

bir gün işten eve döndüğünüzde  
bahçede bir kül yığını görürseniz  
sakın bir bahar temizliği zannetmeyin

aslında yakılan sizsinizdir  
gidilen filmlerin biletleri  
dinlenen şarkılar  
kurutulmuş çiçekler  
çekilen fotoğraflar  
biriktirilen şarap mantarları  
attığınız tüm yalanlar

siz bahar temizliği zannederken  
o sizi temizlemiştir dünyasından  
öyle bir oh çekmiştir ki arkanızdan  
külünüz bile kalmamıştır  
Anka kuşu gibi  
yeniden doğmayasınız diye dünyasına

bu kadınlar güzel kadınlardır  
ruhları güzel sevmeleri güzel  
onları asla aldatmayınız ve ağlatmayınız  
sonra nefes alamaz  
kaybolur bulunmazsınız

Kudret Kobal

## Bal Kadınım

Geçmişteki acılarına  
göz yaşlarına bir şey yapamam  
Ben gülecek gözlerimize  
kefil olmaya  
acıtmadan sevmeye  
yüreğimi avcuna değil yüreğine koymaya geldim  
Ne gecenin karanlığını  
Ne de gündüzün aydınlığını ayırt etmeden  
Yeşile pembeye elaya karaya  
Her bir renge seninle bulanmaya  
sen ben değil  
biz olmaya geldim  
senden benden gelen değil  
rabbimden gelen her şeye  
Acıya da tatlıya da razıyım  
tüm yollardan sapmaya  
yeni bir yolda el ele olmaya  
dualarımızın kabulüne şükür demeye  
Ben bal kadını sevmeye geldim  
Yüreğindeki boşluğu  
Yüreğimdeki acılarla doldurmaya değil  
Ben yüreğin olmaya geldim  
tenindeki ter gözündeki fer  
yüreğindeki kelebek  
olmaya  
seninle bir değil tek olmaya geldim  
ben bal kadını sevmeye geldim  
zor olur belki göz yaşlarını yerine koymak  
geçmiş silmek  
acıları dindirmek  
ben yüreğimize  
umut tohumları ekmek  
sabırla sulamak  
nadasa bırakılmış gönül bahçenin bahçıvanı olmak  
hayatı yeniden yeşillendirmek için geldim  
sen ve ben  
birer kara bulutken  
kucaklaşıp  
yıkılmış yakılmış  
tarumar edilmiş hayatımızın üstüne  
bereket gibi yağmaya  
iki yüreğe tek bir can  
olmaya  
yüreğimizdeki imkansızı  
yüreğimizdeki yokluğu bitirmeye  
seninle bütün olmaya geldim  
kanayan yaralara  
pansuman değil  
ilaç olmaya  
tenimizle terimizle biz olmaya geldim  
sana geldim  
ben bal kadını sevmeye geldim

Kudret Kobal

## Ben Buradayım

Hani demiştin ya  
Sende bu yürek bu aşk  
Bende dostluk varken  
Biz böyle kalamayız

Ve çekip gitmiştin  
haklıydın  
Kelimelerin içindeki gizli anlamı  
O bakışlarını sımsıcak dokunuşlarını  
Yanlış anlamışım

Tembeldim hayat mektebinde  
Müdürüm çok çalışmalı dedi  
Ben seni sıra arkadaşım zannetmiştin  
öğretmenimmişsin bilemedim

Eriyip su olmak sonrada buharlaşmak  
Bak onu belledim de  
Göz yaşları neden yere düşmezmiş  
Ağlamak ne demekmiş çözemedim

Ne güzeldi ne masumdu  
Senin yüreğin  
Ve sevmediğin halde  
Bana asla seviyorum seni demeyişin

Aşık olmadın  
Beni de kendine aşık etmedin  
Dedim ya özür dilerim  
Bir yanlışlık olmuş

Sana nedenlerle dolu  
Uzun cümleler kurmayacağım  
Neredesin diye sormayacağım  
Ben buradayım

Özür dilerim buradayım

Kudret Kobal

## Ben Sana Şiirler Yazdım

ben sana şiirler yazdım  
bir dostun evinde  
vaktim çok kafam dumanlıydı  
uzunca şiirler yazdım

ben sana çok güzel uzun şiirler yazdım

başka bir akşamda telaşım vardı  
vaktim de yerim dardı  
dar zamanda dar alanda  
ben dar ve kısa şiirler yazdım

ben sana çok güzel kısa şiirler yazdım

uzun geldi şiirlerim  
kısaltayım dedim  
elime yüzüme bulaştılar  
uzatayım dedim kırıldılar

ben sana şiirler yazdım  
kutup soğukluğunda  
üşü tir tir titre  
bana sarılmayı özle diye

ben sana şiirler yazdım  
çöl sıcaklığında  
ter ter terleyesin  
tenimi özleyesin diye

ben sana bu şiirleri  
sen git Beşiktaş vapurunda  
dalgalara bak  
martı yap uçur  
diye mi yazdım

istenmeyen bir çocuk gibi  
Sultan Ahmet camisinde bırakıp  
Mahmutpaşa yokuşunu  
tek başına in  
diye mi yazdım

ben sana bu şiirleri  
koy bohçana  
balık artıkları ile  
Ortaköy'de denize at  
üstüne hiç bir şey olmamış gibi  
otur çay iç diye mi yazdım

şiirlerimin içinde  
biz vardık  
ben sana bu şiirleri



sen Taksim'de aklından kaçır  
ben Kadıköy'de  
sokak ortasında  
düşüp kalayım diye mi yazdım

ben sana şiirler yazdım

akşamın sefasından sabahın güzelliğine  
çok uzun şiirler yazdım  
uzun geldiler  
kısaltayım dedim kırıldılar

gecenin köründe  
yarım yamalak kısa şiirler yazdım  
kısa geldiler  
uzatayım dedim kırıldılar

kırıldı şiirlerim  
hüzünlendi ağladı  
göz yaşlarında silindi  
akıp gitti şiirlerim

şiirler yazdım sana  
çöl sıcaklığında  
terleyesin  
teninde tenimi  
sevişmelerimizi özleyesin diye

ben sana şiirler yazdım  
kutup soğukluğunda  
okurken üşüyesin  
titreyesin  
gelip koynuma giresin diye

ben sana ne güzel şiirler yazdım  
kimsenin okumadığı  
hatta senin bile okumadığın

neden yazdım ki  
yazmasam içimde kalırdı  
yazdım da kalmadı mı

Kudret Kobal

## **Bende Dursun**

Salla gökyüzünü  
Renkleri dökülsün  
Etrafindan dolaş Topla  
Hepsi senin olsun  
Matemde güzel durur  
Bırak Siyah bende dursun

Şöyle bir yarıver denizi  
Allak bullak olsun  
Kenarında dur Kucakla  
Yosunu balığı mavisi senin olsun  
Yaramı güzel dağlar  
Bırak tuzu bende kurusun

Yak sevda ormanlarını  
Kül olsun  
Geç karşısına Sefan olsun  
Gelenlere gölge olur  
Bırak da baş ucumda  
Bir selvi dursun

Bırak da baş ucumda  
Bir selvi dursun

Kudret Kobal

## **Bende Kalsın**

Salla salla gökyüzünü  
Renkleri dökülsün  
Etrafından dolaş Topla  
Hepsi senin olsun  
Matemde güzel durur  
Bırak Siyah bende dursun

Şöyle bir yarıver denizi  
Allak bullak olsun  
Kenarında dur kucakla  
Yosunu balığı mavisi senin olsun  
Yaramı güzel dağlar  
Bırak Tuzu bende kurusun

Yak yak sevda ormanlarını kül olsun  
Geç karşısına sefan olsun  
Gelenlere gölge olur  
Bırak da baş ucumda  
Bir selvi dursun

Kudret Kobal

## Bendeki Karanlık

gece çöker  
en büyük yordakçısıdır  
yalnızlığın karanlık.  
hiçbir zaman sabah olamaz gece  
siyahtır biri  
digeri ise beyaz  
ayrıldıkları  
hatta koştukları noktada  
son kez görürler birbirlerini  
bizim gibi  
ve aslında bir masaldır  
akşam üstü  
ve gece gecedir  
sabahta sadece sabah  
yoktur gecenin bir yarısı  
ya da  
sabahın körü  
yani oluru yoktur  
bizim gibi

bir orak bekler dar sokakları  
aşkı keser de lime lime eder  
seni çeker içine karanlık  
beni kadehlere yaren eder ayrılık.  
beyoğlu dedikleri  
ön tarafta üç beş dükkan promasyondan aydınlık  
sarhoş edasıyla salınan sokaklarda ben bilmem kim kimi bekler  
hiç çıkmaz sokak görmesemde  
her sokak bir çıkmaza çıkar  
çıkmaz sokaklarda  
açmaz kapılıklar  
gece baskısına düşmemiş ayrılıklar  
son sokak lambasında uzanmış kaldırıma  
benimkisi loşa değil  
boşa bakanlık  
aşka kurban her yanımda karanlık  
bir tek gözlerim Beyoğlu'ndan aydınlık  
işte bendeki de böyle bir şaşkınlık  
işte bendeki de böyle bir karanlık

Kudret Kobal

beş para etmez kadınlarca terk edilen erkeklerin şiiri

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

tam da yarama pansuman olmaya başlamışken  
gittin  
dudaklarında ölüüm  
beraber yaşlanırs dediğim  
ve tam da gitmez dediğim anda  
atlı karıncaya bilet almışken elektrik kesilmesi gibi  
son anda yetişemediğim sütün taşması gibi  
ve en acısı da emaneten gelmişsin gibi  
gittin be adamım

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx  
Erkeklerin beş para etmez kadınlara cevabı

Hani ben pamuktum  
Biraz kırılmış  
Biraz dağıtılmıştım  
Hani sen toplayan olacaktın  
Ne oldu da bölen oldun  
Hani üstüme titreyen kadındın  
Ne oldu da suratıma kükreyen oldu  
Hani deniz kadındın  
Gözlerime dalıp dalıp giden  
Gözlerin fenerim olurdu  
Sakin bir koy gibiydin sokulduğum  
Ne oldu da beni yutan dalga oldun  
Gülüşlerin sefaydı sözlerin vefaydı gönlümde  
Ne oldu da bana cefa oldun  
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Kadınların beş para etmez erkeklere cevabı

Bilmezsin sen anlamazsın  
Hayalsin her giden gibi  
Düşlerden uyanmayı  
Yokluğunda öğrendim

Sen hep orada kal  
Karşıyaka da ulaşılmaz ol  
Ben karşılıksız aşkları da  
Senden öğrendim

Kurdun meyveye olan aşkı gibi  
İçimi kemirip gittiğinde  
Hiç bir şaysız kalmayı  
Boşluğunda öğrendim

Bana miras kalan  
Duvarlardaki gölgen idi  
Suyunda yanan mum gibi  
Yanmayı da öğrendim

zemheri ayında

varlığının ile ısınmışken  
ağustos güneşinde  
buz kesmeyi  
yokluğunun ayazında öğrendim

her şey senin ile güzelken  
çekip gittiğinde  
dalından koparılmış gül gibi  
kurumayı da öğrendim

elim ayağım sen iken  
kolumu kanadımı kırıp gittiğinde  
göz yaşlarımı yanağımda kurutmayı  
yaralarımın şifa olmayı da öğrendim

tüm ezberlerimi unutup  
kendimi yeniden bulup  
kendimi sevmeyi  
seni unuttuğumda öğrendim

Kudret Kobal

## Bırakıp da Gitseydin

Ocak'da kestane gibi yakıp  
Şubat'da yüreğimi dondurup da gitseydin  
Mart'da ayaza yatırıp  
Nisan'da doğa yeniden doğarken ölüme bırakıp da gitseydin

hiç gelmeseydin de öyle gitseydin  
hiç gelmeseydin de öyle gitseydin

Mayıs'da hızır ile ilyas buluşur  
sen tüm kucaqlaşmaları yalan kılıp da gitseydin  
Haziran'da dalları kiraz  
Temmuz'da asmaları üzüm basar  
sen ağustos'da hepsini bana zehir edip  
Eylül'de göz yaşlarımı incir ağacına asıp da gitseydin

hiç gelmeseydin de öyle gitseydin  
hiç gelmeseydin de öyle gitseydin

kan kusup kızılıcık şerbeti içtim demem için Ekim'de  
nar gibi tane tane dökülmem için Kasım'da gitseydin  
portakal gibi dilim dilim bölünmem  
limon gibi ekşimem  
armut gibi düşüp toprak olmam için  
Aralık' da bırakıp da gitseydin

hiç gelmeseydin de öyle gitseydin  
hiç gelmeseydin de öyle gitseydin

Kudret Kobal



## **Bilmiyor musun**

mademki seviyorsun  
kimlere hesap veriyorsun  
biz bize yeteriz bilmiyor musun

belki yaradan  
bizim de bir hikayemiz olsun istemiştir  
belki de melekler bize aynı nefesi üflemiştir

samanlık seyran olur diyorlar  
barutla ateş yan yana durmaz diyorlar  
ortalık yangın yeri  
eriyip biz olmuşuz görmüyor musun

göl diyorlar bülbül diyorlar  
saz diyorlar söz diyorlar  
biz seninle  
rehavi ile rast makamı arasında  
güzel bir beste olmuşuz bilmiyor musun

belki yaradan  
bizim de bir hikayemiz olsun istemiştir  
belki de melekler bize aynı nefesi üflemiştir  
eriyip biz olmuşuz görmüyor musun  
güzel bir beste olmuşuz bilmiyor musun

Rast makamı: İnsana sefa(neşe-huzur) verir.  
Rehavi makamı: İnsana beka(sonsuzluk fikri) verir.

Kudret Kobal

## Bir Başka Bahar

aşkına karşılık bulamadın diye  
oturup ağlıyorsun  
biliyor musun  
aşk uğruna dağları delen  
çölleri geçen var  
geçip de kavuşamayan var  
menzile ulaşır  
arkasında aşk olan kapıyı açamayan var  
biri birer anlatıyorsun  
beş dakikada  
dört mevsim yaşıyor diyorsun  
haline şükret  
hazan ile kış arasında bırakanlar da var  
sen yine de sabret  
baharda yeşillenmek için  
hazanda ağlamak da var  
sen yine de sabret  
belki başka bir bahar gelir  
Kayıp şehrin bütün güzellikleri ile  
Kuşları ağaçları çiçekleri  
Rüzgarla dans eden çimenleri  
Salıncaktaki çocukları ile gelir  
Meleklerin bir lütfü olur bahar gelir  
belki bu bahar doğurur yeni bir aşkı  
filizlendirir yeşillendirir  
bir yaz öğretir sevda denizlerinde  
boğulmadan yüzmeyi  
kumlarda yan yana olur bedeniniz  
bir ferahlık getirir her bir nefesiniz  
kışın karlarla taçlanır saçlarınız  
kardan adam yapar elleriniz  
ve ısınmak için yeter  
birbirinize sıcaklığınız  
saçak altlarında sevişirsiniz  
kutsal yağmurlarında sonbaharın  
ve mevsimler normale döner  
ama unutma  
aldanma yalancı baharlar da var

Kudret Kobal

## Bir Başka Sev Beni

bir başka sev beni  
sende kendimi bulacak  
sende kendimi unutmayacak kadar  
sev beni  
kimsenin sevmeyişi kadar demek istemiyorum  
sevdiğin kadar sev  
ama bir başka sev beni

mesela her sabah penceremi açtığımda  
güneşi görmem kadar gerçek  
ya da yıldızları saymadığım kadar  
mutlulukları da sayamayacağım gibi sev beni

bir başka sev beni  
gelecekte bakılacak bir fotoğrafta  
bizi sevgiye yakışır  
her akşam üstü  
akşam sefası sürprizinde  
sabah bülbül sesi tazeliğinde sev beni

her gece gözlerimde uyuyacak  
her sabah uyandığında  
bıkmadan iyi ki varsın diyecek  
her sabah kahvesinde  
faldan ben çıkacak kadar sev beni  
her sarıldığında  
yakmadan ısıtır gibi mutlu sev beni

ayrılığa çıkmayacak arka sokaklarda  
elele yürü benimle  
caddelerin telaşından uzak  
sakin sev beni

terkedilme korkusundan çok  
alışılmış olma duygusunu tattırmayacak kadar  
sıradan olmadan basitce sev beni

beni kanadı kırılmış  
bir bülbül gibi bulsan da  
avuçlarında ısıtıp şifa sunsan da  
isterse yeniden uçuşun  
özgür olsun  
yeter ki yaşasın diye dua edecek  
gidersem her gün gelirim diye  
penceremi açık  
yüreğini herkese kapalı tutacak kadar sev beni

Kudret Kobal

## **Bir Başka Sev Beni (kadınım Adamım )düet**

bir başka sev beni  
kimsenin sevmediği kadar demek istemiyorum  
sevdiğin kadar sev  
ama bir başka sev beni adamım  
mesela her sabah penceremi açtığımda  
güneşi görmem kadar gerçek sev beni  
ya da yıldızları saymadığım kadar  
mutlulukları da sayamayacağım gibi sev beni  
ısıtır gibi mutlu sev beni adamım

bir başka seviyorum seni kadınım  
sende kendimi bulacak  
sende kendimi unutmayacak kadar  
bir başka seviyorum  
her renge baktığımda  
maviyi görecek  
her maviye baktığımda  
seni özleyecek kadar seviyorum kadınım

bir başka sev beni  
gelecekte bakılacak bir fotoğrafta  
bizi sevgiye yakıştır  
her akşam üstü  
akşam sefası sürprizinde  
sabah bülbül sesi tazeliğinde sev beni adamım

bir başka seviyorum seni  
her sabah kahvesinde  
iyi ki varsın diyecek  
her faldan sen çıkacak kadar seviyorum kadınım

ayrılığa çıkmayacak arka sokaklarda  
el ele yürü benimle  
caddelerin telaşından uzak  
sakin sev beni  
terkedilme korkusundan çok  
alışılmış olma duygusunu tattırmayacak kadar  
sıradan olmadan basitçe sev beni adamım

bir başka seviyorum seni  
kimsenin sevmediği kadar demek istemiyorum  
sevdiğim kadar seviyorum  
ama tüm sevda masallarını gerçek kılacak  
aşk şarkılarını yeniden yazdıracak kadar  
bir başka seviyorum kadınım

ben de bir başka seviyorum seni adamım  
gelecekte bakılacak bir fotoğrafta  
solmamış bir sevgi ile  
her akşam üstü

yeniden yeniden açan akşam sefası güzelliğinde  
sabah penceremdeki  
bülbül sesi sürprizinde seviyorum adamım

bir başka seviyorum seni  
mesela her gece gözlerinde uyuyacak  
her sabah uyandığım da  
bıkmadan iyi ki varsın diyecek  
her sarıldığım da  
yakmadan  
ısıtır gibi mutlu seviyorum seni adamım

ben de bir başka seviyorum seni kadını m  
i de ağaçları gölgesinde  
yıllar geçse de  
fırından yeni  ık mı  simit tazeli inde  
demi kaçmayan çayın rengine seviyorum seni kadını m

sende bir başka sev beni  
ayrılı a çıkmayacak arka sokaklarda  
el ele yürü benimle  
caddelerin tela ından uzak  
mavi koya sokulur gibi  
sakin sev beni  
terkedilme korkusundan çok  
alı ılmı  olma duygusunu tattırmayacak kadar  
sıradan olmadan basitçe sev beni kadını m

seni kanadı kırılmış  
bir bülbül gibi bulsam da  
avuçlarımda ısıtıp  ifa sunsam da  
isterse yeniden u sun  
Özgür olsun  
yeter ki ya asın diye dua edecek  
gidersen her gün gelirsın diye  
penceremi a ık  
y re i mi herkese kapalı tutacak kadar seviyorum adamım

Çok güzel bir g l olsan da  
başka bir bülbül gelir koklar mı diye korksam da  
kopartıp soldurmayacak  
kar kı  kıyamet olsa da  
donsam da kavrulsam da  
bah enden uçup gitmeyecek  
kadar seviyorum seni kadını m

Kudret Kobal

## Bir Daha Yapma

Duydum ki her hafta sonu  
Bir dostu ziyaret için  
O güzel bahçeli  
Tek katlı evin önünden geçiyormuşsun  
Geçerken göz ucuyla dönüp bakıyormuşsun  
Bunu bir daha yapma  
Ben çocukluk hayallerimi  
Sana salıncak kurma heyecanımı  
Ben seni ilk öptüğüm günün anılarını  
O bahçede bıraktım  
Bir daha geçme  
Geçersen de  
Dönüp bakma

Hafta sonları Moda'ya  
Sevgilinle çay içmeye geliyormuşsun  
Koca ağacın altında  
Oturup adaları seyrediyormuşsun  
Bir daha seyretme  
Ben o ağacın altında  
Tüm gençliğimi  
Senin okuldan çıkıp  
Bana gelmeyişi  
Ben o ağacın altında  
Senin için dualarımı  
Yaz kış oturup  
Denize çizdiğim  
Bizi bıraktım  
Bir daha gelme  
Gelirsen de  
Denizi görme  
Mümkünse o ağacın altını  
Bir daha seçme

Duydum ki evleniyormuşsun  
Büyük bir düğün olacakmış  
Her yanda beyazlar  
En beyazı da sen olacakmışsın  
Ben en güzel beyazları  
Papatyaları  
Sana benzettiğim  
Hayallerimdeki tüm melekleri  
Karanlık bir geceye gömdüm  
Gelinlik giyme  
Giyersen de beyazı seçme

Bayramlarda  
Karacaahmet'e geliyormuşsun  
En yakın arkadaşımızı

Ziyaret ediyormuşsun  
Mezarın yanındaki  
İsimsiz bir mezarın  
Taşına oturuyormuşsun  
Yüreğim daralıyor  
Bir daha o mezara gelme  
Gelirsen de  
Bana sırtını dönme  
Mümkünse  
Yüreğime bir daha çökme

Kudret Kobal

## Bir Kere

bir kere ne kadar masum bir cümleciktir  
çocukken bir keresinde okulu kırmış sinemaya gitmiştik  
bir keresinde ödevimi ezberlememiştım  
öğretmenim kızmıştı  
bir keresinde yazlıktaydık  
ilk aşkıma yaşamıştım  
ve onu bir mehtaplı gecede öpmüştüm  
bir keresinde masum olduğu kadar  
heyecan verici macera dolu bir cümlecikti hayatımızda  
sonraları acıtmaya başladı  
bir kerecikten bir şey olmaz  
bir kere inanmaya gör  
bir kerecik dinle  
bir kerecik gel bir kere sarıl  
sonra ve sonra  
öyle bir gelişti ki  
bir keresinde bir cümlecik olmak yerine  
bir hikaye  
bir hayat biçimi oldu  
şarkılarımıza şiirlerimize  
bulaştı  
geçmişimize sahip olduğu gibi  
geleceğimizi de eline geçirdi  
sonra acıların hüsrânların  
en vazgeçilmezi oldu  
bir keresinde çok mutluydum  
bir keresin öyle güzel bir gece yaşadım ki  
sonra keşkelerle kardeş oldu  
keşke bir kere bile yapmaz olsaydın  
keşke bir kere inanmasaydım  
ve en sonunda  
pişmanlık dolu  
bir cümle olarak düştü dilimizden  
keşke bir keresinde bir kere bile keşke demeseydim  
keşke bir kere sana inanıp bin kere sevmeseydim  
tabi ki her derdin bir çaresi var  
iyi ki de var  
iyi ki herkesin bir iyi kisi var  
iyi ki gitmişim  
iyi ki görmüşüm  
iyi ki sevmişim  
iyi ki bu şiiri yazmışım  
siz de  
iyi ki lerle kalın  
iyi ki varsınız

Kudret Kobal



## Bir Şiiriniz Olsun

### BİR ŞİİRİNİZ OLSUN

Uyumam lazım  
Yoksa elimden bir şiir çıkacak  
Gece vakti bir şiir yazıp  
Kimseye bulaşmak da istemiyorum  
Alkış almak ya da ah almak da  
Bir şiir yaratınız  
İster teninizde ister yüreğinizde  
Ya da beyninizde  
Ve belki de gözlerinizde  
Sonra ister kavga ediniz  
İsterseniz sevişiniz şiirinizle  
Ama size bulaşan  
Siz kokan bir şiiriniz olsun ruhunuzda  
Ve yatıp uyuyunuz

Eminim ki uyanacaksınız gece yarısı  
Gayri ihtiyari başınız yastıkta ona dönecek  
Oflayıp puflayacaksınız olmayışına  
İsyanınızı balkonda cigara paklayacak zuladan  
Gökyüzüne bakacaksınız  
Bir yıldız da size bakacak  
O yıldız bir de ona parlayacak  
Çaresiz döneceksiniz yatağa  
Bir ihtimal sıcaklayacaksınız  
Muhtemelen soyunup  
yastığa sarılacaksınız  
beyninizin en ücra noktalarına kadar  
Sevişme dolacak  
Muhtemelen de o hala uyuyor olacak  
Gölgeleri yorgan etmiş uyuyor  
O uzaklarda siz burada  
Sanki birileri rolünüzü oynamakta  
Sevdanızı çalmakta  
Can ile canan olmakta  
Siz yatakta sere serpe  
O koltukta yarı çıplak  
birileri sevişmelerinizi çalmakta  
Uyanınız  
Yanı başınızdaymış gibi  
Tenine masallar üfleyiniz  
Ezop'dan değil  
La Fontaine  
Christian Andersen'dan hiç değil  
Sizden masallar üfleyiniz  
Sabah uyandığınızda  
Bir yok bir var olmuş diyesiniz diye  
ve  
Şiirlerden vaz geçmeyiniz  
Belki de bir akşam

Siz uyuyor olacaksınız onun uykusunda  
Ya da sevişiyor olacaksınız ruhunda  
Ya da....

Kudret Kobal

## Bira Kutusu Gibiyim

Karşımda bir kutu bira  
Yarı çıplamız ikimiz de  
Onun buzları çözölmekte  
Bende koptu kopacak fırtına  
Gözlerimde boğulacak gece

Şu aptal teneke kutunun kaderi  
Beceremese de beni avutmak olsa gerek  
Lan kutu  
Piç gibi kaldık ortada  
Diyorum  
Gölüyor  
Fıstığın bitti diyorum  
Gölüyor  
Biliyor namussuz  
Bu meret fıstıksız gitmez  
Benimse benim yok  
Hayat böyle çekilmez

Lan şerefsiz kutu  
Atmışın kendini camdan sokaklara  
Şimdi uzaklara gidiyorsun  
Bir çöp kamyonunda  
Tek başımayım bu loş ve leş odada  
Gittin de ne oldu  
Konuşacak kimse yok mu sanıyorsun  
Beş kişiyiz masada  
Dört duvar bir de ben  
Buzlarımız çoktan çözölmüş  
Tamamı ile çıplamız  
Bitmeye yüz tutmuş  
Bira kutusu gibi yamulmuşuz  
Suyunda yanan mum gibi  
Hiç kimsenin kimsesi yok gibi

Terkedilmiş beş piç gibi

Şerefsiz bira kutusu  
Benzettin beni de kendine

Gece yarısı  
Taksim meydanında  
Büzölmüş buldum kendimi  
Kısacıktım

Baktım İstanbul dört duvar  
Dedim arkadaşlarım burada  
Yanılmışım  
Evimle karıştırmışım

Baktım ben çıplak Taksim çıplak  
İstanbul yabancı duvarlar yalancı

Piç gibi ortadayım

Şöyle lan kutu  
İstanbul'a bu sabah güneş doğar mı  
Doğarsa ilk ışıkları ile  
O su keleşbeği omzuma gelir konar mı

Kudret Kobal

## **Bize Haram Etmeyelim**

Çok uzak yolların yolcusuydum  
Kapına geldim duruldum  
Gönül sarayının ebedi misafiri oldum  
Senle olsun buradan öte yollar  
Geleceği dönüşlere haram etmeyelim

Senle olsun buradan öte yollar  
Geleceği dönüşlere haram etmeyelim

Derdimin devası sensin sevgili  
Gönül sofrasını tarumar etmeyelim  
Fasl-ı muhabbeti kısa kesmeyelim  
Rakı ile mezesi bahane olsun  
Bu geceyi uyku ile haram etmeyelim

Ayın üstümüze vurduğu yerde  
Nefes nefese olsun gece  
Ben güle dokunur gibi dokunayım  
Şen zehirli sarmaşıklar gibi sarıl  
Ölecek bile olsak  
Yorganı tenimize ten etmeyelim

bu geceyi uyku ile  
yorganı tenimize  
hayatı bize haram etmeyelim

Kudret Kobal

## Canan

Ne can anlar laftan  
Ne de kıymet bilir canan  
Sevdanın yollarında biçare can  
Geçen bir yolcu sanır canan

Hayatın son katresinde  
Son deminde  
Sallanır bir yaprak gibi can  
Bir rüzgardır der geçer canan

Ağıtlar yakılır  
Son yolculuğundayken can  
Semai kahvesinden gelen  
Bir türkü zanneder  
Mırıldanır canan

Bir sevda çiçeği  
Fıskırır semaya  
Makberden yedi renk  
Gök kuşağı zanneder canan

Hayatın son katresinde  
Son deminde  
Sallanır bir yaprak gibi can  
Bir rüzgardır der geçer canan

Kudret Kobal

## Çamur

Çamura yatıyorsun  
Masumu oynuyorsun  
Ne kadar da şanslısın  
Hep sen kazanıyorsun

Armudun sapı kısa  
Üzümde çekirdek az  
Bir sorunumuz vardı  
Kartlar değişti biraz

YÜRÜ şimdi  
ANCA GİDERSİN

Ben büyüdüm sen toysun  
Şeytanla oynuyorsun  
Dimyada da giderken  
Bulgurdan oluyorsun

Gördün mü son güleni  
Sabırla bekleyeni  
Gafile söz nafile

YÜRÜ şimdi  
ANCA GİDERSİN

Armudun sapı kısa  
Üzümde çekirdek az  
Bir sorunumuz vardı  
Kartlar değişti biraz

Gördün mü son güleni  
Sabırla bekleyeni  
Gafile söz nafile

şimdi YÜRÜ  
ANCA GİDERSİN

Kudret Kobal

## Çapkın

Ben  
Bu gece  
Beyoğlu'nda  
Bir  
Kadını  
Öptüm  
Kadın  
Çikolatasını düşürdü elinden  
Beyoğlu  
Mis gibi kakao koktu  
Beyoğlu'nda  
Bir  
Kadın  
Beni öptü  
Mürefte'de  
Bir tane üzüm  
Salkımından anasona düştü  
Ben  
Mürefte'de  
Bir  
Kadını  
Öptüm  
Bitez'de  
Turuncuya döndü yeşiller  
Bitez'de  
Bir  
Kadın  
Otur dedi  
Masaya  
Kimse görmedi  
Kadın  
Beni  
Öptü masalda  
Güneş denize düştü  
Karşıyaka'dan  
Bir Kadın  
Güzelbahçe'ye uzandı  
Dokundu yüzüme  
Beyoğlu'nda tramvay durdu önümde  
Garson bir yolluk rakı tutuşturdu elime  
Yola düştüm  
Bir dudak dolusu bira  
Öptü beni  
Günbatımı plajında  
Ben  
Mehtap gibi  
Denize düştüm  
Çikolatayı kim yedi  
Turuncuyu kim giydi  
Üzümü kim götürdü  
Birayı kim içti  
Beni kim öptü



Kudret Kobal

## Çeyrek Aşk

Bir çeyrek aşka bir porsiyon ömür harcadık  
Umudu bulamadık kaybolduğumuz sokaklarda  
Sabretsek de sonuç hep aynı oldu  
sevdalar hep yarım kalbimiz hep boş kaldı

Gittiğimiz yollar bizi çıkmaza sürüklerdi  
Gecelerde yıldızsız bir gökyüzü gibiydi  
Ne zaman mutlu olsak yollar kapanırdı  
sevdalar hep yarım kalırdı

Çeyrek aşkla yola çıktık baktık sonu yok  
Her adımda umut aradık bulamadık  
Kalbimiz acı hatıralarla doldu taşı  
Bir porsiyon ömür bile bize az kaldı

Bir ömür boyu sevdik  
ama hikaye hep yarım kaldı  
Yalnızlık yine bizimle gece gündüz  
Kader belki bizimle oyun oynadı

Zaman geçtikçe aşk hep yok oldu  
Elimizden kayıp gitti hayaller umutlar  
Saçlarımız beyazladı gözlerimiz yaşla doldu  
Sonunda anladık bizi bu çeyrek aşklar yordu

Çeyrek aşkla yola çıktık baktık sonu yok  
Her adımda umut aradık bulamadık  
Kalbimiz acı hatıralarla doldu taşı  
Bir porsiyon ömür bile bize az kaldı

Kudret Kobal

## Çıracık Ve Usta

Oto sanayinde bir çırağım  
Sobamız yok ustamız çok  
Usta gömleği altında çift yün kazak  
Bende bir gömlek kolu kısa  
Gencim kanım kaynar  
Üstüm başım rezil  
Param az sevgilim yok  
Hobilerim top oynamak  
Pazar günleri kahveye veya Karaköy'e uğramak  
Kahvede sıcak çay  
Karaköy'de kaderi benden karanlık soğuk bir karı  
Bu kadar mola yeter  
Gencim kanım kaynar soğutamam  
Gömleğimi çıkartır atarım  
Yemek zamanı  
Ekmek arası yüz elli gram helva  
Şişmanlığım hep bundan  
Şigortam yok  
Doktorum profesör koca karı Kezban  
Ve onun yüzde elli indirimli ilaçları  
Akşam hava kararır ustalar özel arabalara  
Ben kepenklerle beraber gözlerimi kapatırım  
Yorgunum yol uzun  
Evin içi buzdolabı  
Televizyon yok radyo yok  
Yatağa düşer yorgun bedenim  
Düşer düşmez uyurum  
Düşer düşmez kendimi düşlerde bulurum  
Yatak nemli düşler ıslak  
Gencim kanım kaynar  
Gece artistleri sarar  
Sabah yalnız kalkarım  
Yalnızım yalnız  
Bir kedim bile yok  
Yalnızım yalnız

Beni oto sanayinden tanırırsınız  
Yaşım on sekiz oldu filinta gibiyim  
Ama hala oto sanayinde çırağım  
Kahvede okeye başladım Karaköy'e aboneyim  
Bir radyo aldım  
dört haftalığım gitti onunla  
Bayramlıklarımın yanına astım  
Dinliyorum akşamdan akşama  
Babam buna pil dayanmaz ki  
Evimde elektrik yok radyo benim neyime  
Dün resim çektirdim saçlarım limonlu  
Şigortam yapılacak  
İsteniyor bir sürü evrak  
Benim daha muhtarda kaydım bile yok  
Artık biraz param var sevgilim yine yok  
Yakışıklıyım aslında herhalde şansım yok

Köye bir yol edeyim bir kız bulurum belki  
Otobüs parası bir haftalık dönemem geri  
Para var da ne oluyor sanki  
Evin damı akıyor  
Yatak düşlerden değil yağmurdan ıslak  
Yatağa varamıyorum kovadan  
Geçenlerde ateşlendim de  
Yatağım ısındı biraz  
Koca karı Kezban geldi  
Nane limon minare gölgesi zencefil  
Beş yüz lira elveda dedi Kezban ile gitti  
Ustalarla haftada bir yemek yiyorum  
Burjuvalığım tuttu bu günlerde  
Ekmek arası aynı da helva oldu kavurma  
Sabahları artık yalnız uyanmıyorum  
Bir kedi aldım eve benim gibi kimsesiz  
Bir kedim bile var

Beni hepiniz tanırırsınız  
Çıraktım oto sanayinde  
Usta oldum usta  
Param çok manitam çok  
kredi kartlarım var beş bankadan  
İşi anladım sonunda  
Yakışıklılık bedava  
Kızlar gelir paraya arabaya  
Dört çırak çalıştırıyorum yanımda  
Akılları fikirleri kahve  
Üstlerinde yok başlarında  
Nasıl yaşarlar anlamadım  
Ekmek arası helva ile  
Saçları limonlu  
Gözleri kapalı yollarda  
Ha! Kezban'ı göremez oldum  
O barakadan ayrıldıktan sonra  
Kızlar istemez oldu  
Kediyi de koydum kapıya  
Bir çırak almış onu barakasına  
Kedim yok ama  
Biniyorum son model arabaya

Kudret Kobal

## **Çok Aradım**

çok aradım bulamadım  
sahiplenilmemiş bir şarkı  
ve şarkısı olmayan bir kadın

çok bakındım göremedim  
yaşanılmamış bir aşk  
ve aşkı olmayan bir kadın

uyudum göremedim  
silinmiş masal gibi tüm rüyalar

siz gördünüz mü  
rüyasında şarkı söyleyen bir kadın  
ve aynı rüyada ki kadına aşık bir adam

uyudum göremedim  
silinmiş masal gibi tüm rüyalar

Kudret Kobal

## Çok Yakınım Sana

şimdi arayıp yakındayım  
geliyorum aşkım  
demeni ne kadar isterdim  
üzülme bir tanem  
ama sana yalanlar söylememi isteme benden  
sen hep yanındasın dememi mesela  
yada  
her gece okuduğum şiir  
dinlediğimiz şarkılarla  
dans edecek kadar yakınsın dememi  
pencereme vuran ay  
balkonuma düşen yıldızlar  
sabah odama dolan  
güneş kadar yakınsın  
sokakta seksek oynayıp  
ip atlayan çocuklar  
kadar yakınsın bana  
bahçedeki kayısının kokusu  
balıkçıda canlı balıklar  
kasapta ağladığım kuzu kadar  
sıcaklığı elimi yakan  
simide sürerken  
elime bulaşan  
peynir kadar yakınsın bana  
beş vakitteki ezan  
boğazdaki vapor sesleri ile  
martı çığlıkları kadar yakınsın bana  
dememi bekleme benden

Çünkü ben ben  
her gün iki vakit selamın okunduğu cami  
tabudumun konduğu musalla taşı kadar  
her gün dualarla  
götürüldüğüm  
Karacaahmet mezarlığı kadar yakınım sana

Kudret Kobal

## Deme Deme Yeter

Bir sevgilim var adı Leyla  
aslında dün vardı bugün yok  
kendi kendine karar vermiş  
mesaj atmış "bitti" diye  
aradım uğra son defa konuşalım dedim

akşam geldi  
"bir çay içimliği vaktin var  
ne söyleyeceksen söyle" dedi  
"evde çay yok" dedim  
gitti  
arkasından  
bir çay demlemişim ki  
tavşan kanı  
bir de şiir yazmışım ki  
evlere şenlik

dinle bak Leyla

merak etme sen  
çekip giderken benden  
çok şey istemem senden  
kendine kına al marketten  
kredi kartını ver ver deme yeter

havalara da girme  
arkandan ağlarım zannetme  
en fazla bir buçuk adana  
yerim kebabcı celalde  
bana da ismarla canım deme yeter

oysa sen sen olsaydın  
sarı kanatlar alırdım balık halinden  
kıvırcık ve roka da manav hikmetten  
şimdi kafasını yersin elimden  
kapımı tırmalayıp bana miyav deme yeter

ağzının tadı kaçmasın  
çokoprens ye giderken  
zehir zıkkım olsun demem asla  
yedikçe öksür derinden  
bana kaymaklı künefem deme deme yeter

daralma camları aç  
nefesin tükenmesin  
nazar etmem sana vallah  
akün bitsin kal o rampada  
bana alo yetiş aşkım deme yeter

insan iki dinler bir konuşur  
lal ol demem sana  
ah tan başka kelime

çıkmasın sivri dilinden  
bana alfabem ol deme deme yeter

gözlerin kör olsun demem sana  
öyle bir ağla ki  
mendil düşmesin elinden  
kimse öpmesin gözlerinden  
bana göz yaşımı sil sil deme yeter

ne zaman tırnağının ucu kırılrsa  
beni hatırla demem  
git bakım yaptır ellerine  
manikürcü Ayten'den  
bana da öp de geçsin deme deme yeter

keyfine bak gittiğin yerde  
üşüme titreme  
beddua etmem sana asla  
yanarken cehennemin ta dibinde  
bana nefesim ol deme yeter

öfke kin beslemem sana  
kötü bir dileğim olmaz asla  
öyle bir yalnız kal ki  
falın bile boş çıksın çikletinden  
bana şiirim ol deme deme yeter

çık uzaklaş köyden  
kaybol aşk ormanında  
şirin gülüşlerin dökülsün yüzünden  
pişerken gargamelin kazanında  
bana yetiş aşık şirin deme yeter

Kudret Kobal



## Deme Deme Yeter Leyla

Bir sevgilim var adı Leyla  
aslında dün vardı bugün yok  
kendi kendine karar vermiş  
mesaj atmış "bitti" diye  
aradım sert konuştum  
uğra son defa konuşalım dedim. bunu iki defa çok sert söyledim

akşam geldi  
"Kobsl bir çay içimliği vaktin var  
ne söyleyeceksen söyle" dedi.  
sert yapmaya çalıştı beceremedi  
"evde çay yok" dedim  
gitti  
arkasından  
bir çay demlemişim ki  
tavşan kanı  
bir de şiir yazmışım ki  
evlere şenlik

balkondan da bağırdım  
Leyla Leyla  
arabanın müzik çalarına tak bu belleği  
aklında kalmasada tüm şiirlerim  
bu şiir belleğine kazınacak  
dinle bak Leyla dedim

Ocak'da kestane gibi yakıp  
Şubat'da yüreğimi dondurup da gitseydin Leyla  
Mart'da ayaza yatırıp  
Nisan'da doğa yeniden doğarken ölüme bırakıp da gitseydin  
Mayıs'da hızır ile ilyas buluşur  
sen tüm kucaklaşmaları yalan kılıp da gitseydin Leyla  
Haziran'da dalları kiraz  
Temmuz'da asmaları üzüm basar  
sen Ağustos'da hepsini bana zehir edip  
Eylül'de göz yaşlarımı incir ağacına asıp da gitseydin Leyla  
kan kusup kızılıcık şerbeti içtim demem için Ekim'de  
nar gibi tane tane dökülmem için Kasım'da gitseydin  
portakal gibi dilim dilim bölünmem  
limon gibi ekşimem  
armut gibi düşüp toprak olmam için  
Aralık' da bırakıp da gitseydin Leyla

Yok yok sen bu şiire layık değilsin Leyla  
dinlemeye devam et senin şiirin geliyor

merak etme sen Leyla  
çekip giderken benden  
çok şey istemem senden  
kendine kına al kösedeki marketten  
kredi kartını ver ver deme yeter

havalara da girme öyle  
arkandan ağlarım zannetme  
en fazla bir buçuk adana  
yerim kebabcı celalde  
bana da ısmarla canım deme yeter

oysa sen sen olsaydın  
sarı kanatlar alırdım balık halinden  
kıvırcık ve roka da manav hikmetten  
şimdi kafasını yersin elimden  
kapımı tırmalayıp bana miyav deme yeter

ağzının tadı kaçmasın  
çokoprens ye giderken  
zehir zıkkım olsun demem asla  
yedikçe öksür derinden  
bana kaymaklı künefem deme deme yeter

daralma camları aç  
nefesin tükenmesin  
nazar etmem sana vallah  
akün bitsin kal o rampada  
bana da alo yetiş aşkım deme yeter

Uğradığın tüm bağlar kurusun  
elinden dökülsün salkımlar  
ne şarabın olsun ne de şiran  
sirke gibi ekşi be Leyla  
kedehin kadehime değsin deme yeter

insan iki dinler bir konuşur  
lal ol demem sana  
ah tan başka kelime  
çıkmasın sivri dilinden  
bana alfabem ol deme deme yeter

sarışının adı vardı  
esmerin ise tadı  
dip boyan çabuk gelsin  
çakmasın çakma kal  
banada koleston on iki al deme yeter

gözlerin kör olsun demem sana  
öyle bir ağla ki  
mendil düşmesin elinden  
kimse gelip öpmesin lanet gözlerinden  
bana göz yaşımı sil sil deme yeter

ne zaman tırnağının ucu kırılrsa  
beni hatırla demem  
bana ne git bakım yaptır ellerine  
manikürcü Ayten'den  
bana da öp de geçsin aşkım deme deme yeter

mazide kaldı o günler  
şimdi biram da köpük  
gazozumda baloncuk bile değilsin  
çayında şeker olur  
senin için eririm aşkım deme yeter

Eskiden bende ömür gibiydin  
Şimdilerde ise törpüsü gibisin  
Artık sana yedirecek ömrüm de kalmadı  
Bunu da kulağına küpe edesin  
ben sana ne yaptım deme deme yeter

keyfine bak gittiğin yerde  
üşüme titreme  
beddua etmem sana asla  
yanarken cehennemin ta dibinde  
bana nefesim ol Kobal deme deme yeter

öfke kin beslemem sana Leyla  
kötü bir dileğim olmaz asla  
öyle bir yalnız kal ki bu hayatta  
falın bile boş çıksın çikletinden  
bana manim şiirim ol deme deme yeter

çok uzaklaş benden  
kaybol aşk ormanında  
şirin gülüşlerin dökülsün yüzünden  
pişerken sen gargamelin kazanında  
bana yetiş aşık şirin deme yeter

kaybolmuşken o ormanda  
gık bir kayanın üstüne  
ama dur dur atlama  
şiir bitmedi daha  
uçurumun kenarındayım Kobal deme deme yeter

Kudret Kobal

## Deme Deme Yeter Mecnun

Bir sevgilim var adı Mecnun  
aslında dün vardı bugün yok  
kendi kendine karar vermiş  
mesaj atmış "bitti" diye  
aradım sert konuştum  
uğra son defa konuşalım dedim. bunu iki defa çok sert söyledim

akşam geldi  
"Leyla bir çay içimliği vaktin var  
ne söyleyeceksen söyle" dedi.  
sert yapmaya çalıştı beceremedi  
"evde çay yok" dedim  
gitti  
arkasından  
bir çay demlemişim ki  
tavşan kanı  
bir de şiir yazmışım ki  
evlere şenlik

balkondan da bağırdım  
Mecnun Mecnun  
arabanın müzik çalarına tak bu belleği  
aklında kalmasada tüm şiirlerim  
bu şiir belleğine kazınacak  
dinle bak Mecnun dedim

Ocak'da kestane gibi yakıp  
Şubat'da yüreğimi dondurup da gitseydin Mecnun  
Mart'da ayaza yatırıp  
Nisan'da doğa yeniden doğarken ölüme bırakıp da gitseydin  
Mayıs'da hızır ile ilyas buluşur  
sen tüm kucaklaşmaları yalan kılıp da gitseydin Mecnun  
Haziran'da dalları kiraz  
Temmuz'da asmaları üzüm basar  
sen Ağustos'da hepsini bana zehir edip  
Eylül'de göz yaşlarımı incir ağacına asıp da gitseydin be Mecnun  
kan kusup kızılıcık şerbeti içtim demem için Ekim'de  
nar gibi tane tane dökülmem için Kasım'da gitseydin  
portakal gibi dilim dilim bölünmem  
limon gibi ekşimem  
armut gibi düşüp toprak olmam için  
Aralık' da bırakıp da gitseydin be Mecnun

Yok yok sen bu şiire layık değilsin Mecnun  
dinlemeye devam et senin şiirin geliyor

merak etme sen Mecnun  
çekip giderken benden  
çok şey istemem senden  
kendine kına al kösedeki marketten  
kredi kartını ver ver deme yeter

havalara da girme öyle  
arkandan ağlarım zannetme  
en fazla bir buçuk adana  
yerim kebabcı celalde  
bana da ismarla canım deme yeter

oysa sen sen olsaydın  
sarı kanatlar alırdım balık halinden  
kıvırcık ve roka da manav hikmetten  
şimdi kafasını yersin elimden  
kapımı tırmalayıp bana miyav deme yeter

ağzının tadı kaçmasın  
çokoprens ye giderken  
zehir zıkkım olsun demem asla  
yedikçe öksür derinden  
bana kaymaklı künefem deme deme yeter

daralma camları aç  
nefesin tükenmesin  
nazar etmem sana vallah  
akün bitsin kal o rampada  
bana da alo yetiş aşkım deme yeter

Uğradığın tüm bağlar kurusun  
elinden dökülsün salkımlar  
ne şarabın olsun ne de şıran  
sirke gibi ekşi be Mecnun  
kedehin kadehime değsin deme yeter

insan iki dinler bir konuşur  
lal ol demem sana  
ah tan başka kelime  
çıkmasın sivri dilinden  
bana alfabem ol deme deme yeter

senin için sarışının adı vardı  
esmerin ise tadı  
kel ol sıçan gibi kal  
havan kalmasın ortamda  
banada peruğunu ver deme deme yeter

gözlerin kör olsun demem sana  
öyle bir ağla ki  
mendil düşmesin elinden  
kimse gelip öpmesin lanet gözlerinden  
bana göz yaşımı sil sil deme yeter

ne zaman tırnağının ucu kırılrsa  
beni hatırla demem  
bana ne git bakım yaptır ellerine

manikürcü Ayten'den  
bana da öp de geçsin Leylam deme deme yeter

mazide kaldı o günler  
şimdi biram da köpük  
gazozumda baloncuk bile değilsin  
çayında şeker olur  
senin için eririm aşkım deme yeter

Eskiden bende ömür gibiydin  
Şimdilerde ise törpüsü gibisin  
Artık sana yedirecek ömrüm de kalmadı  
Bunu da kulağına küpe edesin  
ben sana ne yaptım deme deme yeter

keyfine bak gittiğin yerde  
üşüme titreme  
beddua etmem sana asla  
yanarken cehennemin ta dibinde  
bana nefesim ol leylam deme deme yeter

öfke kin beslemem sana Mecnun  
kötü bir dileğim olmaz asla  
öyle bir yalnız kal ki bu hayatta  
falın bile boş çıksın çikletinden  
bana manim şiirim ol deme deme yeter

çok uzaklaş benden  
kaybol aşk ormanında  
şirin gülüşlerin dökülsün yüzünden  
pişerken sen gargamelin kazanında  
bana yetiş şirinem deme yeter

kaybolmuşken o ormanda  
çık bir kayanın üstüne  
ama dur dur atlama  
şiir bitmedi daha  
uçurumun kenarındayım Leyla deme deme yeter

Kudret Kobal

## Deme Yeter

Bir sevgilim var adı Leyla  
aslında dün vardı bugün yok  
kendi kendine karar vermiş  
mesaj atmış "bitti" diye  
aradım uğra son defa konuşalım dedim

akşam geldi  
"bir çay içimliği vaktin var  
ne söyleyeceksen söyle" dedi  
"evde çay yok" dedim  
gitti  
arkasından  
bir çay demlemişim ki  
tavşan kanı  
bir de şiir yazmışım ki  
evlere şenlik

arabanın müzik çalarına tak bu belleği  
aklında kalmasada tüm şiirlerim  
bu şiir belleğine kazınacak  
dinle bak Leyla

merak etme sen  
çekip giderken benden  
çok şey istemem senden  
kendine kına al marketten  
kredi kartını ver ver deme yeter

havalara da girme  
arkandan ağlarım zannetme  
en fazla bir buçuk adana  
yerim kebapçı celalde  
bana da ismarla canım deme yeter

oysa sen sen olsaydın  
sarı kanatlar alırdım balık halinden  
kıvırcık ve roka da manav hikmetten  
şimdi kafasını yersin elimden  
kapımı tırmalayıp bana miyav deme yeter

ağzının tadı kaçmasın  
çokoprens ye giderken  
zehir zıkkım olsun demem asla  
yedikçe öksür derinden  
bana kaymaklı künefem deme deme yeter

daralma camları aç  
nefesin tükenmesin  
nazar etmem sana vallah  
akün bitsin kal o rampada  
bana alo yetiş aşkım deme yeter

insan iki dinler bir konuşur  
lal ol demem sana  
ah tan başka kelime  
çıkmasın sivri dilinden  
bana alfabem ol deme deme yeter

gözlerin kör olsun demem sana  
öyle bir ağla ki  
mendil düşmesin elinden  
kimse öpmesin gözlerinden  
bana göz yaşımı sil sil deme yeter

ne zaman tırnağının ucu kırılrsa  
beni hatırla demem  
git bakım yaptır ellerine  
manikürcü Ayten'den  
bana da öp de geçsin deme deme yeter

keyfine bak gittiğın yerde  
üşüme titreme  
beddua etmem sana asla  
yanarken cehennemın ta dibinde  
bana nefesim ol deme yeter

öfke kin beslemem sana  
kötü bir dileğim olmaz asla  
öyle bir yalnız kal ki  
falın bile boş çıksın çikletinden  
bana şiirim ol deme deme yeter

çık uzaklaş köyden  
kaybol aşk ormanında  
şirin gülüşlerin dökülsün yüzünden  
pişerken gargamelin kazanında  
bana yetiş aşık şirin deme yeter

Kudret Kobal



## Deniz Bu

Karadeniz de çırpınan  
Ege de deli dalgalarla  
Akdeniz de kurşun gibi kıyıya vuran  
Deniz bu işte

Deniz bu  
dalgaları diner mi  
köpükleri biter mi  
herkes deli der  
dalgaları kıyıyı dövünce  
köpük köpük köpürünce  
oysa deniz  
ne kuma kızmıştır  
ne de kayaya  
ne bir tekneye çekip giden  
ne de güneşe batarken kendini kızıla boyayan  
Deniz bu  
dalgaları biter mi  
köpükleri söner mi  
ne yosun üstüne alınır  
ne balıklar ne de martılar alınır  
Deniz yalnızdır  
onlar olsa da olmasa da  
ama hiç biri düşünmez ki  
olmazdık deniz olmasa

Deniz bu  
dalgaları söner mi  
köpükleri biter mi  
kimse bilmez  
içine attığı acılardır dalgalar  
göz yaşlarıdır köpükler  
ve deniz kimseden gitmez gidemez  
içinde yunusu saklar bir dost gibi  
deniz yıldızlarını  
istirityenin içindeki İnci yi saklar bir sevgili gibi  
kendini saklar  
kimi gün yorgun bir yeşil  
kimi gün asil bir mavi gibi  
Deniz bu işte  
dalgalar biter mi bitmez  
göz yaşları diner mi dinmez  
işte bizim Deniz  
kimi gün içini boşaltır  
deli dalgalarla vurur kıyıya  
deniz gider mi gitmez  
küser sadece  
içinde acılar tuz olur  
kapanır içine süt liman olur

Kudret Kobal

## Devrim Nedir ki

benim devrimim  
seni sevmekle başlar  
seni sevmekse  
Taksim'de gazlanırken  
Cihangir'de coplanırken  
tomaya sırtımı dayayıp  
sigaramı sararken  
Bahariye'de  
bir kediği  
Moda'da bir çocuğu  
gazdan kaçıırken  
gözlerinde  
seni görmekle başlar  
gaz fişeginin  
yardığı yüzden  
akan kanda  
baharlarında alınan canlarda  
seni yaşamakla başlar  
devrim ve sevmek içinse  
tek lazım olan  
ayakta kalabilmek  
adam gibi durabilmek  
can olabilmek canan olabilmek  
diren devrimci seni seviyorum

Ama  
şimdi  
ya uyuma  
ya da sevişme zamanıdır  
devrimleri  
yarına sabaha bırakalım  
sevdiğim  
eğer rahatça uyuyamayacaksak  
pervasızca sevişemeyeceksek  
devrim nedir ki...

bir de  
şu eli yüzü ölüm kokan çocukların  
nar gibi kızarmış ekmeklerinin üzerinde  
tereyağı ve ayva reçeli sevişmedikçe

sevişmek nedir ki  
devrim nedir ki

Kudret Kobal

## Dilber Dedikleriniz

Yanlış anlamayın beyler  
Size değil nefretimiz  
Yüzümüzdeki bu maskenim gerisinden  
Kustuğumuz kin size değil beyler  
Gözlerime baktığınızda gördükleriniz  
Bizi sizinle yatıranlar  
Sizi çat çat bin kağıda bayılanlar  
Ne kadar kolay bize vurmak  
Orospu damgası  
Ne kolay söylersiniz onların işi bu  
Çat çat al bin kağıt  
Ne kadar kolay  
Başka iş yap demek  
Ama biliniz ki  
Maaşınızı ödeyen bir çok patron  
Bir şeyler bekler sizden  
Kaç yıl oldu bir akşam üstü  
El ele sevdiğimizle  
Çay içmeyeli gönlümüzce  
Şuratımızda hep bir maske  
İçimizde hep bir korku  
Ya tanırılsa ,ya gelirse  
Bizi duygusuz yaptınız  
Bizi umarsız yaptınız  
Peki sorarım size  
Hanginiz yatağınızda diktiniz  
Gözlerinizi tavana ve çizdiniz  
Sokak ışıklarından sıcak bir yuva  
Hanginiz oyuncak bebeklere  
Sarılıp ağladınız  
Onlara elbise diktiniz  
Sabah okula gönderdiniz  
Hanginiz akşam okuldan dönüşünü  
Dört gözle beklediniz

Kadın hakları dediniz  
Mor çatı dediniz  
Biz de dövüldük, biz de sövüldük  
Tecavüz edildik, öldürüldük  
Siz cici ablalar  
O zaman nerelerdeydiniz  
Yeri geldi bizi övdünüz  
Dertlerinizi bizimle bölüştünüz  
Namus dediniz aile dediniz  
Beyler karınızı bu kadar sevdiniz de  
Niye bizimle seviştiniz  
Bir barda anlamadığınız  
İki müzikle  
Bir büyük rakıyı devirdiniz  
Meze yerine bacaklarımızı yediniz  
Kimi zaman elimizde patladı!

Dostlarınıza ne güzel becerdim dediniz.  
Kimi gece çat çat beş bin kağıt yediniz  
Ne karıydı abi dediniz  
Bizler ne karı değiliz  
Bunu sizler söylediniz

Bütün orospulukları sergilediniz  
Sonra ihale bize kaldı  
Ve damga ile kolumuzda  
Tescilledi orospuluk

Oynarken evcilik  
Orospuluğu tercih etmedik  
Kaç sabah bizi sizinle yatıranları  
Allah'a havale ettik  
Bir çoğunuzdan da nefret ettik  
Ama açmadık karınıza bir telefon  
Kutsal ailenizin içine etmedik  
Belinizde silah be abi  
Gecelerce zorla becerdiniz  
Biz ağlarken sabaha kadar  
Siz sokaklarda kahkaha ile güldünüz  
Ulan ne adisiniz be  
Bizden eve giderken  
Çiçek aldığınız  
Çingeneye bile göz diktiniz  
Sonra yaşlandık herkes gibi  
Kimse kalıcı değil bu dünyada.  
Canınız sağ olsun  
Hakkımızı çok yediniz  
Gömerken bizi toprağa hakkınızı yalandan helal ettiniz  
Ve gün geldi sizde öldünüz...  
Sonunda ebenizinkini gördünüz

Kudret Kobal

## **Diren Devrimci**

benim devrimim  
seni sevmekle başlar  
seni sevmekse  
Taksim'de gazlanırken  
Cihangir'de coplanırken  
tomaya sırtımı dayayıp  
sigaramı sararken  
Bahariye'de  
bir kediği  
Moda'da bir çocuğu  
gazdan kaçırırken  
gözlerinde  
seni görmekle başlar  
gaz fişeginin  
yardığı yüzden  
akan kanda  
baharlarında alınan canlarda  
seni yaşamakla başlar  
devrim ve sevmek içinse  
tek lazım olan  
ayakta kalabilmek  
adam gibi durabilmek  
can olabilmek canan olabilmek  
diren devrimci seni seviyorum

Ama  
şimdi  
ya uyuma  
ya da sevişme zamanıdır  
devrimleri  
yarına sabaha bırakalım  
sevdiğim  
eğer rahatça uyuyamayacaksak  
pervasızca sevişemeyeceksek  
devrim nedir ki...

bir de  
şu eli yüzü ölüm kokan çocukların  
nar gibi kızarmış ekmeklerinin üzerinde  
tereyağı ve ayva reçeli sevişmedikçe

sevişmek nedir ki  
devrim nedir ki

Kudret Kobal

## Dişler Ve Aşklar

ne aşklar yaşadım ne aşklar  
süt dişi tarzında  
kendinden düşüp toprak oldular  
yerine yenisi konulası aşklar

ne aşklardan döndüm  
yirmi yaş dişi gibi  
olsa da olur olmasa da  
zaten onlar da olmadılar

ne aşkların izi kaldı tenimde  
köpek dişlerinden bir saat gibi  
acıtsa da silinip gittiler  
hayal gibi

ama öyle  
bir aşk var ki içimde  
azı dişi gibi derinlerde  
azdıkca azan

ne aşklardan döndüm  
yirmi yaş dişi gibi  
olsa da olur olmasa da  
zaten onlar da olmadılar

bir aşk var ki içimde  
azı dişi gibi derinlerde  
azdıkca azan

Kudret Kobal

## **Dokun Bana**

Yüreğindeki kutsal kitabı  
Okumaktayım yorma beni  
Gözlerindeki bulmacalarla  
Hırsızlık yapma zamandan

Eksiler artılar yükleme  
Bana anlamlar kondurma  
Kapat aç gözlerini  
Taşlar otursun yerine

Uzan yanıma elimi tut  
Nefesin terin çığlıkların  
Karışsın yüreğimdeki hazlara

Dokun bana öyle bir dokun  
Gökyüzüne dokunmak gibi  
Önce yağmura sonra buluta  
Ve güneşe uzaklardan

Uzan yanıma elimi tut  
Nefesin terin çığlıkların  
Karışsın yüreğimdeki hazlara

Dokunmanın başlangıcı Çok uzaklardan olmalı  
Önce kelimelere dokunmalısın  
Kaçamak bakışlardan uzak gözlerime  
Yaklaştıkça Kokuma dokunmalı kokun

Nefesinle Dokunmalısın tenime okşamadan  
Sonra inanmalıyım senin geldiğine  
Yüreğim inanmalı sen olduğuna

Uzan yanıma elimi tut  
Nefesin terin çığlıkların  
Karışsın yüreğimdeki hazlara

Kudret Kobal

## Duran Ol

iki bavula sığdırılmış bir hayat  
Her gidilen yerde bir yalnızlık  
bazen koltukta  
bazen yemekte  
hatta uykuda bile  
başının hemen üstünde  
yüzlerce düşünce baloncuğu  
dur Duran ol artık  
bırak arar gibi yapmayı  
ve kendini kandırmayı  
böyle yapınca  
geçmiş kadere yükleyip  
günü zehir eyleyip  
geleceği siliyorsun  
sana bazen bir kedide  
bazen de bir köpekte bulduğun  
güzellikler yetiyor  
gelecek diye bir zaman yok sende  
ansa hep boşvermişlik  
dur Duran ol unut geçmiş  
küsme küsme kendine  
içsel dönmelerin  
günü yaşama körlüğün  
geçmişle küslüğün  
fark ettim ki  
sen ne zaman kendine küssen  
aynalara da küser olmuşsun  
işte bu yüzden  
devrik bir cümle gibi duruşun  
dur be adam dur artık Duran ol  
yeni gelene yer aç dünyanda  
emin ol geliyor gelmekte olan  
yükleme geçmiş gelene  
sen sen ol Duran ol

Kudret Kobal



## Duran Yolcu

ne değişir ki bu gecenin sonunda  
seni dinlerken akır keyif sofranın başında  
eski günlerden konuşursun  
enen düşer  
ne günlerdi dersin  
dostumu ekler  
her cümleinin sonuna  
erkek arkadaşın gibi  
korsun elini omzuma  
kafan hafif sallanır  
sızdın sızacak misali gülümsersin  
dudakların dudaklarıma  
değecekmiş gibi olur  
birden durur  
gidecek bir sevgilin  
sıcak yatağın varmış gibi  
yolcu yolunda gerek dersin  
saat gitmekle kalmanın tam ortasında  
sevişir mi öpüşür mü bilmem ama  
akrep elini sen gibi koymaz yelkovanın omzuna  
saatli maarif takviminden  
bir yaprak düşerken yere  
herhalde elveda dostum demez  
ertesi güne  
sen yeniden yolcu yolunda gerek dersin

garajlarda emanete bırakırız aşkımızı  
yan cebimde yalnızlık  
ben neyi unutayım diye çöktüm masaya  
anonsta adımı okuyor muavin  
garson hesap istiyor  
kedi tostuma bakıyor  
emanetçi iskartaya kaldırmış aşkımı  
yolcusu bir eksik yola düşmüş unutkanlık  
yaşamın duran yolcusu gibiyim  
cebim haberim olmadan delinmiş  
ezberlerim yola saçılmış

ne çok şiirler biriktirmişim yüreğimde  
gün yüzünü ve seni görmeyen  
sadece yıldızların altında okunabilen  
ne güzel şiirler biriktirmişim içimde

şimdi şiir olmak zamanıydı  
şimdi aşık olmak zamanıydı

ne renkli şiirler boyamışım yüreğimde  
sana beyaz bana mavi  
sevda adına bize ebruli  
ne güzel şiirler biriktirmişim cebimde

şimdi şiire boyanmak zamanıydı

şimdi aşık olmak zamanıydı

kime bakayım zifirin içinde  
İbrikli helaların kırık aynalarında  
duydum ki  
dergahta adım esiyormuş  
kapıda bir kulken  
ruhum içeride tütüyormuş

hangi yanım  
hangi yanı mı çekiyor  
sensiz şöyle böyle değil  
hiç bir şey gibiyim  
nefesini yitirmiş ney  
ruhu üflenmemiş beden  
duran bir yolcu gibiyim  
ben neyi unutayım dergahta  
şiiirleri mi aşkı mı  
beyazı mı maviyi mi

Kudret Kobal

## Düğüm

en zor olanı susmak  
hikayeni anlatamamak  
dilin ucuna gelse de  
sadece sadece yutkunmak

kim inanır aşkına  
içinde doğup yaşıyorsa  
kim anlar senin acını  
göz yaşların saklı kalıyorsa

düğüm düğüm olur kelimeler  
ne çözebilirsin ne de dökülür dilinden

bu günü yaşamak varken  
hep yarını ümit etmek  
sevmek sevilme dururken  
sadece hayel ile yetinmek

düğüm düğüm olur kelimeler  
ne çözebilirsin ne de dökülür dilinden

Kudret Kobal

## Ehlikeyif

Neşe akar masaya  
Hafiften demini alınca dudaklar  
Severim ben şarkıları  
Balık taksimi  
Rakı makamında  
Masada İzmir'den tulum  
Adana'dan fava humus  
Gaziantep'den içliköfte  
Bir de yarin saçında karanfil  
Değme keyfimize gitsin  
Değme keyfimize sokul masaya  
Dudağından başlasın  
Yol alsın  
Yüregini bulsun nasibin  
Ağırdan al biraz  
Bırak düşünme  
Gecedir  
Yarin dudağıdır  
Ağırdan al biraz  
Ne hüznülendir  
Hüzzam gibi  
Ne de yak  
Suzinak gibi  
Aşıklar anlar  
Sen mırıldan  
Uşşak gibi  
Sen yine de  
Taksimi uzun tut  
Biz de ehlikeyifiz  
Gece içinde gelecek  
Kırkağaç'tan kavun  
Hatay'dan künefe gibi

Kudret Kobal

## Emzik

sert bir ılık aydınlattı sokağı  
elleri kara  
yüzü dumanlı bir kadın  
yıılıp kaldı olduğı yere  
cılız bir ılıkla karardı sokak  
bebek toprağı dokundu  
bir emzik  
havada kaldı bir süre  
sonra toprağı bulandı  
bir asker aldı emziğı  
havaya kaldırdı  
baktı baktı baktı  
havada bıraktı ve gitti  
bir kadın aldı havadan  
emziğı  
üfledi ve dudağı ile temizledi  
ağlayan bebeğine verdi  
bebek tükürdü  
kan kokan emziğı  
ve ağlamaya devam etti  
asker silahını temizledi  
kadın üstünü başını  
bebek ağlamaya devam etti.  
hayat yürüdü ve köşeyi dönüp kayboldu

Kudret Kobal

## Eski Kaşar

Naz olur anlarız  
Söz olur saz olur oynarız  
Amma bu kadar da yapışma  
Vıdı vıdı bıdı bıdı  
Kaldırmaz bu yaşlar

Hadi oradan deme bana şimdi  
Eski kaşarlar çabuk küflenir güzelim

Piyasalar krizde  
Düşen olur çıkan olur  
Amma bu kadarda taban yapma  
İniş çıkışları iflasları  
Kaldırmaz bu yüreğim

Hadi oradan deme şimdi bana  
Eski kaşarlar çabuk küflenir güzelim

Eh bir de ben gibi  
Eski topraklarda çiçekler çabuk filizlenir  
bir bakmışsın eski ayı kırpmışım  
yeni bir ay parçası bulmuşum

Hadi oradan deme şimdi bana  
Eski kaşarlar çabuk küflenir güzelim

karakışta bıraktığın ben  
bir bakmışsın çiçeklenmişim  
maldivlere gitmiş  
sere serpe güneşlenmişim

Hadi oradan deme şimdi bana  
küflenin kaşarlar yenmez  
çöp olursun güzelim

bir bakmışsın eski ayı kırpmışım  
yeni bir ay parçası bulmuşum

Hadi oradan deme şimdi bana  
Eski kaşarlar çabuk küflenir  
çöp olursun güzelim

Kudret Kobal

## **Etiketin Yarısı**

Gelişin zor olmuştu  
Gidişin çokta kolay  
Yaz yağmurları gibi  
Arkası hazan

Hep eserdin  
Hep gürlerdin  
Yaz yağmurları gibi  
Sonrası hazan

İşte budur senin etiketin  
Yarısı bile yalan

Bir heveslik bir tadımlık  
Bu muydu sana yakışan  
Yüzsüz olanlar gibi  
Sonrası hüsrân

İşte budur senin etiketin  
Yarısı bile yalan

Şimdi ne adın var  
Ne de sedan  
Yakılan anılar gibi  
Sonrası kül ve duman

İşte budur senin etiketin  
Yarısı bile yalan

Kudret Kobal

## **Etiketin Yarısı Bile Yalan**

Gelişin zor olmuştu  
Gidişin çokta kolay  
Yaz yağmurları gibi  
Arkası hazan

Hep eserdin  
Hep gürlerdin  
Yaz yağmurları gibi  
Sonrası hazan

İşte budur senin etiketin

**YARISI YARISI BİLE YALANNN**

Bir heveslik bir tadımlık  
Bu muydu sana yakışan  
Yüzsüz olanlar gibi  
sonrası hüsrân

Şimdi ne adın var  
Ne de sedan  
Yakılan anılar gibi  
Sonrası kül ve duman

İşte budur senin etiketin

**YARISI YARISI BİLE YALANNN**

Hep eserdin  
Hep gürlerdin  
Yaz yağmurları gibi  
Sonrası hazan

İşte budur senin etiketin

**YARISI YARISI BİLE YALANNN**

Kudret Kobal



## **Etmem**

Hasretini  
Meyhana meyhane dolaşıp  
Rakıya meze  
Şarkılara söz etmem

Sağ elimi yüreğime  
Sol elimi yüzüme kor  
Dilim ahh eder diye  
Konuşmam  
Kendime küser  
Sözümü etmem

Herkesin bir cehennemi var  
Kod adı sevda  
Kara sevda  
Kendi ateşimle yanar  
Seni yaradana  
Küllerimi savuran rüzğara  
Sitem etmem

Geleceğin gün  
Gittiğin gün gibidir  
Sensiz zamanların  
Hesabını etmem  
Güle güle demedim  
Hoş geldin de demem

Kudret Kobal

## Ey Gafil

ey aşktan nasibini almamış gafil  
aşk ateşinde yanmayı  
kora el basmak sanıyorsun  
sanma

yürekteki tek bir yarayı  
onlarca bıçak kesğine eş tutuyorsun  
tutma

gafil

gözlerden akan yaşları  
çöle düşen yağmur bereketi sanıyorsun  
sanma

içte kopan fırtınaya  
okyanus dalgası diyorsun  
her aşk arzusuna  
geçer heves diyorsun  
deme

gönüldeki kıpırtıyı  
kanat çırpışıyla eş tutuyorsun  
tutma

aşk uğruna helak olmaya  
ölü toprağına girmek diyorsun  
deme

ey bahtsız mutsuz gafil  
hiç bir şeyden ders almıyor  
aşkı tanıımıyorsan  
suskun bir bülbül ol  
ol ki  
aşka toz konduran  
laf yetiştiren olma

barut ile ateş olmayı göze alamıyorsan  
tayın ile pekmez  
kızarmış ekmeğın üstünde  
tereyağı ile ayva reçeli olup eriyemiyor  
onunla bir tek beden bir tek ruh alamıyorsan  
ve bu sözlerden hiç bir şey anlamıyorsan  
sus  
aşktan anlıyormuş gibi yapma  
sus sus ki  
aşkın tadını kokusunu bozan olma

kaçırınca gözlerini  
bakınca içinde kaybolan ısıltıyı özlemiyorsan  
bırakınca ellerini  
tutunca avucunda sönen ateşi hissetmiyorsan

uzaklardayken yokluğunu  
yanındayken yalnızlığıyla  
onu sevmeni özlemiyorsan

sus  
bana aşktan bahsetme  
sus sus ki  
aşka toz konduran  
laf yetiştiren olma

Kudret Kobal

## Filiz

tüm çiçekler tomurcuklar senin içindi  
bu yürek bu sevda senin içindi  
baktığım her şey sendin  
her şey senin içindi

ben yüreğimde seni diledim  
sen tohumu ektim  
yüreğimin kurumuş topraklarını  
göz yaşlarımla suladım

zararım dokunmasın diye  
elimi yüreğime koymadım  
gözüme dokundurmadım  
filizlenmediğin her gün ayazdı  
ben üşüdüm ben dondum

sen üşüme donma diye  
yalancı güneşler doğurdum  
hiç batmayan  
yalnız senin içini ısıtan  
sen olmadın olamadın  
bu topraklarda boy atamadın  
gelmedin gelemedin

üstümdeki sahipsiz toprakta  
bir karanfil olarak  
düşlemiştim seni çaresiz  
filiz olmadın olamadın

Kudret Kobal

## Gafil

ey aşktan nasibini almamış gafil  
aşk ateşinde yanmayı  
kora el basmak sanıyorsun  
sanma

yürekteki tek bir yarayı  
onlarca bıçak kesğine eş tutuyorsun  
tutma

gafil

gözlerden akan yaşları  
çöle düşen yağmur bereketi sanıyorsun  
sanma

içte kopan fırtınaya  
okyanus dalgası diyorsun  
her aşk arzusuna  
geçer heves diyorsun  
deme

gönüldeki kıpırtıyı  
kanat çırpışıyla eş tutuyorsun  
tutma

aşk uğruna helak olmaya  
ölü toprağına girmek diyorsun  
deme

ey bahtsız mutsuz gafil  
hiç bir şeyden ders almıyor  
aşkı tanıımıyorsan  
suskun bir bülbül ol  
ol ki  
aşka toz konduran  
laf yetiştiren olma

barut ile ateş olmayı göze alamıyorsan  
tayin ile pekmez  
kızarmış ekmeğin üstünde  
tereyağı ile ayva reçeli olup eriyemiyor  
onunla bir tek beden bir tek ruh alamıyorsan  
ve bu sözlerden hiç bir şey anlamıyorsan  
sus  
aşktan anlıyormuş gibi yapma  
sus sus ki  
aşkın tadını kokusunu bozan olma

kaçırınca gözlerini  
bakınca içinde kaybolan ısıltıyı özlemiyorsan  
bırakınca ellerini  
tutunca avucunda sönen ateşi hissetmiyorsan

uzaklardayken yokluğunu  
yanındayken yalnızlığıyla  
onu sevmeni özlemiyorsan

sus  
bana aşktan bahsetme  
sus sus ki  
aşka toz konduran  
laf yetiştiren olma

Kudret Kobal

## **Gafile Söz Nafile**

Çamura yatıyorsun  
Masumu oynuyorsun  
Ne kadar da şanslısın  
Hep sen kazanıyorsun

Armudun sapı kısa  
Üzümde çekirdek az  
Bir sorunumuz vardı  
Kartlar değişti biraz

Ben büyüdüm sen toysun  
Şeytanla oynuyorsun  
Dimyat'a pirince giderken  
Bulgurdan oluyorsun

Gördün mü son güleni  
Sabırla bekleyeni  
Gafile söz nafile  
yürü anca gidersin

Gördük mü son güleni  
Sabırla bekleyeni  
Gafile söz nafile  
Sen aldanma gafile

Kudret Kobal

## Gece Bitmesin

sultanım  
kapına geldim yatmaya  
paspasın yok  
yola düşen gözlerin  
saksılarında çiçeklerin  
ağaçlarında meyvelerin yok  
ne derdime bir dostum  
ne de seni soracak bir komşun  
ne göz kırpıp duracak yıldızın  
ne de denize düşecek mehtabın yok  
bu şehre beni esir etmiş  
çekip gitmişsin de  
bir tek benim haberim yok

bu şehre  
güneş bir daha gelecekse  
bilsin  
sultanımın nurundan  
bir nebze parlak olacaksa  
hiç gelmesin  
ay hilalde doğsun hilalde batsın  
bırak sultan-ı canım  
ışıldayacaksa senin yerine  
yıldızlar tümüyle dökülsün semadan  
güneş ve ay ufka erse de ermese de  
gece bitmesin gündüz gelmesin

Kudret Kobal



## **Gel Bana**

telaşlarla gel bana  
vapuru kaçırma telaşıyla değil  
güneşin doğuşunu  
şu tepeden seyretmeye geç kalmış  
telaşlarla gel bana  
özle beni  
istanbul'u özler gibi değil  
okul arkadaşlarını özler gibi hiç değil  
karda kalmış ellerin  
eldiveni özlediği gibi özle beni  
özen bana  
sofra kurar gibi değil  
çay demler gibi hiç değil  
doğum günü pastanı  
kendin yapar gibi  
özen bana  
sev beni  
bir kadının erkeği sevdiği gibi değil  
annenin çocuğunu sevdiği gibi hiç değil  
sev beni  
öyle bir sev ki beni  
seninle yaşamamanın farklı olduğunu  
hissettirecek gibi  
sev beni

kudret kobal

Kudret Kobal

## Gibi Değil

telaşlarla gel bana  
vapuru kaçırma telaşıyla değil  
güneşin doğuşunu  
şu tepeden seyretmeye geç kalmış  
telaşlarla gel bana  
özle beni  
istanbul'u özler gibi değil  
okul arkadaşlarını özler gibi hiç değil  
karda kalmış ellerin  
eldiveni özlediği gibi özle beni  
özen bana  
sofra kurar gibi değil  
çay demler gibi hiç değil  
dogum günü pastanı  
kendin yapar gibi  
özen bana  
sev beni  
bir kadının erkeği sevdiği gibi değil  
annenin çocuğunu sevdiği gibi hiç değil  
sev beni  
öyle bir sev ki beni  
seninle yaşamamanın farklı olduğunu  
hissettirecek gibi  
sev beni

Kudret Kobal

## Giderim

Yolcu yolunda gerek  
Haydi beni yolcu et  
Elimde bir bavul  
İçinde son geceden kalan  
Bir pantolon bir gömlek  
Dilimde daha yakılmamış bir türkü  
Geri dönüp bakarsam  
Taş olayım  
Haydi beni yolcu et

Boynu bükük giderken  
El sallanmaz insana  
Sen yalnızca gülümse yalandan  
Ne kalmışsa cefandan  
Yolda çeker giderim  
Haydi beni yolcu et

Ele giderim güne giderim  
Sele giderim  
Belki de gece olmadan  
İki taş arasında  
Yunus'a giderim  
Haydi beni yolcu et

Kudret Kobal Yunus selamcısı

Kudret Kobal

## Gidiyor musun

Sen şimdi gidiyor musun  
İki parmak üstüste  
Küs deyip  
Misketlerini de alıp gidiyor musun  
Düşünmedin mi hiç  
Belki hastaydım  
Belki annem salmadı  
Misketlerimi topaclarımı  
Çalanlardan korkmuş ürkmüş  
Dizlerim yara bere  
Acılar içinde  
Balkondan bakıyor olamaz mıydım  
Ya da sana aşık olmaktan  
Sırf bu çocuksu korkularımdan  
Yani  
Korkularımdan korkup  
Kayboluyor olamaz mıydım  
Sen şimdi gidiyor musun  
Baharda istanbul'a  
Hıdırellezde gönlüme  
Haziran'da kiraza  
Gelmeyecek kadar mı  
Gidiyorsun  
Sen şimdi gidiyor musun  
Yani şimdi  
Hiç ağlamayacakmışsın gibi  
Burnunda tütmeyecekmişim  
Uzun yollardan dönüp  
Boynuma sarılmayacakmışsın gibi  
Gidiyorsun  
Sen  
Şimdi  
Gidiyor musun

Kudret Kobal

## Gidiyorsun Öyle mi

Sen  
Şimdi  
Gidiyorsun  
Öyle mi  
Kasabanın uzağından  
Geçip giden bir tren gibi  
Gidiyorsun  
Dumanını düdüğüne  
Fırlatıp atılan gazetelerini  
Özleyen çocuklar gibi  
Seni özleyecekken  
Gidiyorsun  
Öyle mi  
Gidişine el sallayacak  
Birileri varmış gibi  
Başka kasabalarda  
Sevdalanmışın gibi  
Gidiyorsun  
Öyle mi  
Kömürünün kokusu  
Sinmişken üzerime  
Çok hevesliymişin gibi  
Son seferine  
Gidiyorsun  
Öyle mi  
İçilen kahvelerin hatrı dolmadan  
Zuladaki şişelerin  
Hepsinin dibine vurmadan  
Bir de şu Emirgan'ın göbeğinde  
Çilingir sofrası kurmadan  
Gidiyorsun  
Öyle mi

Hadi ben kendimden geçtim  
Şu yazdığın şiirlerin  
Mürekkebi daha kurumadan  
Limon kolonyası gibi uçup  
Gidiyorsun  
Be adam  
Öyle mi

Şu fırından yeni çıkmış simidime  
Kim ortak olacak diyeceğimi bile bile  
Sevgilinin gönderdiği humus ile  
Masadaki rakının  
Arkandan ağlayacağını bile bile  
Gidiyorsun  
Öyle mi  
Sitem gibi olacak ama  
Ben evime taşınmadan  
Sana da balkonda bir sofraya kurmadan  
Bir de bana koca bulmadan

Gidiyorsun  
Öyle mi

Hani lan söz vermiştin  
Kaşa yerleşecektik  
Senin yanında sevgilin  
Benim yanımda sevgilim  
İçip içip naralar atacaktık her gece  
Sabahları kumsalda uyanacaktık  
Sen  
Şimdi  
Bunları yalan kılıp  
Gidiyorsun  
Öyle mi

Bayramlarda gelen gidene  
Şeker gibi kitabımdan dağıtırız  
Diyordun  
Aşk mısraları sonsuz diyordun  
Kitapların mı bitti  
Mısralar mı tükendi  
Sen  
Gidiyorsun  
Son yazılmış şiir gibi  
Şimdi  
Sen  
Gidiyorsun  
Öyle mi

Yani  
Şimdi  
Sen  
Bir hastane koğuşunda  
Beyazlara sarılıp  
Arkanda karalar bırakıp  
Bir de her şeye herkese  
Nispet gül yüzüne  
Gülücükler takıp  
Gidiyorsun  
Öyle mi

Bir cami avlusundan  
Son kontürünle arayıp  
Geliyorum diyorsun  
Basıp akbilini  
Dört kolluya  
Bizi de cami avlusunda  
Bir garip gibi  
Boynu bükük bırakıp  
Gidiyorsun

Öyle mi

Şimdi  
Sen  
Gidiyorsun  
Kudi  
Öyle mi

Kudret Kobal

## Göz Yaşlarımı Unutmuşum

Bit pazarından geçerken  
Bir takvim aldım  
Gittiğin yıla ait  
O güne kadar olan tüm yaprakları  
Kopardım kokladım kopardım kokladım  
Baktım gittiğin güne şöyle bir baktım  
Bu gün gitmeyecek dedim kendi kendime  
Bu gün gitmeyecek  
Odamın duvarlarına  
O günlerdeki film afişlerini yapıştırdım  
Sececektik bir tane  
Gölüşecektik ve arkadaşiler şişt diyeceklerdi  
Gene mısırı avuçlayıp  
Tek tek verecektim dudaklarına  
Çıkışta meyhaneye uğrayacaktık  
Masaya garsona zulüm etmeden  
Mezeleri abartmadan  
Fazla da müzik aratmadan  
Zeki Müren ile iki kadeh içecektik  
Ağır ağır yollanırken eve  
Yolumuzu kıyıdan geçirecek  
Gene aynı yerde ayaküstü sevişecektik  
Yani gitmeyecektin uyandığımda  
Unutmuşum  
Kurumayan gözyaşlarımı  
Kilisenin çanını meydandaki saati  
Hoşcaka! deyişini kulaklarımda unutmuşum  
Unutmuşum unutmuşum

Kudret Kobal



## Gülşah

rüyamda  
bir kadın gül yüzlü  
elinde fincan  
falıma bak der durur  
şimdi nasıl derim ki  
söylediklerimi bir sana  
bir de gündüz hayrına yor  
sonra güle dönüşür kadın  
rüya bu ya  
ben de dönüşürüm bülbüle

bülbül nağme yapar güle  
sanki gülistanın tüm güllerine söyler gibi  
yani  
ne gül kendine yorar  
ne de bülbül cesaret edip sorar  
bülbül nağmesine devam eder  
mademki seviyorsun  
kimlere hesap veriyorsun  
biz bize yeteriz bilmiyor musun  
ortalık yangın yeri  
eriyip biz olmuşuz  
gül diyorlar bülbül diyorlar  
saz diyorlar söz diyorlar  
biz seninle  
rehavi ile rast makamı arasında  
güzel bir beste olmuşuz bilmiyor musun  
yine de tüm nağmeler  
güllerin şahına düşer  
ay ay ay  
bu söz de bülbüle düşer

Kudret Kobal

## Her Şeydin

Üçüncü sınıf bekleme salonlarında  
Söledüm hayatı en kalabalık caddeler  
Hastane koridorlarıydı benim için  
Ben ya sana yolcuycudum ya da hasta

Köhne meyhanelerde yazıldı  
Sigara ve rakı kokan mısralar  
En korktuğum yerler sinemalardı  
Benim için sen ya şiirdin ya da fragman

Sen haykıramadığım bir yalandın  
Sen her şeydin ya da her şeyimdin  
Sen dumandın tavşan kanı çay  
Yanında sigaraydın gözümde yaş

Adı lafı dilimde kalandın  
Dudaklarıma mühürlüydü her kelime  
Sensizlikle yudumladım her geceyi  
Sen ya hataydın ya da hatıra

Gözlerimde yangın kalbimde fırtına  
Uykusuz geceler sensiz sabahlar  
Saklı kalan sözcükler yüreğimde  
Sen ya sessizliktin ya da bir yankı

Haykıramadığım bir yalandın  
Sen her şeydin ya da her şeyimdin  
Sen dumandın tavşan kanı çay  
Yanında sigaraydın gözümde yaş

Kudret Kobal

## Her Yıl Tek Bir Gece Sensin

Sevdiğin balıktan aldım  
İlk oturduğumuz çay bahçesinde  
Bir çay içemedim geçemedim  
Tabi ki çıtır çıtır simitten de yedim  
Eve dönüş yolunda ihtiyara uğradım  
Şu bizim Rum mezeci canım  
Hazırlamış siparişleri senin en sevdiğin mezelerden  
Kızma hemen yaaaa valla azar azar aldım hepsinden  
Taşlıklı yola saptım; biliyor musun  
Topuğunun kıran o delik hala duruyor  
Bak işte kokusu geldi badem ve kayısının  
Hala bu Ayşe Teyze böyle  
Canı gidiyor bir tane kayısı kopartsan  
Şışşışt kopardım tabi iki tane  
Hızlandım senin tabirin ile  
Viteye taktım takviyeye attım.....  
Bahçe kapısına yaklaştım  
Max anladı hemen havladı  
Bazen şüphe ediyorum benim kokumu mu  
Alıyor yoksa getirdiklerimin mi  
Offfff yorulmuşum  
Kirazın dibinde kestireyim biraz  
Uyuyamadım ama dinlenmişim  
Saat yedi oldu mangalı yakmalıyım  
Vapur sekizde yanaşır  
Sen sekiz otuz gibi yanımda olursun  
Mangal tamam şimdi de bir salata  
Üstüne nane koyacaktım unutmuşum almayı  
Dur komşudan isteyeyim  
Bu günlerde çok elektrik kesiliyor  
Buz bulmakta zorlanıyorum  
Senin şansına iki gündür kesilmedi  
Salata tamam gramofon hala çalışıyor  
Ve o iki taş plakta beklenen şarkıyı koydum  
Zeki Müren ahh beeee  
Gözlerinin içine başka hayal girmesin derdin,  
Valla güneş bile girmede sen yokken  
Salıncağa oturdum sallanayım diye sensiz olmuyor  
Yegane plaklardan ikincisini koydum  
Sana rastladığım bir bahar akşamı gibi hava biraz serin  
Gemi gözüktü şimdi yanaşır iskeleye  
Gaz lambalarını ve mumları yaktım  
Buz kovası ha işte salata kavun  
Mezeler balıkları da attım mangala  
Sen gelince hazır olur aşkım  
Seni beklerken dalmışım balık yanmış  
Rakı da buzlar erimiş max uyuya kalmış  
Saat sabaha dönmüş gramofon takılmış  
Gözlerinin gözzlerinin gözlerinin.....  
Ah aşkım yirmi yıldır böyle işte

Gelmeyeceksin bir daha biliyorum  
Bu adada benim tek ibadetim;  
her yıldı tek bir gece sensin

Kudret Kobal

## Hiç Kimsen Olmaya Geldim

Hani  
Hiç kimse  
Senin gözlerinde  
Bir şiir gibi takılı kalmamıştı ya  
Hiç kimse omuzunda  
Seni bir bebek gibi uyutmamıştı  
Şu anlamsız karanlık gecelerinin sabahında  
Çıglıkların karışırken derme çatma sokakların ayazlarına  
Hani hiç kimse  
Güneş gibi doğmamıştı ya dünyana  
Hiç kimse  
Dokunmuyordu dokunamıyordu yüreğine  
Hiç kimseye güvenemiyordun  
Uyuduğun ya da arkanı yaslanan gereken saatlerde  
Hiç kimse  
Senin bir çocuk gibi dudağını büktüğün anlarda  
İçinde kopan fırtınaları göremiyordu ya  
Hayatın bir limanından diğer limanına yolculuktayken sen  
Hiçkimse  
El sallamıyor  
Hiç kimse  
Hoş geldin demiyordu ya  
Silmemişti göz yaşlarını  
Hiç kimse  
Basmamıştı seni çıkarsız göğsüne ya  
Ve hiç kimse  
Anlamamıştı ya seni  
İşte ben senin  
Hiç kimsen olmaya geldim

Kudret Kobal

## Hikaye

dün müydü bugün müydü yoksa yarın mı  
bir kadınla göz göze yüz yüze geldim  
herkesin bir hikayesi var diyordu  
senin hikayen nedir diye sordum mu  
hayır  
senin bir hikayen var mı diye sordum mu  
hayır  
merak ettim mi  
hayır  
yalanı sever miyim  
evet  
kadın döküldükçe döküldü  
o döküldükçe ben giyindim  
seviştik  
öyle böyle değil  
şöyle böyle de değil  
aramızda bir metre  
ama seviştik  
nasıl mı  
boş ver anlamazsınız  
onun acıları benim acılarımla  
onun hayatta kalışları benim kalışlarımla  
bakışları bakışlarımla  
duruşu duruşumla  
anlayasınız diye  
kısaca  
o bakışlar  
kuramadığım  
her cümlenin mecaz-ı mürseli  
soramadığım  
her sorunun tecahül-i arifi  
bu biçare bedenim  
tek hüsn-ü tahlili  
ab-ı hayatı olmuş tu  
sevişmekten yorulunca  
yürüyelim dedik  
uzun bir yol aldık  
giderken herkes gördü de  
dönerken sadece biz vardık  
yüreğinin yarısını aldığım kadını  
yüreğinin yarısı ile bıraktım  
ve aynı yolu tekrar yürüyerek  
döndüm hayata  
hayatın çok kısa olduğunu biliyordum da  
yalnız yürünen her yolun  
çok uzun olduğunu yeni öğrendim  
geri döndün mü  
hayır  
dönmek istedim mi  
hayır  
yalanı sever miyim  
evet

sonra uyandım  
devamı olsun diye  
yeniden uyudum mu  
evet

Kudret Kobal

## Hoş Geldin Hayat

Ne sil baştan  
Ne de sıfırdan  
Başlamak lazım bir noktadan  
İki nokta üst üste koymadan  
Başlamak lazım o andan  
Ne hayatın kıyısından  
Ne de hayatın ortasından  
Ne gemileri yakıp gittiğin andan  
Ne de ilk göz göze geldiğin zamandan  
Soru işaretlerine kapılıp kaybolmadan  
Başlamak lazım bir noktadan  
İki nokta üst üste koymadan  
başlamak lazım o andan  
Eski defterleri karıştırmadan  
Parantezler açmadan  
Üç nokta koymadan

Aslında hayat bazen de noktadır  
Durur kalırsın  
Anlamli anlamsız  
Bir cümleinin sonu gibi  
Kar yağmur yağar  
Ama bir ara güneş  
Gülümser  
Komşu bulutların arasından  
Bir gökkuşağı çizer sana  
Altından geçmen imkansızdır  
Ama adı umuttur  
Bir papatya sunar toprağından  
Gülümsersin  
Hani evlilik yemini vardır ya  
İyi günde kötü günde diye başlayan  
Ölüm bizi ayırana kadarda biten  
Sen etmelisin bu yemini  
Hayatla dostluğına dair  
Adım atma sorumluluğunu  
Yaşayabilmeli taşıyabilmelisin  
Paylaşabilmelisin onunla  
Tüm sevincini  
Aldığın nefese dair

Ve hayat bazen de  
Ruhumuzu ayırabilmektir  
Dünya işlerinden  
Dönebilmektir  
Semazenler gibi  
Birlikte tek olmak gibi  
Dünyanın ekseninde olduğunu  
Ama dünyanın hiç bir şey olmadığını da bilmektir  
Karanlık ve yalnızlık dolu olsa da  
Bazen bir ebrudur hayat  
Her rengi katabilmek içine



Ve hazzına varabilmektir  
Ebrulidir  
Hayat bazen çok beklenenlerin  
Aslında bir el uzaklığında  
Olduğunu anladığımızda  
Dönülmez bir keşkedir  
Kaybedilmiş zaman  
El uzaklığında olanlar  
Bize sunulduğunda  
Geleceğin keşkesi olmayacağıdır  
Ve mahşere kadar tavaf etmektir sunulanlara  
Hayat çok geçte olsa  
Hoş geldin diyebilmektir en erkeninden

Kudret Kobal

## İhtiyaç

İhtiyaç duyduğunda  
Ara diye not düşmüşsün  
Ama sigaraya çaya  
Bir duble rakıya  
Yoksa bir nefese ihtiyaç  
Duyduğum gibi mi  
Belirtmemişsin

Gün gelir ya onlar beni  
Ya da ben onları terk ederim  
Ama gün gelir ben terk etmem  
Son nefes bırakır gider beni

Sevginin terazisi olmaz ki  
Kaç grama ihtiyacımız var bilelim  
Sevginin azı çoğu olmaz ki  
Çok demli olsun diyebilelim

Sevdiğimi bir şeye benzetmem ben  
Çiçeğe böceğe dağa bağa  
Denize balığa yosuna kuma benzetmem  
Sevgim şekilsiz  
İsimsiz sıfatsız zamirsizdir  
Sevgidir işte  
Kokusuz tatsız tuzsuzdur  
Ama hayatınım tek anlamadır  
Sevdadandır bunlar işte

Yerken içerken yatarken  
Yanımda olman için değil  
Sana ihtiyacım  
Benim;  
Senin bana ihtiyacın olduğu zaman  
Yanında olabilmeye ihtiyacım olduğu için  
Sana ihtiyacım var  
Bu yüzden  
Her gece bir vurgun  
Yaşar gönlüm  
Rüyalar bir umut  
Uyanışlar bir kabus  
Bu yüzden  
Gözyaşları ile doğar  
Matem ile batar güneş  
Sen taktın bu maskeyi  
Yüzümde mutluluğun yalancısı  
İçimde sensizliğin acısı  
Beni yakan seni gidişin değil  
Ah canım  
Sevgilerin öksüz kalışı

Derdini anlatacak kadar değil  
Derdimi anlayacak kadar

Aşkca bilseydin  
Ne şiire gerek kalırdı ne de şarkıya

Kendini anlayacak kadar değil  
Bizi anlatacak kadar  
Sevgice bilseydin  
Ne özleme gerek kalırdı ne de vuslata

Bu yüzden  
Sana ihtiyacım olduğu için değil  
Seni sevdiğim için  
Sana ihtiyacım var diye  
Notunun dibine not düştüm ihtiyaçtan  
Bilesin

Bizim sevdamızdan  
Sevgiliye ihtiyaç doğar  
İhtiyacımız olduğu için sevmeyiz

Kudret Kobal

## İlahi Işıık

arkanı dönmüşsün  
bilesin  
kimseye değil  
sen  
hayata küsmüşsün  
şiiir gibi filim gibi  
yaşamak varken  
anlamsız  
bir şarkıya dönmüşsün

beklenene değil  
gelene merhaba demelesin  
dünyanı aydınlatsa da  
güneşe yanma  
kanma...  
gözlerinden odana düşen  
ve sonsuza kadar süren  
en güzel en büyük ilahi ışık sensin  
ay çiçeği değil  
kendine can çiçeği olmalısın

Azem'e

Kudret Kobal

## İmkanlı Aşk

Ben imkanlı aşklar için yaratılmışım  
Şarkılardaki imkansızlar  
Sana ait

Sana ait hüznün  
Yanmak sana ait

Benzerleri çok yaşandı bu aşkların  
Delinecek ne dağlar kaldı  
Ne de geçilecek çöl

Eski aşklara benzer tek şey  
Ben  
Uğrunda ölmeye değil  
yaşamaya hazırım

Sana ait ölüm  
Kıymak sana ait

belki bir gün anlarsın beni  
kopyalanmış aşklardan dönersin geri  
ne leyla kaldı ne de mecnun  
şimdi adsız aşklar listesinde ismin

yine söylüyorum  
Eski aşklara benzer tek şey  
Ben  
Uğrunda ölmeye değil  
yaşamaya hazırım

Sana ait hüznün  
Yanmak sana ait  
Sana ait ölüm  
Kıymak sana ait

Kudret Kobal

## İmkansız

Keskin balık kokusu ile  
Boş mangalların  
Sıcaklığında ısınabilir miyim

Dalabilir miyim denize  
Yakamozların aydınlığında  
Bir kuş gibi bir yakadan diğerine  
Uçabilir miyim

hayallerim yanımda  
aşabilir miyim engelleri  
uçsam uçsam  
varabilir miyim yanına

Ağlayabilir miyim dizlerinde  
Hiç nedensiz tutabilir miyim ellerini  
Hayal edebilir miyim Gözlerinde geleceği

Gecenin sessizliğinde  
Bir yıldız kayarken dilek tutsam  
Ve İmkansızı denesem  
Duyabilir miyim beni sevdiğini

Bir kuş gibi özgürce  
Yalansız yaşasam bu düşü  
Gerçek olur mu sonunda  
Yoksa kaybolur muyum yalnızlığımda

Bir yıldız kayarken dilek tutsam  
Ve İmkansızı denesem  
Duyabilir miyim beni sevdiğini

Kudret Kobal

## İstanbul ve Aşkın Göz Yaşları

aşk İstanbul gibidir  
kafan kalabalık başın döner  
rengarenk bir dünya seni yedi kere imbikte süzer  
anlarsın ki kapalı çarşıdır burası  
girdiğin kapıyı sen seçersin  
çıktığın kapı da seni seçer  
Çamlıcada bulursun kendini bazen  
rüzgarın çıktığından haberin olurda  
nerden estiği belli olmaz  
tutunsanda bir ağacın dalına  
yaprak misali savrulsun bir yandan diğer yana  
aşk İstanbul gibidir  
her gece yatarken terkadersin  
sabah vapur ve martı sesleriyle uyanır  
balıklar gibi akıntıya ayak uydurur  
yeniden İstanbullu fethedersin  
belki bir kaç gün uçar kaçarsın  
ama kanatların erken yorulur  
döner bir tepesine konarsın  
huzurun sakın bir kıyı kasabasıdır  
ya Boğaz ya da Beyoğlu şeytanın olur  
aşkı yakalatırlarda huzuru tutamazsın  
İşte böyledir  
İstanbulda aşk  
Ya da aşkta İstanbul  
ve aşkın gözyaşlarıdır aslında İstanbulun gamzeleri sanılan adalar

Kudret Kobal

## İstanbul'a Hasret

Sabah balıkçı motorlarının uskur sesiyle uyanacaksın  
Güneş yüzünü ağartırken martıların çığlıkları uykunu dağıtacak  
Bir bardak çay olsa diyeceksin  
Ama sen İstanbul'u yudumlayamayacaksın

Minareleri gölgen olacak  
Takaları yastığın  
Adalar'ı arkadaşlarının olacak Moda'sı senin  
Bir anda uyusam diyeceksin  
Ama sen İstanbul'u uyuyamayacaksın

sen asla istanbula kavuşamayacak  
istanbulu asla unutamayacaksın

Galata'sı kadehin olacak Boğaz'ı rakın  
Sarıyer'i esmer dostunu hatırlatacak  
Çamlıca'sı sarışın  
yarın dudağından Bir hoş seda olsa diyeceksin  
Ama sen İstanbul'u konuşturamayacaksın

sen asla istanbula kavuşamayacak  
istanbulu asla unutamayacaksın

Kudret Kobal



## Kadın Ve Erkek Atışma (düet)

ERKEK

dün gece omuzumda olan  
saçları elimde uyuyan  
yüreği bir kuş gibi atan  
sabah olunca uçup giden  
sen değil miydin

akşamın sefası gündüzün cefası  
bu muydu aşkın vefası  
o kadın sen değil miydin

gözlerimde huzuru  
tenimde heyecanı bulan  
yüreğime kelepçe vuran  
sabah olunca açıp giden  
sen değil miydin

akşamın sefası gündüzün cefası  
var mı bu aşkın vefası  
o kadın sen değil miydin

hiç bırakmayacakmış gibi  
bedenime kolları dolanan  
hayalken gerçek olan  
sabah olunca düş olup giden  
sen değil miydin

akşamın sefası gündüzün cefası  
nerede bu aşkın vefası  
o kadın sen değil miydin

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

KADIN....

gittin  
tamda alışmışken merdivendeki ayak seslerine  
gittin  
kapıyı üç defa tıklatmana  
gelir gelmez önce beni öpmene  
sonra gidip balkondaki çiçeklerle konuşmana alışmışken  
gittin  
tam da gizli bir yer ve aşkla bakılacak bir manzara bulmuşken  
ve o yolları el ele yürüyecekken  
tam da avucumda sıcaklığını hissetmeye başlamışken  
gittin  
ben gecelere  
az meze ile rakılara  
sonra da cilasını biraya alışmışken  
sözlerine şiirlerine

teninin kokusuna bulaşmışken  
tam da yarama pansuman olmaya başlamışken  
gittin  
dudaklarında ölürüm  
beraber yaşlanırsın dediğim  
ve tam da gitmez dediğim anda  
atlı karıncaya bilet almışken elektrik kesilmesi gibi  
son anda yetişemediğim sütün taşması gibi  
ve en acısı da emaneten gelmişsin gibi  
gittin be adamım

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX  
ERKEK...

Hani ben pamuktum  
Biraz kırılmış  
Biraz dağıtılmıştım  
Hani sen toplayan olacaktın  
Ne oldu da bölen oldun  
Hani üstüme titreyen kadındın  
Ne oldu da suratıma kükreyen oldu  
Hani deniz kadındın  
Gözlerime dalıp dalıp giden  
Gözlerin fenerim olurdu  
Sakin bir koy gibiydin sokulduğum  
Ne oldu da beni yutan dalga oldun  
Gülüşlerin sefaydı sözlerin vefaydı gönlümde  
Ne oldu da bana cefa oldun  
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

KADIN...

Bilmezsin sen anlamazsın  
Hayalsin her giden gibi  
Düşlerden uyanmayı  
Yokluğunda öğrendim

Sen hep orada kal  
Karşıyaka da ulaşılmaz ol  
Ben karşılıksız aşkları da  
Senden öğrendim

Kurdun meyveye olan aşkı gibi  
İçimi kemirip gittiğinde  
Hiç bir şaysız kalmayı  
Boşluğunda öğrendim

Bana miras kalan  
Duvarlardaki gölgen idi  
Suyunda yanan mum gibi  
Yanmayı da öğrendim

zemheri ayında  
varlığının ile ısınmışken  
ağustos güneşinde  
buz kesmeyi  
yokluğunun ayazında öğrendim

her şey senin ile güzelken  
çekip gittiğinde  
dalından koparılmış gül gibi  
kurumayı da öğrendim

elim ayağım sen iken  
kolumu kanadımı kırıp gittiğinde  
göz yaşlarımı yanağımda kurutmayı  
yaralarımaya şifa olmayı da öğrendim

tüm ezberlerimi unutup  
kendimi yeniden bulup  
kendimi sevmeyi  
seni unuttuğumda öğrendim

Kudret Kobal

## Kahveli Sevda

Bir kahve gibiydi  
sevdamız  
Kırk yılın dolmazdı hiçbir zaman  
Kokunu çekerdim günlerce içime  
Ne hatrın tükenirdi ne de sevdan  
Bir fincan içinde biz sizinle  
Yan yana çıkardık hep üç vakte  
Ben ata biner gelirdim de  
Sen balık olurdun en derinde  
en son sözüm  
en güzel güftemdin  
yıllarca unutulmayan bir şarkı olacaktık dillerde  
üzüm bağlarının en güzel şarabıydık biz  
yıllar geçtikçe tadına doyulmayan

Şimdi sen bende kırk yılı dolmuş  
Kahve gibisin  
Dün tadına doyamadığımdın  
Bugün bir acı tat var kalbimde  
Ne falın olur  
Ne de hatrın  
Umutulmuş yalan bir söz gibisin  
bizden ne beste olur  
Ne de akılda kalmış bir şarkı  
Biz sizinle bağ bozumu görmemiş  
Üzüm gibiyiz şimdi  
Ne tadımız olur  
Ne de aşka şarabımız

Kudret Kobal

## Kalsaydın

bütün sokaklarımızı  
gizli aşk mabetlerimizi  
gidilmiş ya da gidilecek  
tüm meyhanelerimizi  
dolaştım bu gece  
ben gitmeseydim  
onlar gelecekti  
şu dört duvar gibi üstüme üstüme  
evimizde nazlı nazlı salınmasan da  
duvardaki resmin gibi  
konuşmasan da kalsaydın

sen gittin ansızın gittin  
sensiz kalsaydım iyiydi  
gölgesiz şiirsiz kaldım  
yarınsız kalsaydım iyiydi  
sen gittin  
bu günsüz ansız kaldım  
bu deliliğin sebebi de sensin  
sensin üzümü asmasız narı dalsız  
bu bedeni hakikatsiz bırakan  
incirler olana kadar değil  
son kahvenin hatırı dolana kadar kalsaydın

göremeseydim iyiydi  
sözsüz nefessiz kaldım  
sen gittin  
ben bensiz kaldım  
bahçemdeki göçmen kuşların  
kaldığı kadar değil  
penceremdeki akşam sefaları gibi  
gündüzleri olmasa da akşamları hep kalsaydın

ayrılık değil ki benim korkum  
belki bir gün deyip gitseydin de  
şiirlerle şarkılarla avunup  
ümitsiz nefessiz kalmasaydım

Kudret Kobal

## Karacaahmet Mezarlığından Bilinmeyen Bir Şehire Mektup

duydumki istanbul'u merak edip sormuşsun

adalara giden motorları  
güvertede yenilen simitlerin tazeliğini  
içilen çayların demini merak etmiş  
martılara bile selam yollamışsın

Kapalı çarşı hala kalabalık mı  
sirkeci garına trenler geliyor mu diye sormuş  
hatta tüm vagonlara el sallamışsın

beyoğlundan tramvay geçiyor mu  
galatada meyhaneler duruyor mu merak etmişsin  
lakerdacı agopa bile selam yollamışsın

Bebek iskelesini  
Rumeli hisarını  
Emirganın lalelerini  
Çayırbaşının romanlarını  
telli babanın tellerini sormuş  
Sarıyer börekçisine bile  
selam yollamışsın

bizim mahalleyide unutmamış  
eski rum evlerini sormuş  
bakkal Arife  
manav Süleymana  
mezeci Artine  
ayrı ayrı selam yollamışsın

en çokta çamlıca tepesi  
ve pier lotiyi sormuş  
yaşanmış ve yaşanacak tüm aşklara  
selam yollamışsın

Şiledeki palamutu  
Kanlıcadaki yoğurdu  
Çengelköyün hıyarını  
bile sormuş  
tezgahlardaki tüm zerzevata selam yollamışsın

Çekmecede göle düşen ayı  
Bostancıda ufku yakan güneşi  
Esentepe'nin rüzgarını sormuş  
bu şehirin tüm yıldızlarına selam yollamışsın

Topkapı sarayın harem dairesi açıldı mı  
Yerebatan sarayının suyu kurudu mu  
Ayasofyanın frenksleri döküldü mü diye merak etmiş  
Sultan ahmet köftecisine bile selam yollamışsın

kağıt toplayıcılarını  
bozacılarını şıracılarını  
gece bekçilerini sormuş  
tüm sokaklarına selam yollamışsın

Beşiktaşın balık  
Kadıköyün salı  
Etilerin sosyete pazarını sormuş  
bütün pazarcılara hayırlı işler dilemiş  
selam yollamışsın

Kalamışta huzur kaldı mı  
papazın çayırı duruyor mu  
Fenerbahçe şampiyon olur mu  
diye sormuş  
Moda çay bahçesindeki çınara  
Alinin dondurmasına bile selam yollamışsın

parklarını bahçelerini  
modadaki sakız ağaçlarını  
göksudaki ıhlamurları merak etmiş  
olmasada bağlarbaşındaki  
fıstık ağaçlarına bile  
selam yollamışsın

Saray burnundaki balıkçıları  
Kumkapıdaki meyhaneleri  
Veli Efendideki gazi koşusunu sormuş  
pazar altılısının sonucunu merak etmiş  
padoktaki tüm atlara selam yollamış  
ayakları düz bassın bile demişsin

Zeytinburnundaki kumcuları  
Menekşenin pilajını  
Ambarlıdaki  
kuru yük gemilerini sormuş  
bütün kaptanlara selam yollamışsın

Boğazın iki yakasını  
Kuleli askeri lisesinin hatırını  
Aşiyân mezarlığı sormuş  
tüm ölenlere rahmet okumuşsun

nedense Karaca ahmeti hiç merak etmemiş  
bir dua bile yollamamışsın

merak etmesen de söyliyeyim ben iyiyim  
mezarıcı da iyi  
gelip geçenlere  
sahipsiz mezar dedirtten ayrık otları bile iyi  
vefanın bu şehirde

sadece bir semt ismi  
olduğunu hatırlatan sana selam söyledik mi  
hayır...

ha bir de insan eserini tanımaz mı diye düşündüm  
mektubun başına selam yazmadım sonuna da lüzumsuz olur diye  
ismimi eklemedim

Kudret Kobal



## Kayra

Anlar mitoz bölünmelere maruz kalıyor  
Çarpılıyor hasretler  
Havadaki yokluk kokusu ile  
Sonunda her şey sessiz  
Ve inadına sensiz  
Zamanlara dönüşüyor  
Beynime verdiğin tahribatın  
Yüreğime çaresiz tecavüzünden  
Zevk alır hale dönüşüyor günler  
İnce bir zeka ile  
Meylerin yataklık  
Ve yordakçılığında  
Deliliğe yüklüyorum  
Sana küfretme  
Sana isyan anlarımı  
Ne karartmalar yaşıyor  
İç dünya savaşlarında  
Dolunayların yoktan adamı  
Koşuyor sadece  
Avuçlarının yokluğunda  
Havaya dokunuşu bile  
Tek boyutlu bir geleceğin  
Hiç bilinmeyenli denklemi  
Sonsuza kadar sürecek  
Ve asla çözülmeyecek

İşte tam da böyle  
Bilinmeyene  
Kestirilmemiş zamanlarda  
Sitemler yolluyordum  
Gelmeyene gelemeyene dair  
Aşka dair

Adresine ulaşmamış  
Yada yanlış anlaşılmış  
Belki de tanımlanmamış  
İfadeler yüklüyordum aşka

Sen diye bir tabir vardı o sendin  
Senin bile bir senin olmamıştı  
Yani sende beni dokuyan  
Bir ben olmamıştı

Habersizce bir kiraz mevsimi  
Bir gece yarısı düşüverdim dilinden  
Bunaltan sıcaklarda yağmur müjdesi  
Beyaz bulutlar gibi  
En ivedisinden bir imdat gibi  
Sen geldin

Ben seni  
Bendeki sen olarak

Özüm olarak ifade edip  
Bilinmeyene  
Aşkı sevdayı ve doğayı  
Aracı koyarken  
Kimsenin haberi yoktu  
Sen sende beni yaratırken de  
Ben geldim

Sen ve ben  
Bilinmeyenin kayrası  
Şimdi iki kopya  
Ve bir gerçek yan yana

Kudret Kobal

## Kedicik

Hadi gel  
Sana bir hayat anlatayım  
Hadi gel  
Sana bir sokak kedisinden bahsedeyim  
Düşün şimdi  
Bir kedi  
Şu şehrin  
En izve sokaklarında kalmış  
En izbe sokakların gölgesinden kaçmış  
Şu şehrin  
En acımasız yağmuruna yakalanmış  
Bir kedi düşün şimdi  
Sıcaklığa hasret  
Bir dokunuşa  
Bir bakışa hasret  
Düşün şimdi ey sevgili  
Almışsın evine getirmişsin gibi  
Karnını doyurmuşsun gibi  
Ama unuttuğunu düşün  
Islak ıslak  
Bağrına bastığını  
Oyunlar yapsın istediğini düşün  
Düşün gördüğün başka kediler gibi  
Muzırluk yapsın  
Sırnaşsın  
Patileriyle yanaklarına dokunsun  
Tirmalasın şakacıktan

Düşün  
Orda bir odun sobası dursun  
Odunlar yansın kül olsun  
Ama illaki kedi senin koynunda  
Islak ıslak uyusun  
Ama illaki kedi seni sevsin  
Artık dur  
Düşünme  
Kediyi sevdiğin için  
Kedi de mi seni sevsin  
Bırak artık  
Düşünme  
Kedi seni kendince sevsin  
Bırak kedi kurusun  
Bırak biraz sobanın yanında uyusun  
Senin kediyi sevmen  
Kedinin de seni sevmesi ise  
Bırak kedi kendince sevsin  
Bırak  
Bırakta  
Kedi huzur bulsun  
Biraz kurusun  
Uyusun uyansın  
Bırak

Bırakta  
Kedi  
Kendinde seni bulsun  
  
Kudret Kobal

## Kelebek

Yok diyordum bu sefer  
Hiç bir yolculuk yok  
Bütün gemiler gitmiş limandan  
Yok diyordum  
Sisli bir havada limanda bir ışık  
Yandı cılız bir ışık  
Koşarak indim limana  
Baktım küçük bir tekne  
Kelebek yazıyordu üstünde  
Birden heyecanlandım  
Mutluluğa gider mi acaba kelebek dedim  
Giderse beni de götürür mü  
Kaptanına sordum  
Kelebek mutluluğa gider dedi  
Tamam dedim ben geliyorum  
Gidip eşyalarımı alayım  
Eve koştum toparlandım  
İşte gün bu gündü ben de mutluluğa gidecektim  
Bir süre hayallere dalmışım  
Bir an baktım limanda sis dağılmış  
Gözlerimi ovuşturdum  
İnanamadım tanrımmmm  
Kelebek gitmiş  
Gitmiş diyorum işte! Gitmiş  
Yok yani  
Kıyıya koştum  
Bakakaldım ardından kelebeğin  
Ama neden . gitti  
Gelmekte olan bir fırtına varmış  
Ondan korkmuş kelebek  
Acele demir almış  
Bilmezdi ki ne fırtınalara göğüs germişim  
Bilmez ki el ele verip her güçlüğü  
Yenebilirdik  
Bilmez ki benim için önemini

Baktım bir martı beni çağırdı  
Hadi dedi bin kanatlarıma  
Yakalayalım  
Uçtuk beraber ama nafile  
Balık seslendi aşağıdan  
Hadi bana gel ben yakalarım  
Nasıl gidiyordu denizde bu kadar hızlı anlamadım  
Ama olmuyordu olmuyordu  
İnadına rüzgar da esiyordu  
İnadım inat diyordu  
Yakalama sen mutluluğu  
Halbuki arkasına baksa  
Kelebek görecekti beni de

Ah bir dönüp baksa  
Kalmadı bir umut derken  
Rüzgar durdu  
İnanamadım  
İnanılmaz bir şey olmuştu  
Bir kelebek sürüsü  
Milyarlarca kelebek  
Rüzgarı kesmek için  
Tersine kanat çırpıyordu  
Tanrım bu ne demekti  
Hepsi ölecekti  
Bir benim bir kelebeğin mutluluğu için  
Hepsi ölecekti  
Tanrım nedennnnnnn  
Neyi öğrettin bizlere yine  
Mutluluğu görmeyen  
Mutluluğun değerini elindeyken bilmeyen bizlere  
Neyi öğrettin yine  
Bundan sonra sormayın bana kelebek kim diye  
O milyarlarca kelebeğin içinde bir tane  
Sonsuza kadar yaşayacak bir tane  
Ve üzerindeki her bir nokta  
Milyarlarca kelebekten bir parça.....

Kudret Kobal

## **Kendi Kendime**

Senden haberi var mı  
Diye sordum kendime  
Sonra yok dedim yavaşça  
Kendi kendime

Benden haberin var mı  
Diye sordum kendime  
Farkında değilim dedim  
Yine kendi kendime

Ne zamandan beri diye soracaktım  
Güldüm kendi kendime  
Sustum yine kendi kendime

Bir haber bekledim senden  
Kendi kendime sordum hep  
İçimde bir telaş  
Cevap yok görünen yok

Ne zamandan beri diye soracaktım  
Güldüm kendi kendime  
Sustum yine kendi kendime

Zaman geçer durmaz asla  
Kendi başıma düşündüm  
Bir ses belki bir haber  
Ama sensizlik vardı hep

Güldüm kendi kendime  
Sustum kaldım  
küstüm kendi kendime

Deniz İnci Asil

Kudret Kobal

## **Kokun Seni Getirir Üçlemesi**

### **KOKUN**

Bir değil  
Çokca tuhafım bu gün  
Hani dün gece giderken  
Aklım sende kaldı demiştin ya  
Benim de.  
Seninki geri döndü mü bilmem ama  
Benim ki son otobüsü kaçırdı galiba  
Bende değil işte  
Kokun geliyor şimdilik  
Kavun tadında  
Kiraz diriliğinde  
Ya rüzgar dinerse  
Dinmez değil mi  
Akşam son otobüsü  
Kaçırmazsın değil mi

### **SENİ**

Bu sabah  
Seni evde unutup çıkmışım  
Kimse tanımadı beni sokakta  
Sensiz ne kadar da yalanmışım

### **GETİRİR**

Hangi havalar  
Üşütür beni  
Yada ısıtır içimi  
Hangi havalar  
Getirir kokunu yapıştırır tenime  
Hangi havalarda  
Elele dolaşırım  
Evde unutmadan seni

Kudret Kobal



## Maskeli Aşk

kurbağalar havlardı  
kediler öterdi sabahları  
akşamı göremeyen  
akşam sefaları gibi  
dalgalara vuran kumsal  
tek renkli gökkuşağı gibiydi  
aşkımız  
mezesi olmayan rakı  
meyhanesi olmayan nevizade gibi  
içinden tramvay geçmeyen pera gibiydi  
hatta ve hatta  
bir Mayıs'ı olmayan Taksim gibiydi aşkımız  
yasaklar senden  
direniş bendendi  
senin maskeli yüzüne karşılık  
nedense hep benim ağladığım  
ve hıçkırıktan boğulduğum  
eylem eylem kokan  
bir biber gazı gibiydi  
aşkımız

Kudret Kobal

## Melek Ve Selime

Bizim meyhanede  
İçip duruyorduk son günlerde  
Alt katta  
Hani şu mutfağa en yakın köşe var ya  
Kimse kokudan oturmaz  
Seninki nedense hep burayı seçerdi  
Zaten hep de boş olurdu  
Pencerenin yanı da ona kalırdı  
Meclisin ortasında  
Şöyle bir kaykılırdı  
Pencereden taşardı başı  
Biz sarhoş zanneder  
Arka masa  
Yaşlılıktan diye düşünürdü  
Oysa o sana bakardı  
Bekar yıllarınızda  
Sen işten dönerken baktığı gibi  
Sende aynı o günler gibi  
Yani öyle bir el sallama ki  
Selam ile fazla içme arasında bir şekil  
Muammalı bakış  
Ve incecik kollarının ucundaki narin bir elin sallantısı  
Sonrası arkandan sokağın boşluğunda asılı kalış  
Ve dudağında hep aynı soru  
Henüz cevabını bulamamış  
İnsanlar ölünce mi melek oluyordu  
Yoksa senin gibi melekler mi insan olarak doğuyordu  
Hafta sonları senin adaya gidişini  
Dönüşün güzel oluyor diye özler  
Gözleyecek bir yolum  
Ona sarılacak bir çiftte kolum var derdi  
Bu dönüşü imkansız gidişini hayal bile edemezdi  
Şahiden melek  
İnsanlar ölünce mi melek oluyordu  
Yoksa  
Senin gibi melekler mi insan olarak doğuyordu  
Bu sorunun cevabını bulmak için gitti diyorum da  
Meclistekiler bana inanmıyor  
Ama  
Masadaki tabağı  
Pencere kenarındaki yeri hala duruyor

Melek ile Selim 'e

Lütfen alkollü araba kullanmayın emniyet kemerinizi de takın

Kudret Kobal

## Merkür

her şeyin başı  
merkür dediler  
yediden yetmişe  
inandılar şu merküre

bugün kız istenmez  
merkür retrosu var  
yarın tatile çıkılmaz  
merkür retrosu var

yediden yetmişe  
inandılar şu merküre

telefonum göktü  
komşum küstü  
dişim düştü

suçlu kim  
merkür de merkür  
merkür de merkür

oğlan sınıfta kaldı  
kız kocaya kaçtı  
kocam beni boşadı

suçlu kim  
merkür de merkür  
merkür de merkür

yediden yetmişe  
inandılar şu merküre

çorabım kaçtı  
sütüm taşı  
kedim evden kaçtı

suçlu kim  
merkür de merkür  
merkür de merkür

Kudret Kobal

## Milaydos

### MİLAYDOS

kim gocunur ki  
yarının karşısında iki büklüm olmaktan  
anne karnında nasıldık ki  
iki büklümlüğümüz  
saygıdandır  
sevdadandır  
şifa niyetine huzurdandır  
eğildik amma  
ne anneye kulluk ettik  
ne de yare  
kim ki  
elif gibi dikilir  
ve böbürlenir  
bilsin ki  
elif  
en zayıf anıdır  
uykuda yarı ölü  
mezarda tam  
sonra yaşamını  
rüzgarın eline teslim etmiş  
kuşlar misali oluyor insan  
kimi zaman  
vuruyor kendini kayalıklara  
kimi zaman  
kanadında coşku  
çiziyor gökyüzüne sevdayı  
bazen de angut kuşu gibi  
ölümü bekliyor eşinin ardından  
bir balık ruhunda buluyor kendini  
deryalarda akıp gidiyor  
kimi zaman bir oltada  
ya da  
eşini kaybetmiş bir balina gibi  
kıyıda bitiyor yaşam

ve zehrini akıtıyor Milaydos

sonra kar gibi eriyip  
yağmur gibi düşüp  
gidiyor insan  
kimsenin aslı kimsenin kerem olmadığı  
diyarlara göçüyor

yazılar kalıyor yapraklarda  
yağmur zarafetinde yazılmış  
şiirler kalıyor  
yüz bulunup henüz okunmamış  
uzaklar kalıyor  
aslında hiç yakınlaşmamış  
ve

inkarlar kalıyor  
toplanmış yazılarda  
kendini bulamamış

ve inanıyor Milaydos  
tanrı olduğuna

Kudret Kobal

## Müsaitseniz Omuzunuzda Biraz Ağlayabilir miyim

çok uzaklardan geldim  
çok yorgunum  
gibi cümleler beklemeyiniz benden  
çok şey de istemem sizden  
müsaitseniz omuzunuzda biraz ağlayabilir miyim  
yalancı aşkların gözyaşlarını  
sizinle paylaşabilir miyim müsaadenizle  
ıslanan ellerinizden  
şefkatli bir dokunuş  
kaleminizden  
bir şiir isteyebilir miyim  
benim şairim benim sığınağım  
benim limanım olabilir misiniz

mezenize rakınıza  
meyvenize ortak  
masanıza misafir olabilir miyim  
belki bir şeyler değişir  
bu gecenin sonunda  
sizi dinlerken  
çakır keyif sofranın başında  
geçmiş unutabilir miyim

eski günlerden konuşmayız  
gelecekte bahsetmeyiz  
kafamız güzel  
gözleriniz gözlerimde  
dudaklarınız dudaklarıma değecek olsa da  
zaman gitmekle kalmanın tam ortasında boğulsa da  
zamana dur dur diyebilir miyiz  
bize ait yeni zamanlar yaratabilir miyiz

gözlerinizde masal gibi  
duruyor her şey  
kül kedisi olsam  
kahramanım olabilir misiniz  
sabah uyandığımızda  
sizinle  
bir yokken bir varmış olabilir miyiz

gökkuşağının  
altından geçemesek de  
dağ yamacında  
vahşi atlar gibi yüreğimiz  
dört nala  
en derin vadilere inebilir miyiz  
kokunun pusulasında gözlerimiz kapalı  
ve  
çıplak bedenlerimiz  
bizi terlerken  
bir dağın yamacına  
yaslanmış sahil kasabasında

odun kokan kulübemizde  
bir dokunuşa yangını varmışcasına bedenin  
balık kokulu  
tenimizle pervasızca sevişebilir miyiz

alçak bir tepeden  
minik adımlarla  
sahile inip  
gökyüzünü ve denizi kucaklar gibi kucaklayıp  
bir daha karanlıkta kaybolmamam için  
deniz fenerim olur musunuz  
bir dokunuşa  
hasretmişiz gibi  
gırıl çıplak kalabilir miyiz  
bir bedende düşebilir miyiz denize  
ve içinde yüzebilir miyiz bir balık gibi  
ruhumuz sığ su sarhoşluğundayken  
ellerimizde kumlar  
avuğlarımızda yamanmış denizyıldızları ile  
uyanabilir miyiz aşka

beden bedene  
dalgaların aşk şarkılarını  
dinleyebilir miyiz  
sonra ufka dalıp  
şirirlerinizdeki aşkı çizebilir miyiz

geçmişten gelecekte bahsetmiyorum  
zaman sızdır anlara bile  
müsaade etmiyor  
göz yaşlarımın hala kurumadığı ellerinizi tutarken  
sizsizlik hissetmiyorsam  
vuslat görmemiş yüreğime  
yaşanması zamanları  
isteyebilir miyim sizden  
hayal edebilir miyim  
gözlerinizde geleceği  
ve  
müsaadenizle  
sizi sen olarak sevebilir miyim

Kudret Kobal

## Ne Çok Yanmışım

acıları üflenen  
çocukluk yaralarım  
henüz kapanmıştı ki  
gittin

bir delilik anımda  
sana yazdığım şiirleri  
sobada yaktım dün gece  
anında kül oldular  
oysa ben ne çok yanmıştım  
ne çok ah almıştım

beni sevmesen de  
şiirlerime bakıp görmesen de  
ah etme kaleme  
ağır kelimeler  
bulaşır şiirlerin içine  
ah edeceksen bana et  
seni seven yüreğime  
yüreğin dili olan gözlerime et  
en fazla vah olarak  
düşer göz yaşlarım  
bulaşır şiirlerime

seni ne çok sevmişim ki  
harcaya harcaya bitiremedin beni

oysa ne çok şiirler biriktirmiştim yüreğimde  
gün yüzünü ve seni görmeyen  
sadece yıldızların altında okunabilen  
ne renkli şiirler boyamıştım yüreğimde  
sana beyaz bana mavi  
sevda adına bize ebruli  
ne güzel şiirler biriktirmiştim sol cebimde

oysa sen ne çok yakmışsın beni  
şiirleri yaka yaka  
bitiremedim yüreğimdeki seni

seni ne çok sevmişim ki  
harcaya harcaya bitiremedin beni

oysa ben her gece  
pencerenden süzülüp  
sevda şiirleri yazardım

şiirlerden  
üstüne bir yorgan  
yastığına dantel  
artanından da  
sabah uyandığında katla koy yastığının altına diye  
koynuna bir ben yapıp kaçırdım



şimdi şiirlerim var  
herkesin beğendiği  
bal badem

şiirlerim var  
benim bile beğenmediğim  
zehir zemberek

ha bir de  
yarım kalan şiirler var  
sana benzeyen  
haminnemin tuzsuz ekmeği gibi

Kudret Kobal

## Ne Söz Olur Ne de Göz

Şimdi ben kalkıp sana gelemem  
Söz olur  
Sokaklar kalabalık  
Sen gelirsene de göz olur  
Gece çökünce  
Sokak lambasına asılı gölgemi takip et  
Tek bir gölge  
Bir çift göz  
Koca bir yürek  
Böyle daha güzel olur  
Hatta masal gibi olur  
Yürür gideriz izbelerde  
Sen sigara çekersin  
Dumanını ben üflerim  
Ben bir cepten konyak yudumlarım  
Karışır gider dudaktan dudağa

Isınınca içimiz  
Çökeriz kapanma saatinde  
Gönül'ün meyhanesine  
Şen tramvaydan Pera'ya iner gibi  
İnersin yüreğime  
Ben yekesi kırılmış bir dümen gibi  
Kendimden geçerim  
Sen geçmiş ben yarın  
Duvara asılmış saatli maarif takvimi gibi  
Biz bu gün oluruz  
Rum'un mezesine  
Rakının en kaymaklısına  
Bandıra bandıra yudumlarsın beni  
Düşeriz demimiz gelince tekrardan sokağa  
Lambada pervaneler  
Ne söz olur ne de göz  
Dolanırız koyun koyuna  
Kaburga aşozu gibi  
Bedenime dolanmış bedenin  
İspavlo misali boynumda kolların  
En son titremelerde  
En güzel şarkıyı söyleriz  
Bir sen duyarsın  
Bir ben dinlerim  
Ne beste olur ne de söz  
Sokak lambasını söndürür  
Yakamozlara üfleriz  
Aşk ile demlenir  
Bir mum ışığında devleşiriz

Kudret Kobal

## Nefesim Oldun

Sen çıkıp geldin bir gün  
Gönül soframa  
Bir kuru ekmeğe  
Bir parça aş

Huzurdan dem almış  
Bir bardak çaya  
Dudağımdaki rakıya  
Razı idin geldin

Ben masallarla uyutulmuş  
Salıncakları kurulmuş  
Bir çocuk değildim  
Elimi tuttun  
Eline elma şekeri tutuşturulmuş  
Bir çocuk oldum  
mutluluk oldun  
sevgi oldun

Sen hayattın  
Nefes bulmuş  
Bir ney gibi  
Hissettim kendimi  
dile geldim

AŞKA AŞKA geldim

Seni soludum  
Seni üfledim

sen hayattın  
Nefes bulmuş  
Bir ney gibi  
Hissettim kendimi  
dile geldim

AŞKA AŞKA geldim

Kudret Kobal

## Neyim Var

iki çift lafım  
bir kadeh de rakım var  
ilk yudumda sen  
son yudumda sen

iki kaşım iki gözüm  
bir de gözyaşım var  
ilk damla sen  
son damla sen

bir dertli sazım var  
bana eşlik eden  
gövdesinde sen  
tellerinde sen

İstanbul'da kış  
sert esen rüzgarlar var  
lodosunda sen  
poyrazında sen

baharda gelirsın diye  
açan çiçekler var  
yaseminde sen  
begonvilde sen

bir de şu sığındığım  
dağlar var karşıda  
doruğunda sen  
karında sen

bu yolların ne geleni  
ne geçeni var  
yokuşunda sen  
düzlüğünde sen

senin teninde  
denizin kokusu var  
dalgasında sen  
yakamozda sen

sen gittin ya arkanda  
kocaman bir boşluk var  
yokluğunda ben  
hiçliğinde ben

Kudret Kobal

## Onuncu Köy

Ben onuncu köyde  
Sevdanın soğuk parmaklıklarının  
Ardında bir mahkum  
Sense günde bir defa gelen  
Ama mutlaka biten mutlaka giden  
Ve mutlaka ertesi gün yeniden gelen  
Havalandırma süreleri gibiydin  
Umuttun  
Huysuz ve tatlı kadın  
Nefestin  
Bense sakın ve mülayim olmalıydım  
Tüm karmaşa ve kargaşalardan uzak  
Uslu bir mahkum yani  
Sen olmasan gecenin farkında olmazdım  
Olmasan beyazı karadan ayıramazdım  
Aşka yazılmış  
Ucu yakılmış mektupları  
Avluda bir güvercine okumazdım

Kudret Kobal

## Öğrendim

ezberim zayıf aklım uçtu benim  
gel dedin geldim yeniden öğrendim

Bilmezsin sen anlamazsın  
Hayalsin her giden gibi  
Düşlerden uyanmayı  
Yokluğunda öğrendim

Sen hep orada kal  
Karşıyaka da ulaşılmaz ol  
Ben karşılıksız aşkları da  
Senden öğrendim

ezberim zayıf aklım uçtu benim  
gel dedin geldim yeniden öğrendim

Kurdun meyveye olan aşkı gibi  
İçimi kemirip gittiğinde  
Hiç bir şaysız kalmayı  
Boşluğunda öğrendim

Bana miras kalan  
Duvarlardaki gölgen idi  
Suyunda yanan mum gibi  
Yanmayı da öğrendim

ezberim zayıf aklım uçtu benim  
gel dedin geldim yeniden öğrendim

zemheri ayında  
varlığının ile ısınmışken  
ağustos güneşinde  
buz kesmeyi  
yokluğunun ayazında öğrendim

her şey senin ile güzelken  
çekip gittiğinde  
dalından koparılmış gül gibi  
kurumayı da öğrendim

elim ayağım sen iken  
kolumu kanadımı kırıp gittiğinde  
göz yaşlarımı yanağımda kurutmayı  
yaralarımın şifa olmayı da öğrendim

tüm ezberlerimi unutup  
kendimi yeniden bulup  
kendimi sevmeyi  
seni unuttuğumda öğrendim

ezberim zayıf aklım uçtu ama  
sevmeyi sevebilmeyi yeniden öğrendim

kudret kobal

Kudret Kobal



## Özlemek

Aşkı yüklediğimiz fotoğraflar  
Doldu  
Plaklarda artık iğne çizikleri  
Kadehler almıyor  
Gamı kederi  
Ben gözyaşlarımın tükendiği anda  
Bıraktım notalarda aşkı işlemeyi  
Ve unutulması gereken zamanda  
Öğrendim  
Seni anılarda anımsamayı  
Bir ekmeğin  
Başak tarlasını özlediği gibi  
Seni özlemeyi

Kudret Kobal

## Özür Diliyorum Hayat

Özür diliyorum hayat senden  
ya Çok geç kaldım ya da erken  
Yokum mutluluk dağıttığında  
Hüzünlerde hep kol kola yanında

Şarkıların sesi seninle dolu  
Bir yanımda hüzün bir yanımda gurur  
Nerede ışık varsa yine kayboldu  
Uykusuz yastığımda yine sabah oldu

Özür diliyorum her şey için  
Geriye dönüp bakınca anlıyorum  
Hayat seninle ben hep bir gelişki

Her adımında bir iz bırakıyorum  
Sen beni beklerken ben kayboluyorum  
Engelleri aşarken düşer miyim sanma  
Hep yeniden başlıyorum sana olan inancımla

Mevsimler geçiyor ben hep aynı yerde  
Saatler ilerliyor dönüyorum geriye  
Hayat senden bu defa istiyorum  
Sarıl bana lütfen bu son bir dilek

Özür diliyorum her şey için  
Geriye dönüp bakınca anlıyorum  
Hayat seninle ben hep bir gelişki

Deniz Asil

Kudret Kobal

## Piç

Hayat bir tiyatro herkes rolünü oynar  
Hata olur ders olur herkes yolunu bulur  
Aşk bir masal  
herkes farklı yazar farklı okur

rakı içmeyi bilmez  
rakıyı değil  
mezeyi piç edersin  
gül koklamayı bilmez  
gülü değil  
kokuyu piç edersin

Ah ah senin elinde her şey bozulur  
Neye dokunsan hüsrân olur

şarkı söylemeyi bilmez  
şarkıyı değil  
makamı piç edersin  
sevmeyi bilmez  
sevgiyi değil  
seveni piç edersin

Bir gülü koklarsın anlamadan  
Bir şarkı dinlersin duymadan  
Birini seversin hissetmeden  
Hayat olur bir yalan asla bilmeden

Hayat bir tiyatro herkes rolünü oynar  
Hata olur ders olur herkes yolunu bulur  
Aşk bir masal  
herkes farklı yazar farklı okur

Kudret Kobal

## **Sabitimsin**

Kusarım seni  
Bir gece yarısı  
Beyoğlu'nun arka sokaklarına  
İhanet emanetin kalır  
Köhne duvarlara  
Bir çığlık gibi  
Kaybolur gidersin  
Sabitimsin  
Sen gidersin  
Anıların gider  
Kimler gelir kimler geçer  
İsimsizlerle uyanır sabah  
Doğuramam seni bir daha asla  
İçimde  
Sabitimsin  
Çok geceler  
Dolanır kabuslara  
Yıkılırken  
Bu köhne çınar  
Rüzgarsız ve sedasız  
Bir gece yarısı  
Son nefes gibi  
Takılır kalırsın dudaklarımda  
Kaderimsin

Kudret Kobal

## Sağ Yanım

kimsenin bilmediği  
bilenlerin de anlamadığı  
bir sen var içimde  
sen eksikliğimin tamamlayanı  
dertlerimin böleni  
mutluluklarımın çarpanısın

hatalarım günahlarım değil  
varsa sevaplarımsın  
sen esirgeyen sen bağışlayansın  
sen şamanist sen budist  
sen musevi sen hristiyan sen müslüman  
sen inancın en son makamısın

sen kimse görmeden  
sen kimse bilmeden  
taşıdığım sağ yanımsın

seyrettiğim denizlerin  
en mavisi  
görebildiğim dağların en ulusu  
sen kokladığım çiçeklerin en güzeli  
gönül bahçemin baharısın

yediğimde tuz içtiğimde tat  
aldığım nefeste şükürsün  
sen bu bedene can veren  
ruhumun ab-ı hayatısın

iyi günde kötü günde  
yanımda olan  
alın yazımı yazan  
kaderimin gerçek çizeni  
sen benim dünüm bugünüm yarınımsın

sabahın hayrı gecenin ışığı  
sen dualarımın amini  
vicdanımın huzurusun  
herkesin göklerde aradığı  
sen sağ yanımda bulduğumsun

sen ulu sen hakem  
sen kebir  
sen halik sen malik  
sen hadi sen sultan  
sen tapınaklarda sunaklarda kilise  
havra cem evleri ve camilerde bulduğum değil  
sen içimde bulduğum rabsın

sen kimse görmeden  
sen kimse bilmeden

sığındığım sağ yanımsın

Kudret Kobal

## Sarı Ve Mavi

koyu bir gecenin içinde  
düş bir kadın  
uzak bir adam

gökkuşağı arıyorduk ikimiz de  
... o deli yediği  
Temmuzdun sen  
Aralıktım ben  
ben sarı sen mavi  
nasıl buluruz kalan beş rengi  
sen güneştin ben ay  
kovalardık birbirimizi  
nerede buluşur  
nerede kavuşurduk  
yıldızlar çok uzak  
rüyalar hep yalan  
günler geçerdi  
özlem ile  
aylar yıllara  
yıllar ömüre  
biz vuslata hasret

sen Nisandın  
ben Zemheri  
sen bir deli yağmur  
ben bir tipi  
sen açmaya korkan bir papatya  
ben dalında kurumuş bir zerdali  
hangi çiçeğe can verebilirdik  
sen kardelenleri öldürürken  
ben begonvilleri

vuslata erip  
yeşil bile olamazken  
gökkuşağı olmak imkansız  
dedim ya ben sarıydım  
sen mavi

ne kavuşmak imkansız  
ne de ayrılmak  
sen adı  
konmamış bir şiirdin  
ben yarım kalan bir beste  
ne unutulduk  
ne de bir şarkı olabildik dillere

Kudret Kobal

## Sebeb-i Ziyaret

bu akşam yolumu size çevirirken  
bahçenizin kiraz ağaçlarından nasiplenmekti  
sebeb-i ziyaretim  
selam verirken de çitin üstünden  
üç beş dedikodu idi  
maksat-ı muhabbetim  
gördüm ki  
aşk size de dokunmuş  
eh pek de güzel olmuş  
böylece bu hastaya da  
deva-ı dert ihsan olmuş  
o ahu bakışlar  
kuramadığım  
her cümlenin mecaz-ı mürseli  
soramadığım  
her sorunun tecahül-i arifi  
bu biçare bedenim  
tek hüsn-i tahlili  
ab-ı hayatı olmuş

Kudret Kobal



## Seçkin'in Nesi Var

neler konulabilir bir bavula  
boğazı koysan adalar dışarıda kalır  
Kız kulesini koysan  
Emirgan'ı  
ve ancak iki adayı  
sığdırabilirsin yanına

sığdırabilirsin de  
hayallerin surlarında  
asılı kalır bu şehrin  
seçmek için Seçkin olmalı  
ve öyle yaptı adam  
hayallerin ancak yarısını  
koyabildi bavuluna  
birazda özlem sıkıştırdı kenarına  
ve gitti  
surları dökülmüş  
bir kentten  
duvarları yıkılmış  
bir kente  
bir de sazı vardı elinde  
saz ve söz  
en geçerli akçeydi  
adına yürek  
dediğimiz memlekette

hangi telde İstanbul'u özler  
hangisinde anlatırdı Emirgan'ı Aşıyanı kapalı çarşığı  
hangi söz en güzel anlatırdı  
Kız kulesinden Yedi tepeye bakabilmeyi  
seçmek için Seçkin olmalı

bilmiyoruz neyi seçti adam  
belki boş vermişliği  
belki bir kaçıışı  
belki de ruhunu dinlendirmeye

ama her akşam bize  
iki çift lafı  
Bir kadeh de rakısı var  
ilk yudumda türküsü  
Son yudumda ağıtı var

İki kaşı iki gözü  
Masada kalmış  
Bir çift de gözyaşı var  
İlk damlada çocukları  
Son damlada memleketi var

bir de dertli sazı var  
onun bile

gövdesine yaren olmuş  
bir sapı var

bu Berlin'in  
kışı var yazı var  
Baharda biri gelir diye  
Saklanmış çiçeği var  
çimeni var

bu yolların geleni var geçeni var  
bu deli divane aşık  
neyler burada diye  
soranı var gülüp geçeni var

bizde nesi var  
kulağımızda sesi  
ruhumuzda ezgisi  
yüreğimizde Seçkin'in sevgisi var

Kudret Kobal

## Sen de Umut Ol

Zeynep kobal umut için koşuyor  
Kanserli çocuklara yardım eli uzatıyor  
Birlikte yürürüz bu zor yolda  
Haydi sen de katıl bize

Her adımda biraz daha güç  
Her umut bir çocuğa yeni gün  
Elimizde aşkla dolu kalp  
Haydi sen de bir adım at

Haydi sen de destek ol  
Haydi sen de umut ol  
Gönülden bir adım at  
KAÇUV ilebir ışık yak

Her çocuk bir yıldız gökyüzünde  
Bir umutla parlıyor içimizde  
Küçük ellerle büyük düşler  
Haydi sen de umut ol onlara

Birlikte koşalım yarınlara  
Umutun sesi yankılsın  
Küçük dünyalara büyük mutluluk  
Haydi sen de buna katkı sağla

Haydi sen de destek ol  
Haydi sen de umut ol  
Gönülden bir adım at  
kanserli çocuklara umut vakfına bir ışık yak

Kudret Kobal

## Sen Yoksan

İki satırlıkmiş aşkımız  
Cümleden biraz fazla  
Tok evin aç kedisiymiş aşk  
Senden yoksun benden ziyade

Geceye bulaşan bir bakış  
Şabahın hiç gelmeyen yüzü  
İçimde büyüyen bir hüzün  
Sen yoksan kalbim düğüm

Aklımda hep aynı soru  
Niye böyle zor bu yolculuk  
Kalbimizin arasında duvar  
Sen yoksan ben yarım

Gözlerinde kaybolmuş hayaller  
Kalbimde iz bırakmış yaralar  
Her anına değer bu acı  
Sen yoksan ben yalnız

Geçmişten gelen sesler duyuyorum  
Düşlerde seni arıyorum  
Yarına umut taşıyorum  
Sen yoksan ben yorgun

Aklımda hep aynı soru  
Niye böyle zor bu yolculuk  
Kalbimizin arasında duvar  
Sen yoksan ben yarım

Kudret Kobal

## Seni Çok Sevmem Lazım

kolunu kanadını kırmışlar  
benim yanında olup  
yaralarını sararken  
ilacın olmam  
seni çok sevmem lazım

gündüzlerin gece olmuş  
benim sokak lamban olup  
ellerinden tutarken  
yollarına ışık olmam  
seni sevmem lazım

renklerini çalmışlar  
benim ebru olup  
hayat suyuna düşmem  
bize ebruli olmam  
seni çok sevmem lazım

zemheride kalmışsın  
benim dört mevsim olup  
buzları çözmem  
kardelene ermem  
seni sevmem lazım

yaprakları dökülmüş ağaç gibisin  
benim cemre olup  
suyuna havana düşmem  
yeniden filizlenmen için  
seni sevmem lazım

ufku kaybolmuş deniz gibisin  
benim martı olup  
ufkunu bulmam  
seni kavuşturmam  
seni çok sevmem lazım

bulunmamış bir inci gibisin  
benim balık olup  
derinlere dalmam  
sana kavuşmam  
seni sevmem lazım

nokta gibi kalmışsın  
benim iki nokta üst üste olup  
hayatı anlatmam  
anamlar katmam  
seni sevmem lazım

kumdaki deniz yıldızı gibisin  
benim dalga olup  
denize kavuşturmam  
canına can katmam

seni sevmem lazım

gönül bahçenin çiçekleri solmuş  
benim bahçıvanın olup  
umut tohumları ekmem  
seni yeniden büyütmem  
seni sevmem lazım

şarkılara küsmüşsün  
benim mahur bir beste olup  
şarkıları sevdirmem  
sol anahtarı gibi durmam  
seni çok sevmem lazım

dile gelmemiş şiir gibisin  
benim saz olup  
söze gelip  
besten olmam  
seni sevmem lazım

sayfaları bitmiş takvim gibisin  
benim gün olup  
sana eklenmem  
yaşanacak zamanlar olmam  
seni sevmem lazım

gerçevede boş kalmış yanın  
benim ressam olup  
mutluluğu çizmem  
sana layık olmam  
seni sevmem lazım

gözlerinin ferisi sönmüş  
benim nur olup  
gözlerine konmam  
gözünün bebeği olmam  
seni çok sevmem lazım

üflenmemiş ruh gibisin  
benim nefes olup  
canına can katmam  
ömrümü ömrüne koymam  
seni sevmem lazım

okyanus da yelkenli gibisin  
benim liman olup  
fenerlerimi yakmam  
sığınağın olmam  
seni sevmem lazım

günaydınlarını çalmışlar  
benim güneş olup

pencerenden sızıp  
odana dolmam  
seni çok sevmem lazım

sevmeye korkutmuşlar seni  
benim sevgi olup  
yüreğine sokulmam  
korkularını silmem  
seni sevmem lazım

ayrılık ayazlarında donmuşsun  
benim meltem olup  
ılık ılık yüreğine esmem  
ruhunu ısıtmam  
seni çok sevmem lazım

aşkı unutturmuşlar sana  
benim kalem olup  
aşkı yeniden yazmam  
içine bizi koymam  
seni çok sevmem lazım

biliyorum ki sen de özlüyorsun  
benim dil olup  
aşkını anlatmam  
sevdanı yazmam  
seni sevmem lazım

artık vuslata erelim diye  
benim yol olup  
sana ermem  
hasretleri bitirmem  
seni sevmem lazım

yuvasız bir kuş gibisin  
benim yuvan olup  
şefkatle sarmam  
bahçen olmam  
seni çok sevmem lazım

aşkı bize yazmam lazım  
aşkı bize çizmem lazım  
seni sevmem lazım  
seni çok sevmem lazım

Kudret Kobal

## Seni Unutmak

SENİ  
SENİ UNUTMAK DEMEK  
Sevdayı unutmak demektir  
Yeşili maviyi unutmak  
Denize yalan  
Günbatımına hayal demektir

Seni unutmak  
Balığın yanında rakısız  
Kanunun yanında kemansız kalmak demektir

SENİ SENİ UNUTMAK  
Yalanın yanında yavan  
Aşk yolunda narevan demektir

İnkâr yiğitin kalesi ise  
SENİ UNUTMAK UNUTMAK  
Sursuz kalan bir viran şehirdir güzelim

Kudret Kobal



## Sensiz Şehirler

En acımasız tavrımı takınıp  
En zayıf anında terkedeceğim  
Bu şehri

Ama çok işim var  
Önce taksimi yakmalıyım  
Sonra meyhanelerine birer birer  
Kilit asmalıyım

Binip indiğin vapurları  
Bir gece yarısı  
Açık denize bırakmalıyım  
İstanbul'un gamzeleri olam adaları  
tek tek batırmalı  
Boğazın iki yakasını birleştirmeli  
Marmara denizini kuru bir göl yapmalıyım

Sokağa terk etmeliyim  
Evdeki bütün anıları  
Resimleri yakmalı  
Küllerini Çengelköy'e  
Bebek'e Moda'ya atmalı

Tanrıdan bile gizlediğim  
İsyanlarımı arzularımı  
Kaderimi  
Üstümden çıkarıp bırakmalı

Dönüşü olmayan  
Yerlere gitmek için  
Sana dönülmez bana gelinmez  
yollar yapmalıyım

Senin bende benim sende  
Bizim her anısında olmadığımız  
Sensizliği görünmez  
Sensiz şehirler yaratmalıyım

Kudret Kobal

## Seversin

seversin

bazen ilktir  
gözünü karartır seversin  
güvenini yitirmişken çıkar gelir  
gözünü kapatır yine seversin  
sevgiye ihtiyacın vardır  
farkında olmadan usul usul da seversin

seversin

yüreğin dağlanmıştır  
pansuman olur diye seversin  
canın sıkılmıştır  
sana huzur verir diye seversin  
masada rakın vardır mezen vardır  
kadehine kadehin deysin diye de seversin

seversin

deniz mehtap bahanesi var dersin  
kendin yaratır kendin seversin  
aşk filmine gidersin  
filmlerdeki gibi olsun der yine seversin  
bu sefer kalır dersin  
gidenlere inat seversin

seversin

zaten ben bittim  
belki ona umut olurum der seversin  
yolun sonuna gelseniz de  
belki bir tali yola saparız der yine seversin  
yanlışlıklarını göre göre  
enayiliğinden kendini kandıra kandıra da seversin

seversin

sabah güneş vurur yüzüne umutlanır  
falda da çıkmıştı zaten der seversin  
şiiir yazarsın  
şiiirde olsun diye seversin  
güzel bir kaç yer bir iki manzara keşfetmişindir  
yalnız gitmemek bakmamak istediğinden de seversin

seversin

boş vaktin vardır boşa gitmesin  
onunla paylaşayım diye de seversin  
bahçedeki çiçekleri verecek kimsen yoktur  
kapısına çiçek koymak için de seversin  
bir de benim sevgimi görün der  
ellere gözlere nispet olsun diye de seversin

seversin

bıkmışındır mutfakta yalnızlıktan  
bir çay koy sevgili demek için bile seversin  
canın yanmıştır  
canın çekmiştir  
iyi gelmiştir  
sevmiştir seversin  
hamuruna maya olmuştur  
hayat kıvamında olsun diye de seversin

seversin

tutunduğun son daldır  
uçuruma düşmemek için seversin  
doğru zamanda doğru yerde görürsün  
ilk defa değil de ilk kezmiş gibi seversin

Kudret Kobal

## Sevgiliye Mektup

eller titrer  
gözler dalar  
harfler dağılır  
kelimeler zorlanır  
cümleler düşer de  
kağıda bir türlü dökemezsin  
yazmak istediğinle  
korkuların kavga eder  
yazdıklarını silmeye kıyamazsın  
yazdıkça yazasın gelir  
ona dair sevdaya dair  
mısralar üretir  
yüreğine dur da diyemezsin  
şehrin her sokağında yürüyesin vardır da  
adresi bir türlü bilemezsin  
sokağını bulursun da  
sokak lambası sönmüştür  
penceresini sezemezsin  
Deniz'e bakarsın da  
ne resme ne de yazıya dökemezsin  
öyle dalarsın ki denizin mavisine  
güneş batmış ay çıkmış  
yakamozlar kiminle  
dans etmiş bilemezsin  
uzanırsın kumsala yorgun  
başını koyduğun  
yarın gögsü mü kum mu bilemezsin  
yüreğin sıkışır  
ah diyemezsin  
sızlar durur  
hoşuna gider de  
yanında yok diye gülemezsin  
kağıt ıslanır  
kelimeler dağılır  
yeniden yeniden yazarsın da  
nazar olmasın diye bu son sevda olsun diyemezsin  
gelişi ile bir çok gidişe ve bitişe üç nokta koymuştur da  
sen yüreğine yazarsın da  
açıklaması olsun hayatın diye  
iki nokta üst üste koyup  
kağıda dökemezsin  
bir kahve yaparsın  
kokusu gelsin diye  
bir de çiçek koyarsın yanına  
o var artık bilirsin de  
yanında yok diye içemezsin  
onsuz son kahve  
onsuz son gün olacak bilirsin  
bunları inci gibi  
kağıda dökersin de  
üzülür içi sızlar  
bir kelebek gibi tirtir tikrer diye

ucu yakılan bir mektup  
gönderemezsin

Kudret Kobal

## **Sıra Arkadaşım**

hayatı  
yeniden öğrenirken  
sıra arkadaşım olmaya  
var mısın

bazen okuldan kaçmaya  
bazen de tahta önünde  
tek ayak üstünde durmaya  
sabah akşam  
aynı yolu yürümeye  
var mısın

bazen kopya çekmeye  
bazen ezberlemeye  
tüm ev ödevlerini  
beraber yapmaya  
var mısın

silgimi kalemimi paylaşmaya  
beslenmemi bölüşmeye  
hayatı  
ikmalsiz tamamlamaya  
var mısın

Kudret Kobal

## Sol Yanımın Yarısı

siz hiç vuruldunuz mu  
ayaklarınızdan  
ya da alnınızın çatısından  
değil ama  
sol yanınızın tam ortasından vuruldunuz mu  
siz hiç yaşayan bir ölü oldunuz mu  
ya da nereye  
gittiğini bilmeyen  
bir gölge  
her gece gelen  
ve sizin güneşle  
gider dediğiniz  
ama gitmeyen ve de bitmeyen kabuslarınız oldu mu  
siz hiç aşık oldunuz mu  
sevda denizlerinde boğuldunuz mu  
hiç vuruldunuz mu  
o zaman bana  
aşktan kaçıyor  
insanlardan korkuyor demeyin  
ben üç kere vuruldum  
hem de aynı  
yerden  
ilkin de biraz yalpaladım  
ikincisin de yıkıldım  
ama üçüncüsün de  
bir gölge  
arafta kalmış bir divane  
gibi aranızda yürüdüm  
zorlukla nefes aldığımı  
ağlayamadan göz yaşı akıttığımı  
ve de en acısı hiç bir şey olmamış gibi yaptığımı bilmediniz  
evet korktum  
uzaklaştım hayattan  
ama ben sol yanımın solundan vurulmadım  
aslında hiç bir zaman  
sol yanımı solunu  
vurmadım  
umuda dahil hiç bir şeyden bıkmadım  
aşktan korktum  
ama aşkı unutmadım  
için için ağlamaktan  
bir gölge olmaktan  
korktum ama  
umit etmekten  
yarınlara umut ekmekten  
en güzeli de  
sol yanımın solunu  
taşımaktan bıkmadım  
ben yalancı sevdalardan  
gözünü kırpmadan vurup gidenlerden  
ve en kötüsü aşkı bir oyun zannedelerden bıktım  
bıktım

ey sevgili  
işte halimi anla  
anla da  
gelip gidenlerden  
kırıp dökenlerden  
yakıp kül edenlerden  
olma diye  
bir kere oku unut  
iki nokta üst üsteyi sil  
kağıda sadece üç nokta koy diye bu şiiri yazdım

Kudret Kobal



## **Son Nefes**

Beni elimden tutup kaldırdığın  
Yere bırak sessizce  
Yorma fazla boş yere  
Son bir nefesim kalsın  
Seni seviyorum diyebileyim  
Ne kör kuyulara at beni  
Ne de uçurumlardan yuvarla  
Bir gelincik tarlasına bırak beni  
Sana son bir demet çiçek verebileyim  
Hani benim ile yeniden doğmuş idin  
Hani ebedi aşkı bende bulmuş idin  
Ne ağıtlar yak arkamdan  
Ne de gözyaşları dök yalandan  
O bir vefasızdı diyebileyim

Kudret Kobal

## **Sus(ma ) (düet)**

sen sormasan ben unutuyorum onu biliyor musun

& kimi

onun burada tam burada bir acı olduğunu

& nerede gösterir misin çocuk

burada işte tam da solumda  
ben alıştım onun gelmemesine sen de alış

& alıştım diyorsun.  
peki vazgeçtin mi ya da vazgeçebildin mi çocuk

neden vazgeçtim mi

& onu sevmekten

peki sen bu soruyu ona sordun mu

& sordum

ne dedi

& sustu konuşmadı ama ben anladım

neyi anladın

& onu senin kadar seven olmamış

eee ne olmuş

& o sevilmemeye sevmemeye alışmış

ne yapayım o öyleyse

& bir daha anlatmaya çalış

artık çok geç evlenmiş biriyle

& sen nereden biliyorsun

mahallede konuşurlarken duydum

& her duyduğuna inanma çocuk

nasıl yani

& o sen ondan vazgeç diye söylemiş herkese

neden böyle yapmış ki

& terk edilme korkusu

ne korkusu. o mu korkuyormuş

& evet bir gün onu terk edersin diye korkmuş

çok saçma

& sana saçma gelebilir

saçma tabiki

& bazen tutunmak ile uçurumdam düşmek arasında sadece bir el vardır

ne demek bu

& sana tutunup ağırlık vermekten korkmuş

tutunsaymış ya

& kaldıramazsın bu yükü diye korkmuş

deneseymiş

& ben de öyle dedim

ne cevap verdi

& tamda acılara alışmışken çıkıp gelmişsin onu iyileştirirken yorulmandan ve çekip gitmenden korkmuş

eeee sonra

& bir daha alışamam diye korkmuş

neye alışamamaktan

& ayrılık acısına ve

bir daha yıkılmaya

ve korkmuş bir daha uçurumdaki son dala tutunamayacağından

sen buna inandın mı

Hani ben pamuktum

Biraz kırılmış

Biraz dağıtılmıştım

Hani o toplayan olacaktı

Ne oldu da bölen oldu

Hani üstüme titreyen adamdı

Ne oldu da suratıma küsen oldu

Hani deniz adamdı

Gözlerime dalıp dalıp giderdi

Gözleri fenerim olurdu

Sakin bir koy gibiydi sokulduğum  
Ne oldu da beni yutan dalga oldu  
Gülüşleri sefaydı sözleri vefaydı gönlümde  
Ne oldu da bana cefa oldu

& bazen hayat söylediklerimiz gibi değil söyleyemediklerimiz gibidir çocuk  
çok derin sözler bunlar

& bazen yaşadıklarımız bazen de yaşayamadıklarımız hayatın tadı tuzu olur  
nasıl bir söz bu

& sana bunu bir şiir ile anlatayım çocuk  
bazen şiir tadında  
yaşanır güzellikler  
eline kalem alıp  
yazasın gelmez  
içindedir tatlar  
diline kondurasın gelmez  
fırtınalar kopar içinde  
yüreğin bir gemi olur okyanusta  
hoşuna gider  
dalğaların göğsüne çarpışı  
her dalgada coşarsın  
her rüzgarda koparsın  
bulutlarladır  
balıklarla martılarladır  
yarenliğin  
sevgilin sevgin  
ve her ne varsa  
onlardan yana seninledir  
liman aramazsın sığınacak  
bundan da  
kimsenin haberi olmaz

o kadar mı belli oluyor içimdeki fırtına

& yüzüne vuruyor çocuk yüzüne

şimdi ne yapayım ben

& git konuşmayı dene

kabul etmezse

& gözlerine bak ve susmayı dene

ya oda işe yaramazsa

& sus...

susmak istemiyorum ki

& ne söylemek istiyorsun ona

sana söylesem olmaz mı

& neden bana

korkuyorum

& neden korkuyorsun çocuk

sen de dedin ya

hayat hiçte benim söylediğim gibi olmuyor

& ne söylemek isterdin ona hadi bana söyle

Onu sevmek

Bir ustanın kilim dokuması gibi

Rengarenk gökkuşağı gibi

Altından geçmesi ne mümkün

Onu sevmek

Kilim üstünde güle dokunmak

Koklaması ne mümkün

Onu sevmek

Sevda tezgahlarında

Çile dokumak bitmesi ne mümkün

Onu sevmek

Bir ustanın kilim dokuması gibi

İlmek ilmek düğüm düğüm

Yürekten çözüp atması ne mümkün

& sustum

o da susar mı

& bilmem ama sen oku

konuşmazsa

& bir daha oku

peki ne zaman susayım

& susma çocuk susma

ben susmayı seçiyorum

her şeye herkese karşı

çünkü ne zamam konuşsam susturmaya çalışıyorlar

ne zaman yeniden yeniden sevmeye kalksam

her sevdiğim bir yara daha açıyor yüreğimde

birileri çekip gidiyor hayatımdan

& ama unutuyorsun birisi var içinde seni terk edip gitmeyecek

sen nasıl bilebilirsin bunu

& bu kadar duygusal ve kırılgan olmanın bir nedeni olmalı diye düşündüm ve çekmecedeki mektuptaki şiiri okudum

bunu yaptığına inanamıyorum

& birisinin sana dokunması gerekiyordu o ben olayım istedim çocuk şimdi o şiiri okusana

Çocuk  
ağla ağlaman gereken zamanlarda  
büyüyünce  
belki de utanacaksın  
canın çok yansa da  
ağlayamayacaksın  
şımar çocuk  
şımarabildiğin kadar  
dondurmanı üstüne dökene  
top oynayarak  
pabuçlarını parçalayana  
hatta  
kiraz ağacından düşene kadar  
şımar çocuk  
hata yap  
bir daha bir daha yap  
çocuk  
çocuk gibi yap her şeyi  
çocukça  
ve masumca  
büyüyünce hatalarının  
dönüşü olmayacağını  
ve  
cezanın en fazla oda hapsi  
ya da süt içmek olmayacağını bilerek  
çocukluk masumiyetine saklan  
ve içinden ne geliyorsa  
hemen  
şimdi yap ...

& işte tamda öyle ona yazdığın gibi içinden ne geliyorsa yap çocuk ve asla susma onun haberi olmalı mı bundan

& kimin neden haberi olmalı mı

babasının içimdeki bebeğimizden

& sen sen hamilemisin çocuk

sen ne zannetmiştin

& ben o şiiri içindeki çocuğa yazdığını ama o çocuğun bir bebek olduğunu düşünmemiştim  
çok şaşırdım ve asıl şimdi sustum

susma dedesi sen hiç susma  
anlatacak çok güzel masallların olacak Ümit bebeğe  
işte o yüzden asla susma

& peki çocuk

susma bana karşı susmadığın gibi  
beni ayakta tuttuğun gibi onun da hayatındaki ilk adımlarında yanında ol

& bugün parkta Ümit hiç tanımadığı birine sarılıp baba dedi adam ile sohbet ettik ve psikolog bir arkadaşını önerdi

bak işte baba o kadar çok işim var ki yurt dışında olduğumdan çocuğumla doktora gidemiyorum  
iyi ki sen varsın

& evet bugün psikolog ne dedi bil bakalım

Ümit'e iyi bir dede olabilirsin ama baba değil demiştir

& nereden bildin

neyse başka ne dedi

& onun kadar süslü lafları beceremem ben

biliyorum sen kendi dilinle anlat

& Ümit'e babasının öldüğünü söylemek yerine çok geç olmadan babası ile tanıştırap anlaşılamayarak ayrıldığını söylemeni

bir buçuk yaşındayken mi

& hayır iki ile üç yaş arası açık bir dille anlatmalısınız beş yaşından sonra çok soru ve sorunlarla karşılaşırsınız dedi.

ne yapalım şimdi

& bizim önce babasını bulup baba olduğunu anlatmamız ve Ümit ile zaman geçirmesini istememiz lazım.

o mu babalık yapacak  
adam olsaydı korkup kaçırdı hayatımdan

& iyi bir sevgili olmamış olabilir bu onun iyi bir baba olamayacağını göstermez

öldü desek olmaz mı

& bu yalanla ne sen ne de ben yaşayabilir miyiz bir düşün bunu

peki baba dediğin gibi olsun

& her şey güzel olacak kızım

babammm sağ ol

& sen de sağ ol çocuk

baba biz bu akşam yemeğe gidiyoruz

& sen ve Ümit mi

bir de bir de Fırat var baba

& aaa bana söylemedin bulduğunu

ben değil Ümit bulmuş

& nasıl yani

park ta Ümit in sarılıp baba dediği Fırat'mış

& kader dedikleri bu olsa gerek

belki de öyledir baba. şimdi bizim hazırlanmamız lazım  
bakalım evren bize ne sürprizler hazırlıyor

& kızım acele et biraz biliyorsun bugün Ümit için çok önemli

geldim baba .yıllar ne çabuk geçti Ümit Üniversiteyi bitirdi ve bugün mezuniyet töreni  
var

& torunumun bu günlere gelmesindeki en büyük pay Fırat' a ait

sen yine haklı çıktın baba Fırat iyi bir sevgili olamadı ama muhteşem bir baba oldu

& Cem nerede kaldı kızım

Ben de şaşırdım evlendiğimizden beri ilk defa geç kalıyor

& bak geliyorlar

Fırat değil mi yanında ki

& evet kızım

Bu çok önemli ve güzel bir şey baba



& dediğim gibi iyi bir sevgili olamadı ama iyi bir baba ve sana iyi bir dost oldu Fırat  
keşke annemde görebilseydi

& hayat işte kızım verdikleri kadar da aldıkları vardır

evet baba hayatı olduğu gibi kabullenmek lazım  
ne demiş Kudret Kobal bir şiirinde

denize fırlatılmış  
bir tahta parçası gibi  
bata çıka bata çıka olmamalı hayat  
bazen Ege ve Akdeniz'de bir gemi  
bazen de okyanusta bir yelkenli olmalı hayat  
biraz yormalı biraz zorlamalı  
Sonunda rüzgarını bulmalı

& hatırlayamadım bu şairi ama güzel söylemiş

bende kitapları var bir gün paylaşırım şiirlerini tiktok ta sen de dinlersin

Kudret Kobal

## Şair Beğendi

öylesine yazıyor şair şiirlerini  
noktası virgülü  
soru işareti olmadan  
anlıyan anlıyor  
anlamıyana klavuz olsa ne fayda  
çiviliyor vidalıyor  
düğüm atıyor cümlelere  
can diyor canan diyor  
ümit diyor yalnızlık diyor  
serap görüyor  
figan ediyor saf maviye  
gülüp geçiyor pembenin cilvesine  
küfrediyor karaların cümlesine  
cümleleri üç öğüne bölüyor  
ilaç niyetine  
ekmek arasında yiyor kelimeleri  
şiirle tokatlıyor belkide kendini  
her şiirde bir duvara çarpıyor  
pamuk tarlasına düştüm diye yazıyor  
anlayana bir çizik yetiyor  
anlamayana kan revan olsa ne fayda  
kimi gün bir mendereğin arkasında  
İodostan uzak  
unutulmuş tadları demliyor  
kimi gün denizin tam ortasında  
deli dalgalar gibi cümleler kuruyor  
uyanıyor  
yüzünü kelimelerle yıkayıp  
cümlelerle kuruluyor  
şiirleri boyuyor kimseler görmeden  
anlayana tek renk yetiyor  
anlamayana  
ebruli olsa ne fayda  
yatıp uyuyor adam  
şiirler buluşuyor gözlerinden yastığa  
anlayana tek bir damla yetiyor  
anlamayana umman olsa ne fayda

Kudret Kobal

## Şair Gibi Sevmek

Derme çatma kelimelerde  
Bir kaç mısırda  
Bazen bir şiir boyutunda  
Sevdalar yazdım anlayana

Ben asla  
Şiir gibi sevemedim  
Küçücük yüreğimde  
Mangallar tutuşturdum  
Bir üfürüklük  
Kadınlar oldu  
Kadıncıklar oldu  
Gecelerimde  
Yanımda yapayalnız  
Ya onlar  
Şiir kadınlar değildi  
Ya da  
Ben adam olamadım

aslında yalancı bir şairim  
yazmak benim işim değil  
çizmeyi de hiç beceremem  
hayallerimi  
kopartmaya kıyamadığım çiçekleri  
tohum tohum, yaprak yaprak  
kelime kelime fırlatırım gökyüzüne  
bazısı şiir olur, bazısı beste  
bir yağmurla düşerler yeryüzüne  
bazısı da bulutlara takılır  
kalır gökyüzünde..  
kim okur şiirlerimi  
kim dinler şarkılarımı bilemem.  
ama bilirim ki bulutlarda kalanları  
sahiplenir melekler..  
çünkü en güzel şarkıları şiirleri  
melekler söyler

Minik dalgalarla  
Dev fırtınalar koptu  
Şiir yüreğimde  
Ben hep bir şair gibi sevdim

Kadınlarla yüz yüze geldim  
Yarısı olmayan  
Çok geç kaldığım anlarda  
Çokça sevilmiş  
Eskitilmiş yüreklerinde  
Tutunmaktan aşınmış eller  
Dudaklarında  
Yalandan nasırlaşmış dudaklar  
Suare tadında kadınlar

Kadınlarla el ele yürüdüm  
Elleri beyaz yüzleri beyaz  
Sevgiye yarı açık  
Terkedilmiş  
Matine bitimlerinde  
Ustura galası keskinliğinde  
Yani çok terk ettim  
Çok da terkedildim

Bir çok kadın kelebek gibi  
Bir günlük baktı bana  
Ben ömür istedim  
Kadınlar ya şiir değildi  
Ya da ben adam olamadım  
Kadınları suç işler gibi  
Bir şair gibi sevdim

Kudret Kobal

## Şiir Yazdığınız Kadınları Ağlatmayınız

Yalnızca bir kadının gönlünü fethetmek için değil  
gönlünü fethettiğiniz kadınlar için de şiir yazınız

yok öyle kısa şiirler  
biz  
sevdaları kısa şiirlere gömenlerden değiliz  
uzun uzun anlatacaksın sevdayı mısralarda  
iki mısra yazıp  
anlarsan anla demeden  
uzun uzun anlatacaksın  
kısa şiirler yazınca kadına  
ya şiir bozuluyor  
ya da kadın çekip gidiyor

kadına şiir yazınca  
en zariflerini elleri ve ayaklarına  
kıvrak şiirlerini beline yazacaksın  
tuh utanmaz şair diyecekleri  
şiirlerini göğüslerine  
sır gibi saklayacaklarını  
dudaklarına yazacaksın  
boynuna aşkın kementini dokur  
saçlarına yıldızlar kondurur gibi  
özenerek yazacaksın  
ama en güzeli  
gözlerinin içine baka baka  
alnının çatısına  
kaderini mühürleyecek  
tek bir şiir yazacaksın  
yüreğinde kalacak

uzun uzun yazacaksın  
rakı içer gibi  
uzun uzun göz göze  
saatleri masada unuttur gibi  
lakin kavunu ekşitmeden  
favayı kurutmadan  
rakıyı mezeye denk getirir gibi  
yani yaraya kadar değil  
sevdaya dokunana kadar  
içeceksin ki  
rakı demini  
şiir kıvamını bulsun  
birde sağlam olacaksın  
sağlam tutacaksın  
sevdanın yüreğinden  
aynı rakı kadehini tutar gibi  
sağlam kavrayacaksın  
lakin kırmadan  
unutmadan bir de

çok güzel bir rüyadan uyandığında  
uyusam devamı olur mu  
heyecanında seveceksin  
lakin devamı olsun diye değil  
sonsuz olsun diye seveceksin

bir de sevdayı  
eğreti tutmayacaksın  
bunda da elim olsun  
diye tutmayacaksın  
yakar gibi  
korkar kaçır gibi  
dokunmayacaksın  
kavrayacaksın avcunla  
taşı kavrar gibi  
sıkar suyunu çıkarır gibi  
ama incitmeden  
tüketmeden  
aşka aşk olduğunu hatırlatacak kadar  
tutacaksın aşkın elinden

kadını nihavend makamında seveceksin  
biraz kürdüli hicazkara sapacaksın  
arabesken hep uzak durup  
hüzzama asla bulaşmayacaksın  
hicaz gibi alçak gönüllü olup  
uyandığında saba  
gün batarken uşak makamında sarılacaksın kadına  
ve vuslata rast makamıyla varacaksın

ve aşkı  
iki kadeh arasındaki  
çay kıvamında demleyeceksin  
ve her şeyden önce  
bu şiiri anlayıp  
sahiplenen kadını  
adam gibi seveceksin  
ve onu asla aldatmayıp ağılatmayacaksın

bir kadının güvenini yerle bir et  
hayallerini yık  
kanatlarını kır  
hayatını alt üst et  
ondan sonra da  
pardon de  
yok öyle bir dünya  
çünkü  
bir kadın ağladığında  
görünmez olur  
yeşiller maviler  
ufuk hep karanlıktır  
bir kadın ağladığında

değeri kalmaz sözlerin  
şarkıların şiirlerin  
sonbahar gelir  
dökülür yapraklar  
tüm kokular kışa bürünür  
bir kadın ağladığında  
dünyanla beraber sen de küçülürsün  
onun gözlerinde

işte o yüzden  
bir kadın ağladığında  
çok uzakta değil  
en uzaktasındır

aradığınız değil aldatıp ağılattığınız kadına  
şu anda ulaşamıyor  
bir süre sonra tekrar denemeyiniz ve asla mesaj bırakmayınız

Kudret Kobal

## Şiirin Kadarsın

Dünya ne kadardır Diye düşünürdüm hep  
Sana aşık olana  
Şiir yazana kadar  
yazdıkça anladım ki dünyam şiirin kadar

Kalemin ucu  
Kağıdın aldığı kadar  
Okunduğu kadar değil  
Anlaşılabildiği kadar

Ya içindesindir şiirin  
Prangalı mahkûm gibi  
Ya da dışındasındır  
Her şeye hasret

Kalemin ucu  
Kağıdın aldığı kadar  
Her mısra bir halka  
Her mısra bin fersah uzak

Yazdığım her kelime  
Beni sana getirir  
Her satırda bir nefes  
Her nefesde aşk

Ya içindesindir şiirin  
Prangalı mahkûm gibi  
Ya da dışındasındır  
Her şeye hasret

Kudret Kobal



## Şimdi Yap Çocuk

çocuk  
ağla ağlamam gereken zamanlarda  
büyüyünce  
belki de utanacaksın  
canın çok yansa da  
ağlayamayacaksın  
şımar çocuk  
şımarabildiğin kadar  
dondurmanı üstüne dökene  
top oynayarak  
pabuçlarını parçalayana  
hatta  
kiraz ağacından düşene kadar  
şımar çocuk  
hata yap  
bir daha bir daha yap  
çocuk  
çocuk gibi yap her şeyi  
çocukça  
ve masumca  
büyüyünce hatalarının  
dönüşü olmayacağını  
ve  
cezanın en fazla oda hapsi  
ya da süt içmek olmayacağını bilerek  
çocukluk masumiyetine saklan  
ve içinden ne geliyorsa  
hemen  
şimdi yap ...

Kudret Kobal

## Şizofrenik Vals

Her gece kapım çalınır  
Aıştım ama  
İlk defaymış gibi davranırım  
Oda tüm şakacılığıyla  
Ben geldim der  
Ben yalnızlığın  
Her akşam ve gecesinde  
Aynı yaşanır saatler  
Önce kahve içeriz  
Sonra itişip kakışırız  
Ben ona izmarit dolu küllük atarım  
Ona bana başımın altından çekeceği bir yastık  
Tam uyuyalım derim  
Çeker  
Uykum kaçtı der  
Kahve üstüne kahve  
Sigara üstüne sigara  
Birde sarılıp yatması yokmu koynumda  
Deli eder adamı  
Katlanılacak gibi değil  
Ama altında senin imzan  
Sonrası  
Paranoyak monoloğlar  
Halüsinasyon dialoglar  
Yürekle nabız arasında  
Panik atak düetler  
Kollarımda senin hasretin  
Ve şizofrenik vals  
İşte böyle bir yalnızık benimkisi  
Her gece ilk defa gibi gelen

kudret kobal

Kudret Kobal

## Tiktok:"da Ahlaksız Teklif

Hey hey çatıdakiler kedidir kedi demiyoruz  
biliyoruz ki ordakiler sizsiniz  
lütfen kiremitlerimizi kırmayınız  
hey siz chattekilerde  
yazdıklarınızı silemediniz  
hepsini okuduk bilesiniz

yayında yüzümüze gülüp  
johnson and johnson diyip  
Çatıda arkamızdan konuşanlar  
bize kuyu üstüne kuyu kazanlar  
tiktokta jetonla kendini bir halt sananlar  
yayınımızdan uzayıp gider misiniz

gönül kapımız değil  
sokak kapımız bile kapalı size  
bunu anlayışla karşılayıp  
hiç gelmemişsiniz gibi  
yayınımızdan lütfen yok olup gider misiniz

kirli çamaşırlarınızı ortaya sermeden  
Üzerimizde de bir kabus gibi duran  
glgenizi alıp  
bir adım değil bir ömür  
bizden uzağa gider misiniz

Öpücük verip omuz aanlar  
hele bir de süper firikik verenler  
olmaz asla bu yayında  
yan tarafta seksi kaplan var  
para toplayıp biletinizi biz alsak  
sektire sektire gider misiniz

sahte yüzlerinizi  
emojilerin masumiyetine saklamadan  
okunan şiirlerin şarkıların güzelliğini bozmadan  
hiç var olmamışsınız gibi  
yayınımızdan defolup gider misiniz

azrailiniz biz olmadan  
ağzımızın da ayarını bozmadan  
fatihanızı okusak arkanızdan  
ette kendi helvanızı kendiniz kavurup  
bize de ikram etmeden  
cehennemin dibine gider misiniz

ok atmayı beceremeyen  
eros kılıklı zampara  
Özelden telefon numarası yerine  
tc yazan bunaklar gibisiniz  
size bir siddirittin versek  
yolda yutup sektire sektire gider misiniz

ahlaksızlıkta tavan yapanlar  
attıkları arslanlara karşılık alamayınca  
parasını isteyen çakallar  
ibanınızı chate bırakıp  
atm ye doğru çektire çektire gider misiniz

fotoğrafta yirmi beş kamerada elli olan  
sahte yüzlerinizden efektleri silip  
makyajlarınızı da ekranımıza bulaştırmadan  
aramızdan çektirip gider misiniz

bize bir gül yeter  
binlerce hediye atıp  
yayın sahibi gibi davranmadan  
bir haltmış gibi  
ekran kaydı da almadan  
yolunuza bizsiz devam eder misiniz

bu senenin modası kahpeliğe  
hemen uyum sağlayanlar  
yayın yayın dolaşıp  
hatun peşinde koşanlar  
burada size ekmek yok  
aramızdan uzayıp sektire sektire gider misiniz

sevgilisine şiir isteyip  
yorumcuya bir gül  
sevgilisine kuğu atanlar  
mahallede sınır belirleyen  
erkek köpekler gibisiniz  
cami duvarına işmeden  
başka yayına çektirip gider misiniz

yayınımıza gelip  
selam vermeden  
aşkosuna sultanım  
künefem sütlü nuriyem diyenler  
selam vermediğiniz gibi  
by by da demeden  
bir de kadayıf taklidi yapmadan  
çektirip gider misiniz

anladık anladık  
tiktokun kaşarısınız  
size iki tost dilimi versek  
arasıra sıkıştırıp  
yağınızı da sürsek  
kendi kendinize eriyip  
yayınımızdan akıp gider misiniz

yedi kişi birleşip

bir arslana girer  
üstünüze salarız  
aşk yağmurlarında ıslandık biz  
para yağmurlarınıza minnet eylemeyiz  
bunları anladıysanız  
yayınımızdan sektire sektire çektirip gider misiniz

tüm kötülüklerinizi unutup  
size bir ahlaksız teklif yapsak  
gelip eceliniz olmadan  
attığınız çamurlara bata çıka  
huzurumuzdan sektire sektire gider misiniz

Kudret Kobal

## Umurumda mı

elim değmiş tenine yanıyor  
dudaklarımız yeni bir aşkı tadıyor  
balkondaki güneş kıskanmış  
umurumda mı  
saksıda ekili soğan  
çiçek açmış açmamış  
acarsa rengi ne olurmuş  
umurumda mı  
içinden biz çıkan falın kahvesi  
dökülmüş yere  
aşkımızda gözü olanlar çıkmış çıkmamış  
umurumda mı  
hiç bir şey  
umurumda olmadığına mı aşık oluyorum  
yoksa aşık olduğumda mı  
hiç bir şey  
umurumda olmuyor  
sor bakalım  
bu da umurumda mı

oysa az önce ben sana kendimi anlatıyordum  
kağıda dökülenleri şiir  
dudaklarımdaki ısığın şarkı sandılar  
geceleğim öyle karanlıktı ki  
beni hiç  
seni yok saydılar  
kendi kendime  
konuşunca deli divane  
susunca lal olmuş sandılar  
ne şiiri okudular  
ne şarkıyı dinlediler  
güneş doğunca çekip gittiler  
bir varmış bir yokmuş saydılar  
sor bakalım bu insanlar da umurumda mı

Kudret Kobal

## Umutsuz Aşk

Sen bakma sakinliğime  
Gecenin sabaha bulaştığı  
Bu saatlerde  
Biraz yorgun biraz umutsuz  
Ve onsuzum  
Birazdan içime oturacak ayrılık  
Hissedeceğim yokluğunu  
Bu saatlerde  
Uyanır sarılırdı bana  
Hiç gitmeyecek gibi gelirdi  
Gitti...  
tam da alışmışken merdivendeki ayak seslerine gitti  
kapıyı üç defa tıklatmasına  
gelir gelmez önce beni öpmesine  
sonra gidip balkondaki çiçeklerle konuşmasına alışmışken gitti  
tam da gizli bir yer ve aşkla bakılacak bir manzara bulmuşken  
ve o yolları el ele yürüyecekken  
tam da avucumda sıcaklığını hissetmeye başlamışken  
gitti  
az meze ile rakılara  
sonra da cilası biraya alışmışken  
sözlerine şiirlerine  
teninin kokusuna bulaşmışken  
tam da yarama pansuman olmaya başlamışken  
gitti  
dudaklarında ölürüm  
beraber yaşlanırsınız dediğim  
ve tam da gitmez dediğim anda  
atlı karıncaya bilet almışken elektrik kesilmesi gibi  
son anda yetişemediğim sütün taşması gibi  
ve en acısı da emaneten gelmiş gibi  
gitti...

Sen bakma sakinliğime  
Birazdan içime oturacak  
Hasret  
Sevda denizlerinde kopan fırtına  
Deli dalgalarla gözlerime vuracak  
Yaş olacak  
Artık göz yaşlarından başka  
hiç bir şeyi olmayan kadının ben

Hiç bir şeyi olmayan kadına  
Diye bir şiir yazmaya başladı şair  
Baktı ki kadın bu şiir ona  
Gülüşlerine baktı kadın yoklardı  
Aynaya baktı kadın  
Baharın çiçekleri kurumuş  
Yürek donmuş kış olmuş  
Eline bulaştı gözyaşları  
Kadının sabrı da kalmamıştı  
Okumadı şiirin sonunu

Şair son bir mısra yazdı  
Umutlarını umutlandır diye  
Umutlarını umutlandır  
Bahar gelsin .....

Kadın geri döndü  
İşin gücün kelimelerle oynamak  
Umut mu bıraktın umutlandırarak  
Sen hayalimdeki aşksın  
Ve sadece aşka aşıksın  
Bunu da unutma dedi şaire  
Sonra geceye nokta koyar gibi  
Bir şiir bıraktı ve yeniden gitti

Dün gece omzumda olan  
Saçlarım elinde uyuyan  
Yüreği bir kuş gibi atan  
Sabah olunca uçup giden  
Sen değil miydin

Akşamın sefası gündüzün cefası  
Bu muydu aşkın vefası  
O adam sen değil miydin

Gözlerimde huzuru  
Tenimde heyecanı bulan  
Şiirleri ile yüreğime kelepçe vuran  
Sabah olunca açıp giden  
Sen değil miydin

Akşamın sefası gündüzün cefası  
Var mı bu aşkın vefası  
O adam sen değil miydin

Hiç bırakmayacakmış gibi  
Bedenime kolları dolanan  
Hayalken gerçek olan  
Sabah olunca düş olup giden  
Sen değil miydin

Akşamın sefası gündüzün cefası  
Nerede bu aşkın vefası  
O adam sen değil miydin

Kudret Kobal



## Unuttum Seni

Güneşin bir daha doğmadığı gün  
Unuttum seni  
okyanusların kuruduğu  
yıldızların hepsinin kaydığı gün  
Unuttum seni

Unutursun demiştin ya  
Canın sağ olsun  
Unuttum seni  
Gökkuşağının altından geçtiğim gün  
unuttum seni

Unuttum seni  
Kayıp bir ses gibi kalpte  
Hiç geçmeyen bir iz gibi  
Unuttum seni

Ne zaman bir rüzgar esse  
Adını fısıldasa duyar mı kulaklarım  
Artık geçmiş günleri hatırlar mıyım  
Aşkını bir yara gibi  
taşır mıyım

Şeni sevdiğim günden bir önce  
Öldüğüm günden bir gün sonra  
unuttum seni

Unutursun demiştin ya  
Canın sağ olsun  
Unuttum seni  
Gökkuşağının altından geçtiğim gün  
unuttum seni

Kudret Kobal

## Üçüncü Baharım

Ömrümde bahar oldu mu bir sor  
Sonra gel sen bul  
Gelişinin anlamını adını da sen koy  
Sana gel benim yarım ol demedim  
İkinci bahar bile bitmiş  
Gel şu cenazeyi kaldır da demedim  
Az buçuk bir şey istedim  
Habersizce bir kiraz mevsimi  
Bir gece yarısı düşüverdim dilinden  
Bunaltan sıcaklarda yağmur müjdesi  
Beyaz bulutlar gibi  
En ivedisinden bir imdat gibi  
Seni istedim  
Çok uzak yolların yolcusuydum  
Kapına geldim duruldum  
Gönül sarayının ebedi misafiri oldum  
Senle olsun buradan öte yollar  
Geleceği dönüşlere haram etmeyelim  
Benim bütün baharlarım sen ol istedim  
Üçüncüden başlasın sonuncusu olmasın  
Bizimkisi çok farklı olsun istedim  
Kışımızda olsun yazımızda  
Ama baharlarımız seninle başka olsun istedim  
Senin gelişin  
Dudaklarımda yeniden canlanan

Çocukluğumun tebessümü  
Çölde tek damla suyum  
Kuru ekmeğime soğan  
Tükenişimin ilacı umutlarım  
Karanlıkta kaybolan çığlıkların sessizliği  
Göz yaşlarımın intiharı olsun istedim  
Sana çıkletten çıkmış  
Gazoz kapağında yazılmış gibi  
Yalnızca sevdamla gelmemek  
Sana çok eskilerden gelmek  
Bendeki her şeyi getirmek istedim  
Misketlerimi topağlarımı  
Teksaslarımı tommikslerimi  
İlk okuldaki aşklarımı  
Öğretmenime hayran bakışlarımı  
Okuldan kaçmalarımı  
Bir okul çantasına koyup  
Getirmek  
Üniversite yıllarımı  
Haytalıklarımı sarhoşluklarımı  
Evliliklerimi boşanmalarımı  
Mutluluklarımı hüzünlerimi  
Kaybolup gitmelerimi  
Sonra kendimi bulmalarımı  
Bir deftere kaydedip sana getirmek istedim  
Sonra geçip karşına

Senin hangi zamanda geldiğini  
Neden sen olduğunu  
Seni neden sevdiğimi anlatmak  
Sendeki çantayı ve defteri de alıp  
Bir bavula koymak  
Sonra elimi uzatıp eline  
Seninle çok uzun bir yolculuğa çıkmak istedim  
Bu yolculukta soluklandığımız bir mekan olsun  
Adı da üçüncü bahar meyhanesi olsun istedim  
Sönünce meyhanenin ışıkları  
Gelince müzikle gölgelerin aşkı dile  
Masa atalım yorgun kapının önüne  
Fesleğenler düşsün bırak dokunma  
İki çay bardağı rakı koyalım  
Mezede yorulma  
Bak kuşlardan iki lokma peynir kalmış  
Hatta birazda aşk bulaşmış  
Gelir yada gelmezler  
Mum ışığına kapılan dostlarda  
Ateşe yanan pervanelerde olsun  
Yanımızda bize şahit  
Köhne duvar asırlık kapı dursun istedim  
Derdimin devası sensin sevgili  
Fasl-ı muhabbeti kısa kesmeyelim  
Rakı ile mezesi bahane olsun  
Bırak devamı da keyfe kalsın

Geceleri uyku ile haram etmeyelim istedim  
Her mevsim açan çiçekler olsun  
Her çiçeğin adı ile anılan bir an  
Her bakışının da bir anlam olsun  
Çiçeklere kıyamam  
Başında nurdan bir taç olsun istedim  
İster zengin ister fakir olalım  
İster yamalı ister incili olsun  
Ama eteklerin  
Beni görünce zil çalsın  
Yanakların al al olsun istedim  
Mevsimlerden ne olursa olsun  
İçimizde hep üçüncü bahar olsun istedim  
Başın omzumda yürüyelim  
Rüzgar yormasın bizi  
Sağların örtmesin gül yüzünü  
Güzel gözlerin her an gözlerimde olsun istedim  
Güneş yanmamız kadar yaksın  
Yağmur istediği kadar yağsın  
Soğuk bırak bize ne yaparsa yapsın  
Ben seninle donup seninle erimek istedim  
Güneş denize ilk düştüğünde  
Taş sektirelim  
Kim daha çok sektirirse  
O en çok seven o olur derler de  
Ben seninle hep berabere kalmak istedim

Balıĝa çıkalım oltamıza  
Ne eksik ne fazla  
Nafakamız kadar balık dolsun istedim  
Balıkları una bula  
Artan undan yüzeme maskaralar yap  
Sonrada geç karşıma çocuklar gibi gül  
Ben senin bu haline kızamayım istedim  
Sen yüzüme böyle dalıp bakarken  
Ben o günlere döndüm  
Şurada tek kalmış bakkala git  
Toz leblebi horoz şekerı alda gel  
Şu kaldırıma da ben seksek çizeyim  
Oldu bari tam olsun doya doya  
Çocukluğumuza dönelim  
Akşamda sağ ceplerimizi boşaltıp  
Bozukluklarla lunaparka gidelim istedim  
Dönüşte bahçede  
Çamura el izlerimizi basıp  
Ellerimizi üstümüze sürüp  
Çamaşır makinesinin karşısında  
Suçlu gibi durmak istedim  
Sonra yastıkları kapıp  
Vurma ya başıma diye bağııp  
Bir yandan da kaçıp  
Yastık savaşı yapmak istedim  
Ara sıra kaçamak yap meyhaneden

Uzaklaş biraz benden  
İçime ateşler düşsün  
Aklım yerinden çıksın da  
Seni özlemek ibadet gibi olsun istedim  
Git saçlarını boyat  
Ne renk olursa olsun  
Yalnız benim elim saçlarında olsun istedim  
Gözümün ucundayken bile  
Buram buram hasret kok  
Başımı döndüren kokun  
Baştan çıkartan nefesin  
Hep benimde olsun istedim  
Hele hele şehre her indiğimde  
Senden uzak gecen her ana dellenip  
Meydanda ki saatle bile kavga etmek istedim  
Geç kalan dolmuşa  
İkide bir inip binerek  
Beni senden ayrı koyan  
Zamanımızı çalan yolculara kafa tutmak istedim  
Beni kov at sokaklara yalancıkdan  
Evde kal  
Bana sürpriz iki kap yemek yap  
Birde önümüz kış bana özen  
Bana kışın beyazına yakışır  
Bir kaşkol birde kazak ör  
Rengi ebruli olsun istedim

Sonra ara ver her Şeye  
Gel kucağıma otur elinde kadehler  
Bir Şarkı mırıldan  
Ben mest olayım  
Senin nuruna bakmaktan  
Müğgan yorgun düşsün  
Elinle göz yaşıımı göz yaşına bulaştır istedim  
Bahçede toz toprak olmuş  
Temizleyelim bir Şeyler ekelim  
Her ağacı sevdamız gibi büyültelim istedim  
Sonra evimize girelim  
Üstün başım toz içinde  
Beni de yıka yumuşacık ellerinle  
Dikkat et gözüme sabun kaçmasın  
Mutluluktan ağlıyorum helalinden  
İçine sabun haram katmasın istedim  
Açık pencereden meltem girsin  
Üstümüzde tutkudan başka bir Şey olmasın  
Titreyelim  
Nedenini bir sen bir de ben bileyim  
Sevişelim istedim  
Ayın üstümüze vurduğu yerde  
Nefes nefese olsun gece  
Ben güle dokunur gibi dokunayım  
Sen sarmaşıklar gibi sarıl  
Yorganı tenimize ten etmeyelim istedim



Uykuya dalmadan  
İlk günün ateşinde  
Birde omzuna öpücük kondurmak  
Tuzunu tadını içime doldurmak istedim  
Kalkalım yataktan yada  
Nerde söndürmüşsek mumu  
Oradan kalkalım  
Kurulalım bir sofraya  
Kahvaltımıza bereketler dolsun  
Sabah serinliğinde balkonda fesleğen  
Ama masada bir tek çiçek sen olsun istedim  
Elimizde bir fincan kahve  
Masada vişne reçeli  
Mutfaktan kızarmış ekmek kokusu da olsun istedim  
Ve her sabah sarısına ekmek bandırılan  
Yumurta gibi taptaze  
Bir merhaba ile güne başlamak istedim  
Horoz sesi kuş cıvıltısı arasında  
Bir şarkı gibi gelen  
Gürültülü konuşmalarının  
Kendi kendine kızmalarının  
Bir de bunlar kulağımdayken  
Fırından yeni çıkmış dumanı üstünde  
Bir ekmek sıcaklığında öpüşlerini istedim  
Bir kuş sütü eksik olsun masada  
O da kadı kızının kusuru olsun demek istedim

Hadi bu gün biraz lüks yapalım  
Egeye şu en güzel yerden  
Senin gözlerinden bakalım  
Gecenin siyahı gündüzün beyazı  
Bunlara alışmışken  
Dünyaya bakarken gözlerimde  
Birde senin alacan olsun istedim  
Sonra uğrayalım bir parka  
Dokunmadan çicekeere  
Çimenlerde yuvarlanmak  
Yeşile boyanmak  
Sana çalmak sen renginde olmak  
Sonra kurulup bir salıncağa  
İçimizdeki çocukluğu sallamak  
Kahkahalar atmak istedim  
Hep yalnız geçerdim bu yollardan  
Varlığınla onurlandım  
Hatta çok duygulandım  
Yalnızlığıma uzanan elini  
Öpüp başıma koymak istedim  
Bir yuvayı bir bahçeyi  
Derleyip toplar gibi  
Şu dağınık halimi toplamaya gönül verdin ya  
Bende yanında adam gibi adam olayım istedim  
Dağların en yalnızı Süphan  
Sen de benim gibisin başı dik gururlu ama yalnız

Sen de benim gibisin çlgın yalçın ama sönmüş  
Senden beni ayıran  
Güneşe köle olmayan karların  
Bende ise çaresiz tükenip erimiş bir yürek  
İşte bu şiirleri yazan adam olarak  
Yanında adam gibi adam olayım istedim  
Seninle hayat çok uzun olacak belli  
Hep yan yana  
Hep birbirimize  
El ayak olalım istedim  
Toprağı yeniden yeşerten  
Tohumları filizlendiren  
Gökyüzünü yamalayan  
Ve beni güzel duygularla dolduran kadını ol istedim  
Bir ağaca baktığımızda  
Dalları yaprakları meyvesi de  
Ağacın kökü de kendisi de  
Biz olalım istedim  
Yıllar eskitse de yaşlandırsa da  
Yıkılmayan dev bir çınar olalım  
Etle tırnak gibi ayrılmaz olalım istedim  
Bir gün aklansa da saçlar  
Bedenimizi sarsa da yaşlı yıllar  
Ruhumuzu hep genç tut  
Bizi üçüncü baharımızda büyüt istedim  
Nazım usta Abidin'i bilmem ama

Ben çizebilirim mutluluğun resmini  
Hem de işin kolayına kaçmadan  
Çizmem içinde hissettiklerimi  
Aktarmam yeter beyaz bir zemine  
Senin zamanını bilmem ama  
Var mıdır bu zamanda bu resme değer  
Var mıdır ki biz çizelim  
İşin kolayına kaçmadan  
Diye sesleniyordum Nazım ustaya  
Elinde bir tablo sen çıkıp geldin  
Bana mutluluğu getirdin  
Senden Allah razı olsun demek istedim  
Bir ilk okul birinci sınıf talebesinin  
Sınıfına giren hayat bilgisi öğretmeni gibi  
Sıfırdan başlayıp elinde büyür gibi  
Yeniden okur yeniden anlar  
En doğrusundan hayatı yakalar gibi  
Seni hayat gibi karşılamak istedim  
Öyle ya da böyle girdiğimiz bütün yollar biterdi  
Bitmeyecek bir yolda el ele yoldaş olmak istedim  
Şu küçük çarşı  
Derme çatma tezgahlardan  
Üstüne üç beş elbise alalım da  
Köylü kızı şehirli yosma  
Ama illaki benim yarım ol istedim  
Geçerken bir de boncuk alıp takayım da

Sana nazar olmasın istedim  
Gel rüyalarımın zamansız hırsızı  
Hayallerimin ortağı olduğun gibi  
Baharlarımın gönüllü mahkumu  
Suyu huysuz acıyı tatlı kılan kadın  
Ol istedim  
Sen yürü ben arkandan bakayım  
Hatta biraz laf atayım  
Sonra bir ağacın dibinde soluklan  
Ben sana bir bakayım bir daha bakayım  
Yüreğime serinlikler güzellikler düşsün  
Kelimeler yetersiz kalsın  
Sana yarım kalan bir şiir yazayım istedim  
Kudret Kobal

## **Yalansa Ömrüm Son Bulsun**

Duydum ki beni sormuşsun  
İki lafın arasında  
İsmimi anıyormuşsun  
Yalansa dilin tutulsun

Demişsin ki seviyorum  
İki şarkı arasında  
Ona fallar tutuyorum  
Yalansa dilin tutulsun

Ben de seni seviyorum  
İki kadeh arasında  
Senin için ağlıyorum  
Yalansa gözüm kör olsun

Ben de seni özlüyorum  
iki nefes arasında  
senin için yaşıyorum  
yalansa ömrüm son bulsun

Kudret Kobal

## Yalnızlığa Pusu

Hüznüm siyahtan kara  
Bu gece  
Elimde mavzer  
Dayamışım sırtımı bir kayaya  
Pusudayım yalnızlığa  
Gece dağlara yıldız yağacak  
Çökeceğim yalnızlığın üstüne  
Bitecek bu iş bu gece  
Vuslat ile sıvanacak ayrılık

Sabaha işimiz çok  
Sevgili karşılanacak  
İskelede merasim ile  
Agop'un meyhanesine  
Gidilecek resmi geçit ile  
Balıklar tütsülenecek  
Sirtakiyse sirtaki  
Çökertme ise çökertme  
Kadehler de kırılacak  
Tabaklar da illaki

Saatler geçiyor  
Sabah ayazı çıktı  
Zaten denizde fırtına var  
Gemi de gelmez bu havada

Aman be Agop aman be Agop  
Ettin üç kuruşluk hayalimizin içine  
Kapatacaksan kapat  
Ama  
Bir yolluk tutuştur elime  
Düşelim yola  
Yolun bir yerinde  
Yıgılır kalırım zaten  
Önce köpekler sonra  
Güneş yalar  
Sen hesabı da yaz bir kenara  
Biliyorum birikti  
Ama ben yolcu sen yolcu  
Gelince hancı veririz hesabı

Deli miyim ben neyim  
Elimde bir rakı şişesi  
Konuşup duruyorum  
Saatlerdir  
Yirmi yıl önce  
Ölmüş Agop'la  
Ama tek şahidim  
Sensin be Agop  
Sensin bu aşka  
Meze yapan rakı sunan

Diğerleri mi  
Onlar da kim  
Kudret Kobal



## Yan Mahalle

bizim mahallede geçti hayatım  
yan mahalle çok uzaktı bana  
taa ki birini sevene  
taa ki aşkın ağına düşene kadar

çok yalvardım anneme  
yan mahalleye taşınalım diye  
annem aşktan anlamaz sanırdım  
taa ki gözlerinde yaş görene kadar

onunda bir yan mahallesi varmış  
sonradan anlattı annem  
geçtiğini sanırmış  
unuttum dermiş insan  
taa ki başka şehire taşınana kadar

denizmiş dağmış tepeymiş  
bahçeli bahçesizmiş  
umrunda olmazmış  
sadece uyunmazmış  
ay odana düşene  
taa ki sokak lambası sönene kadar

taa ki birini sevene  
taa ki aşkın ağına düşene kadar

laz bakkal kürt bakkal olsada  
fırındaki ekmekler aynı olmasada  
mahallenin köpeği  
çomar değil paşa olsa da  
hiç bir şey umrunda olmazmış  
taa ki bir serçe pencerene konana kadar

taa ki birini sevene  
taa ki aşkın ağına düşene kadar

misketleri topağları  
erik dallarını kirazları  
unuturmuşta  
yan mahalleyi hep  
sol cebinde taşırmış insan  
taa ki ölene kadar

Kudret Kobal

## Yine de Şiirler Yazarım Ardından

şairde yalan olmaz  
uydurmaz şair  
bazen masal gibi yazar  
bazen roman tadında  
acıtır kanatır  
bazen de tirmalar  
çoğu zaman okşar  
hatta sevişir gibi yazar

ve ben bu şiirleri  
Aslı okusun  
Kerem'i sevsin diye yazmadım ki  
ben şiirlerimi  
en güzel senin dudağında  
en sevecen senin yüreğinde  
duruyor diye yazdım  
bir kez daha okusana  
inan ki Ayşeler de Alileri seviyor  
sen beni sevince  
bütün İstanbul  
hatta  
Şirinler bile sana küsüyor  
sen çekip gidince

aslında yalancı bir şairim  
yazmak benim işim değil  
çizmeyi de hiç beceremem  
hayallerimi  
kopartmaya kıyamadığım çiçekleri  
tohum tohum, yaprak yaprak  
kelime kelime fırlatırım gökyüzüne  
bazısı şiir olur, bazısı beste  
bir yağmurla düşerler yeryüzüne  
bazısı da bulutlara takılır  
kalır gökyüzünde..  
kim okur şiirlerimi  
kim dinler şarkılarımı bilemem.  
ama bilirim ki bulutlarda kalanları  
sahiplenir melekler..  
çünkü en güzel şarkıları şiirleri  
melekler söyler

yine de şiirler yazarım ardından  
ona yazarım buna yazarım  
yazılmayacak yerde yazarım  
yazılmayacak şeylere  
yazılmayacak şeyleri de yazarım  
konu sana gelince  
hele birde arkanı dönüp gidişine takılınca kelimeler

iyi yazarım ha  
hokkadır gözlerim  
ve kağıda harf olur düşer  
gözyaşlarım  
sen giderken akıttığın  
küsmeye küsmem  
amma  
sanadır pembeye boyalı küskünlüğüm  
ve küskün kelimeler  
içinde saklıdır  
nazım sitemim çocukluğum  
her kelime hala  
her mısra buradayımdır  
ve senden vazgeçemezliğimdir tüm şiirlerim

yine de şiirler yazarım ardından  
noktası virgülü  
soru işareti olmadan  
anlayan anlıyor  
sana kılavuz olsa ne fayda  
çivilerim vidalarım  
düğüm atarım cümlelere  
can derim canan derim  
umut derim yalnızlık derim  
serap görür  
figan ederim saf maviye  
gülüp geçerim pembenin cilvesine  
küfür ederim karaların cümlesine  
cümleleri üç öğüne bölerim  
ilaç niyetine  
ekmek arasında yerim kelimeleri  
şiirlerle tokatlarım kendini  
her şiirde bir duvara çarpar  
pamuk tarlasına düştüm diye yazarım  
anlayana bir çizik yetiyor  
sana kan revan olsa ne fayda  
kimi gün bir mendireğin arkasında  
Iodostan uzak  
unutulmuş tatları demlerim  
kimi gün denizin tam ortasında  
deli dalgalar gibi cümleler kurarım  
yatıp uyurum sonra  
şiirler bulaşır gözlerimden yastığa  
anlayana tek bir damla yetiyor  
sana umman olsa ne fayda  
her sabah uyanır  
yüzümü kelimelerle yıkayıp  
cümlelerle kurularım  
şiirleri boyarım kimseler görmeden  
anlayana tek renk yetiyor  
sana ebruli olsa ne fayda

Kudret Kobal

## Yolcu Yolunda Gerek

Ne değişir ki bu gecenin sonunda  
Seni dinlerken akırkeyf sofranın başında  
Eski günlerden konuşursun  
enen düşer  
Ne günlerdi dersin  
Dostumu ekler  
Her cümlenin sonuna  
Erkek arkadaşın gibi  
korsun elini omzuma  
Kafan hafif sallanır  
Sızdın sızacak misali glmsersin  
Dudakların dudaklarıma  
deyecekmiş gibi olur  
birden durur  
Gidecek bir sevgilin  
sıcak yatağın varmış gibi  
Yolcu yolunda gerek dersin  
Saat gitmekle kalmanın tam ortasında  
sevişir mi öpüşür m bilmem ama  
akrep elini sen gibi koymaz yelkovanın omzuna  
Saatli maarif takviminden  
bir yaprak düşerken yere  
herhalde elveda dostum demez  
Ertesi güne

Kudret Kobal

## **Yüregim Can Bilsin Seni**

Hüyun güzel süyun güzel  
Meşrebin güzel  
Ne gezersin buralarda

Bin sultan kayığına  
Çık gökyüzüne  
Melek bilsin insanlar seni  
Sonra dön buralara  
Asi denizlere dalga ol  
Dağlara kar ovalara yel ol  
Lütfeder isen gel  
Şu gariban gönlüme yar ol  
Yüregim can bilsin seni

Asi denizlere dalga ol  
Dağlara kar ovalara yel ol  
Şu gariban gönlüme yar ol  
Yüregim can bilsin seni

Bin sultan kayığına  
Çık gökyüzüne  
insanlar melek  
yüregim can bilsin seni

Kudret Kobal

## **Yüreğinin Yarısı Senin.(hoş Geldin )**

arada olsa da denizler dağlar  
senin olduğun yerdeyim  
unutma  
taşıdığın yüreğin sadece yarısı senin  
o yüzden  
gitsen de hoş geldin  
gelsen de hoş geldin

gitsen de hoş geldin  
gelsen de hoş geldin

baktığın denizin mavisi sensen  
yeşili benim  
Ege'de olsan hoş geldin  
Karadeniz'de olsan hoş geldin

yüreğimin yarısından yüreğinin yarısına  
nefesim yettiğinde  
bir kabullenme ise aşk  
cefa da olsan hoş geldin  
sefa da olsan hoş geldin

ben senin sinende can oluyorsam  
senin ile nefes alıyorsam  
ilk de olsan hoş geldin  
son da olsan hoş geldin

geceme nur yağıyor  
gündüzüme ümit doluyorsa  
ve her şey masal gibi oluyorsa  
gerçekte olsan hoş geldin  
serap da olsan hoş geldin

cefa da olsan hoş geldin  
sefa da olsan hoş geldin

Kudret Kobal